

Első Kézikönyv

Omega Kurzus

*Alliance for SCP – Alapítvány a Gyülekezetépítésért
és a Peter Deyneka Russian Ministries*

***Gyakorlati Gyülekezetalapító
Képzés***

**Omega Kurzus:
Gyakorlati Gyülekezetalapító Képzés
Első Kézikönyv**

Magyarra fordította:
Barnabás Csoport Alapítvány

Barnabás Csoport Alapítvány

1088 Budapest, Szentkirályi u. 11. I. 17.
Tel/Fax: 1-266-5560
Email: bcsoport@freemail.hu

Az eredeti angol fordítást az Egyesült Államokban készítette:
The Bible League, P.O. Box 28000, Chicago, IL 60625 USA
E-mail: BibleLeague@xc.org
www.bibleleague.org

Copyright © 2000, 2006 United World Mission.
Eredetileg az anyaghoz a szerzői jogot az *Alliance* - Szövetség a Gyülekezetalapításért szolgáltatta
Az előkészületek ebben a partneri kapcsolatban készültek a Peter Deyneka Russian Ministries, Project 250.
segédletével

A szöveg fordítása és alkalmazása javasolt. Kérjük írjon a következő címre:
United World Mission, ATTN: Jay Weaver/Omega, 9401-B Southern Pines Blvd., Charlotte, NC 28273-5596,
or omega_course@alliancescp.org a jelenlegi fordításokkal kapcsolatos információkért vagy tájékoztasson bennünket
olyanokról, aki az önök nyelvére fordított anyag iránt érdeklődnek.

www.AllianceSCP.org

P.O. Box 496
Wheaton, IL , USA 60189
info@russian-ministries.org
www.russian-ministries.org

1. KÉZIKÖNYV						
A Gyülekezet	TGYP látás	Szellemi/Lelki jellem	Bibliatanulmányozási módszerek	Evangélizáció	Imádság	Gyakorlati dolgok
1. és 2. lecke: A Gyülekezet bibliai alapjai	1. lecke: Gondolj a „Z”-re!	<i><u>NINCS FORDÍTVÁ</u></i> <i>1. lecke: Hitből való megigazulás</i>	1. lecke: Bibliológia	1. lecke: Bevezető	1. és 2. lecke: Imakoncert	Bevezető/Eligazítás
	2. lecke: Új gyülekezetek és a Nagy Misszió-parancs	<i>2. lecke: A kegyelemből való élés alapjai</i>	2. lecke: Megérteni Isten Igéjét	2. lecke: A főbb, minőségileg elkülönülő, de egyformán fontos evangélizációs típusok		- Dicsőítés – I.
3. lecke: A Gyülekezet célja	3. lecke: Gyülekezetplántáló mozgalom	<i>3. lecke: A hit megértése I.</i>	3. és 4. lecke: Rávezető bibliatanulmányozás I.	3. lecke: Személyes (kapcsolatteremtő) evangélizálás		- Dicsőítés – II.
4. lecke: A Gyülekezet célja (egy gyülekezeti szándéknyilatkozat elkészítése)	4. lecke: A terep felmérése	<i>4. lecke: A hit megértése II.</i>	5. lecke: Rávezető bibliatanulmányozás II.	4. lecke: Oikos – az emberiség Istentől kapott közösségi egysége		Befejezés/ Házi feladatok/ Elvárások
5. lecke: Forma és funkció		<i>5. lecke: Megszentelődés</i>	6. lecke: Rávezető bibliatanulmányozás III.			
		<i>6. lecke: Lelki napló vezetése</i>				
5	4	6	6	3	2	4

ÖSSZES ÓRASZÁM: 30 (4 órát szánunk a bevezetőre, a befejezésre/házi feladatokra és a dicsőítésre)

2. KÉZIKÖNYV								
A Gyülekezet	TGYP látás	Szellemi/Lelki jellem	Bibliatanulmányozási módszerek	Evangélizáció	Sejtcsoportok	Vezetés	Imádság	Gyakorlati Dolgok
6. lecke: A Gyülekezet természet 7. lecke: A Gyülekezet funkciói) 8. lecke: Szolgálati filozófia	5. lecke: A telítési gyülekezet-plántálás bibliai alapjai 6. lecke: Kutatómunka (V07) 7. lecke: Az aratási mező és az aratási hadtest kiértékelése	<i>NINCS FORDÍTVÁ</i> <i>7. lecke: Fiaaként élni ellentétben az árvasággal (S2.1)</i> <i>8. lecke: Az árvából fiú lesz (S2.2)</i> <i>9. lecke: Törvény és evangélium (S2.3)</i>	7. lecke: Rávezető bibliatanulmányozás IV. 8. lecke: Rávezető bibliatanulmányozás vezetése 9. és 10. lecke: A rávezető bibliatanulmányozás vezetésének gyakorlása	5. lecke: Kiscsoportos evangélizáció 6. lecke: Szolgáló evangélizálás 7. lecke: Az Evangélium hirdetése 8. lecke: A vezetőség szerepe a gyülekezet evangélizációs életében	1. lecke: A sejtcsoportok funkciói és előnyei 2. lecke: A sejtcsoportvezetés alap-elvei 3. lecke: Egy sejtcsoport elindítása 4. lecke: Sejtcsoport-evangélizáció (CG05) 5. lecke: A sejtcsoport szemléltetése 6. lecke: A sejtcsoportszolgálat filozófiája	1. lecke: A vezetés igei alapjai 2. lecke: Milyen a jó vezető?	3. lecke: Imamozgalmak elősegítése 4. lecke: Imakoncert	ME4 – Bevezető - Dicsőítés – I. - Dicsőítés – II. ME8 - Befejezés
3	2	3	4	4	6	2	2	4

ÖSSZES ÓRASZÁM: 30

3. KÉZIKÖNYV									
A Gyülekezet	TGYP látás	Szellemi/Lelki jellem	Evangélizáció	Sejtcsoportok	Vezetés	Tanítványképzés	A család	Szellemi harc	Imádság
9.-10. lecke: A Gyülekezet és a lelki ajándékok 11. lecke: A gyülekezet társadalmi meghatározói	8.-9. lecke: A gyülekezet-plántáló mozgalom jellemzői	<i>NINCS FORDÍTVÁ 10. lecke: Megtérés és hit</i> <i>11. lecke: A Szellemben / Léleekben való élet</i>	9. lecke: Barátságévangélizáció	7. lecke: A sejtcsoportos beszélgetés összetevői 8. lecke: Hogyan törődünk az emberekkel a sejtcsoportban? 9. lecke: Új sejtcsoportvezetők képzése	3. lecke: A vezetést befolyásoló tényezők 4. lecke: A társas érintkezés formái 5. lecke: Bevezetés a csapatmunká-ba	1. lecke: Bevezetés a tanítványképzésbe 2. lecke: Lásd magad előtt a célod és ismerd az embereidet! 3. lecke: Hogyan lehet megoldani a lelki problémák lényegét? 4. lecke: A tanítványképzés formái	1. lecke: Az igei szerepek a házasságban és a családban 2. lecke: A családi harmónia	1. lecke: A világnézet megértése 2. lecke: A kapcsolatok megértése a szellemi harcban 3. lecke: Szellemi csaták	5. lecke: Ima és böjt 6. és 7. lecke: Imakoncert
3	2	2	1	3	2	5	2	3	3

ÖSSZES ÓRASZÁM: 30 (Ebben benne van 4 óra a gyakorlati dolgokra – bevezető, befejezés/házi feladatok, dicsőítés)

Szerzők: Larry Sallee (Egyház), Szellemi harc (Dave Westrum, Bea Crane, Norie Roeder), Család (P250-ből vki), Tanítványképzés (Richard Beckham)

4. KÉZIKÖNYV							
A Gyülekezet	TGYP látás	Szellemi/Lelki jellem	Sejtcsoportok	Vezetés	Tanítványképzés	Sáfárság	Imádság
12. lecke: Az egészségesen növekedő gyülekezetek jellemzői 13. lecke: A gyülekezet vezetése 14. lecke: Tartalom és forma	10. lecke: A gyülekezetalapítás népszerűsítésének stratégiája 11.-12. lecke: Szolgálatból mozdalom	<i>NINCS FORDÍTVA 12. lecke: A szeretet, mint a vezetőség motivációja</i> <i>13. lecke: Nagy vezetők, akiknek kevés kegyelemre van szükségük</i> <i>14. lecke: A kegyelem az alázatosoké</i> <i>15. lecke: Teherhordás</i>	10. lecke: A sejtcsoportok vezetésével kapcsolatos nehézségek 11. lecke: A sejtcsoport osztódása	6. lecke: A gyülekezetalapító csoport vezetése 7.-8. Csapatmunka 9. lecke: A vezetők iránti igény 10. lecke: Új vezetők képzése.	5. lecke: Szerepünk a tanítványképzésben 6. lecke: Tanítványnevelés-csoportos foglalkozás	1. lecke: Isten gondnokai – bevezetés 2. Sáfárság – az anyagiak 3. Időbeosztás 4.-5. Stratégiai tervezés	8.-9. lecke: Ima ébredésért
3	3	5	3	9	1		2

ÖSSZES ÓRASZÁM: 30 (Ebben benne van 4 óra a gyakorlati dolgokra – bevezető, befejezés/házi feladatok, dicsőítés)

Szerzők: Szellemi/Lelki jellem (Hunter Dockery), Időbeosztás (P250), Tervezés (Norie Roeder), Vezetőség (Bob Mackey), Adakozás (Larry Sallee)

5. KÉZIKÖNYV – NINCS FORDÍTVA (Igehirdetés leckéken kívül)						
Az Egyház	TGYP látás	Szellemi/Lelki jellem	Sejtcsoportok	Vezetőség	Igehirdetés	Imádkozás
<p>15. lecke: CR15 – Kialakuló gyülekezetek közös össze-tevői, jellemzői – I.</p> <p>16. lecke: CR16 – Kialakuló gyülekezetek közös össze-tevői, jellemzői – II.</p> <p>17. lecke: CR17 – A gyülekezet és Krisztus nagyobb teste</p> <p>18. lecke: CR18 – Történelmi hatás a gyülekezeteken (vagy a gyülekezetekből kiindulva a környezetben (- az Egyház története egy adott országon belül)</p>	<p>12. lecke: V13 - Látás és távcsövezés</p> <p>13. lecke: V17 – Gyülekezetek mozgósítása</p> <p>14. lecke: V15 – Apostoli Csapatok</p> <p>15. lecke: V16 – Vezetők mozgósítása a DAWN által</p>	<p>17. lecke: S16 – A tanítványképző-vezető élete</p> <p>18. lecke: S17 – Az erős/gyenge vezető</p> <p>19. lecke: S18 – Szolgáló vezetőség</p> <p>20. lecke: S19 – A hit szemeivel látni másokat</p>	<p>13. lecke: CG13 – A SCs életciklusai</p> <p>14. lecke: CG14 – Hogyan tovább?</p>	<p>14. lecke: L13 – Átruházás és elengedés</p>	<p>1. lecke: M19 – Igehirdetés, mely átfomál</p> <p>2. lecke: M20 – Gyakorlati igehirdetési kérdések</p> <p>3. lecke: M21 – A „Vegyük végig a Bibliát” típusú igehirdetés</p>	<p>10. lecke: D21 – Imamozgalmak elősegítése</p> <p>11. és 12. lecke: D22 – Imakoncert</p>
4	4	4	2	1	3	3

ÖSSZES ÓRASZÁM: 21 ((Ebből 4 óra a gyakorlati dolgoké – bevezető, befejezés/házi feladatok, dicsőítés; úgyhogy szánj plusz öt órát további tanításra, összefoglalásra, hogyan továbbra, stb)

Szerzők: Szellemi/Lelki jellem (Josiah Bancroft), Igehirdetés (Paul Michaels)

A TANANYAG ÖSSZESÍTETT ÓRASZÁMA: 145

ELSŐ KÉZIKÖNYV

A tananyag szerkezete

1. rész:	A gyülekezet	11. old.
1.&2. lecke:	lecke: A Gyülekezet bibliai alapjai	13. old.
3. lecke:	A Gyülekezet célja	25. old.
4. lecke:	A Gyülekezet célja (egy gyülekezeti szándéknyilatkozat elkészítése)	39. old.
5. lecke:	Forma és funkció	43. old.
2. rész:	TGYP látás	55. old.
1. lecke:	Gondolj a „Z”-re!	57. old.
2. lecke:	Új gyülekezetek és a Nagy Misszióparancs	63. old.
3. lecke:	Gyülekezetplántáló mozgalom	71. old.
4. lecke:	A terep felmérése	77. old.
3. rész:	Bibliatanulmányozási módszerek.....	97. old.
1. lecke:	Bibliológia	99. old.
2. lecke:	Megérteni Isten Igéjét	105. old.
3.&4. lecke:	Rávezető bibliatanulmányozás I.	111. old.
5. lecke:	Rávezető bibliatanulmányozás II.	117. old.
6. lecke:	Rávezető bibliatanulmányozás III.	121. old.
4. rész:	Evangélizáció	125. old.
1. lecke:	Bevezető	127. old.
2. lecke:	A főbb, minőségileg elkülönülő, de egyformán fontos evangélizációs típusok	133. old.
3. lecke:	Személyes (kapcsolatteremtő) evangélizálás	137. old.
4. lecke:	Oikos – az emberiség Istentől kapott közösségi egysége	143. old.
5. rész:	Imádság	147. old.
1.&2. lecke:	Imakoncert	149. old.

A GYÜLEKEZET

1. & 2. LECKE: A GYÜLEKEZET BIBLIAI ALAPJAI

- I. Isten nagyszabású terve
- II. A gyülekezet helye Isten tervében
- III. 1A Bibliatanulmány: Máté 16:18 „Felépítem egyházamat”

3. LECKE: A GYÜLEKEZET CÉLJA

- I. Bevezetés
- II. A céltudatos gyülekezet
- III. A gyülekezet céljai
- 3A. A gyülekezet kifelé irányuló cél
- 3B. Nagy Misszióparancs munkalap

4. LECKE: A GYÜLEKEZET CÉLJA

- I. A gyülekezet célkitűzéseinek meghatározása: Mi a gyülekezetünk létezésének célja?
- II. A gyülekezeti szándéknyilatkozat elkészítése

5. LECKE: FORMA ÉS FUNKCIÓ

- I. Bevezetés
- II. Forma és funkció a kultúrában
- III. Forma és funkció a gyülekezetben
- 5A. Forma és funkció a gyakorlatban (Induktív bibliatanulmány – ApCsel 2. rész)

A növekvő gyülekezet jellemzői

ÁTTEKINTÉS

☞ Helye a gyülekezetplántáló képzésben

Alapok

☞ A lecke célja

E lecke célja az, hogy kifejtse, milyen jellemzők jelenléte szükséges egy gyülekezet növekedéséhez.

☞ Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő...

- ◆ megértse azt, hogy a gyülekezet jellemzői pozitívan vagy negatívan befolyásolják annak növekedését.
- ◆ részt vegyen evangélizáló és a hívőket tanító kiscsoportokban.

☞ A lecke vázlata

- I. Mit nevezünk növekvő gyülekezetnek?
- II. Az egészséges dolgok növekednek
- III. Miként növekszik a gyülekezet?
- IV. A növekedés legfontosabb feltételei.

☞ Függelék

1A Bibliatanulmány: Máté 16:18 „Felépítem egyházamat”

☞ Javaslatok a tanároknak

- ◆ Emeljétek ki, hogy a növekedésre való figyelés fontos tényező úgy az új mint a már meglévő gyülekezetekben. Igaz ugyan, hogy ebben a leckében található jellemzőket nem minden gyülekezetben lehet majd hatékonyan alkalmazni, de a leckében találhatóak segíteni fognak a diákoknak, hogy kidolgozzák saját növekedési stílusukat.

A Gyülekezet bibliai alapjai

„ISTEN NAGYSZABÁSÚ TERVE”

A LECKE ANYAGA

I. ISTEN NAGYSZABÁSÚ TERVE

A. Isten országa (Zsolt 10:16; 103:19)

A Biblia Istenről, mint örökkévaló Királyról, az egész teremtés Uráról ír. Isten országát talán úgy lehetne definiálni, mint az a terület, amely fölött Ő uralkodik szuverén királyi hatalommal. Uralmának dicsőségénél nincs nagyobb (Zsolt 29:10; Dán 2:20-21; 4:34-35; 5:21).

B. A kozmikus lázadás

Isten minden teremtménye eredendően jó volt, ám a történelem során a bűn belopózott a teremtett világba. Hogy ez mikor és hogyan történt, arra a Bibliában nem találunk konkrét választ, ám van néhány olyan igehely, amely erre enged következtetni.

Babilon királyának szóló beszédében Ézsaiás próféta mintegy párhuzamot von Babilon királya és a „fényes hajnalcsillag” gögje között (Ézs 14:4-21). Ez a „hajnalcsillag” olyan akart lenni, mint a Felséges - ebben a képben több teológus is a Sátán (mint teremtett angyali lény) bukását látja, aki egykor olyanná akart válni, mint Isten.

Egy ehhez hasonló igeszakasszal találkozunk Ezékiel könyvében (Ez 28:11-17) is, ahol a prófécia Tirusz királyának szól. A király leírása már túlmutatni látszik rajta, s mögötte egy angyal sejthető, aki valamikor Isten hegyén volt, minden tekintetben feddhetetlen életet élt, ám mivel felfuvalkodott, Isten kidobta.

C. A földi lázadás

Amikor Isten megteremtette a Földet, az embernek (a férfinak és nőnek, 1Móz 1:26) adta azt a feladatot, hogy uralkodjon rajta. Az embert Isten az Ő saját képére, az Ő vele való kapcsolatra, s mint ilyet, szabad akarattal teremtette meg (lásd 1Móz 1:28, 2:7). Mivel a valódi közösség erkölcsi döntéseket is magában foglal, Isten próbára tette a férfit és nőt: megtiltotta nekik, hogy egy, a kertben levő fáról egyenek. A Sátán kísértésének engedve, attól a vágytól vezérelve, hogy ők maguk is olyanná váljanak, mint Isten, szándékosan engedetlenkedtek. Ezzel az akaratlagos döntéssel az emberiség kinyilvánította függetlenségét, s egyben hadat üzent Isten akaratának. Az ember bűnének következményei:

- ◆ Megszakadt a kapcsolat Istennel.
- ◆ Az ember „istenképűsége” csorbát szenvedett.
- ◆ Az ember kénytelen a fizikai és lelki halál állapotát szenvedni.
- ◆ A nőnek fájdalmai vannak gyermekszülés során.
- ◆ A férfi kemény munkával kénytelen megkeresni a kenyerét.
- ◆ A föld (vagyis a természet) átok alá került (Róm 8:22).
- ◆ Megszakadt a férfi és nő közötti természetes kapcsolat.
- ◆ A teremtett világ fölötti uralmat azóta a Sátán kerítette hatalmába, aki ezen túl „e világ fejedelme” néven tetszeleg (teológiai következtetés).

D. Isten terve

Bölcsességében, szeretetétől és kegyelmétől vezetve Isten gondoskodott a bűn következményeinek jóvátételéről:

- ◆ Az ember megváltásával, Krisztus-képűvé formálásával (2Kor 3:18).
- ◆ Az Isten-ember és férfi-nő közötti kapcsolat helyreállításával (1Jn 1:3-7).

- ◆ Istennek a teremtett világ feletti uralmának helyreállításával (Jel 11:15), és azzal, hogy az embernek újabb lehetőséget adott az Ővele együtt való uralkodásra (Jel 22:5)
- ◆ Új Föld teremtésével (Jel 21:1)

Isten bűn fölötti győzelmét akkor jelentette ki, amikor ítéletet mondott a kígyó fölött (1Móz 3:15). Az Isten által a bűn problémájára kidolgozott megoldás nem más, mint Jézus Krisztus megváltó munkája (Kol 1:20, 2:9). Jézus Krisztusban Isten békét köt az emberrel, és helyreállítja a közöttük levő kapcsolatot. Ezt a békéltető szolgálatot az Ő Egyházára, a Gyülekezetre bízta.

II. A Gyülekezet helye Isten tervében

Izrael népe és a Gyülekezet kapcsolatának a kérdése számtalan vita forrása volt már az Egyház és Izrael képviselői között. Egyesek a közöttük felfedezhető hasonlóságokra helyezik a hangsúlyt, s úgy tekintenek mindkettőre, mint Isten népére, csak éppen más-más időszakokban. Így vizsgálva Izrael egy lelki értelemben vett nép, míg a Gyülekezet az Új Izrael. Mások úgy vélik, hogy Izrael és a Gyülekezet Isten országának és világmegváltó programjának egy-egy élesen elkülönülő fázisát képviseli, noha tulajdonképpen mindkettőre igaz az, hogy Isten népe. A fentiekől függetlenül az Újszövetség soha nem próbálja összemosni a kettő közötti határt. Az Egyház egy lelki értelemben vett Test, amely mindenféle népcsoportból származó emberekből tevődik össze, Izrael egy olyan népcsoportra utal, amely Ábrahám leszármazottjaiból áll. Fontos tisztázni a kettő közötti különbséget, mivel ez nem közömbös a gyülekezetalapító munka és evangélizációs stratégia szempontjából.

A. Izrael népe és az Egyház

1. Izrael

1Mózes 12:1-2-ben Isten ígéretet tett Ábrahámnak, hogy rajta keresztül egy nagy népet fog alkotni, s hogy általa nyer áldást a föld összes nemzetsége. A nemzet, amiről az ígéret szól, Izrael népe. Izrael egyik királyának, Dávidnak Isten azt a további ígéretet adta, hogy a királysága örökké fog tartani (2Sám 7:8-16). Az Újszövetségben nyilvánvalóvá válik, hogy Jézus volt Dávid Fia, akin keresztül a fenti ígéretek beteljesültek.

Izrael mint nemzet létrejöttének egyik célja az volt, hogy közülük származott a Messiás, a Király. Pál erről így beszél: „...izraeliták, akiké a fiúság és a dicsőség, a szövetségek és a törvényadás, az istentisztelet és az ígéretek, akiké az ősatyák, és akik közül származik a Krisztus test szerint, aki Isten mindenek felett: áldott legyen mindörökké” (Róm 9:4-5).

2. Az Egyház

Az Egyházzal Isten célja az Evangélium jó hírének a föld végső határáig történő eljuttatása. Ezen kívül az egyház által ismertté válik Isten sokféle bölcsessége a mennyei fejedelemségek és hatalmasságok előtt, pontosan úgy, ahogy azt már előre el is tervezte. Ezt a munkát Isten Krisztus Jézusban, a mi Urunkban valósította meg (Ef 3:10-11).

B. A zsidó nép és az Egyház közötti különbségek (1.1. ábra)

1. Izrael népe

Izrael népe zárt közösség volt. Isten terve Izraelt mintegy világítótoronyt helyezte a többi nép elé, s a népek jöttek el hozzájuk, hogy lássák Isten dicsőségét, és tanuljanak Róla (lásd 1.1. ábra). Isten dicsőségét csak akkor tapasztalhatta meg valaki, ha a zsidók közé ment.

- ◆ Járulékos növekedés: utódok születése, más népek leigázása, „istenfélők” (prozeliták).
- ◆ Centralizált modell: „ha eljönnek ebbe a Templomba...”.
- ◆ Isten dicsősége egy időre Jeruzsálemben lakott (1Krón 28; 2Krón 6-7).
- ◆ Isten terve Izraelre nézve átmeneti volt.

1.1. ábra: Izrael népe és az Egyház - összehasonlítás

2. Az Egyház

Az Egyház kifelé nyitott közösség. Isten terve az Egyházzal is az, hogy világosság legyen a népek számára (lásd 1.1 ábra). Az Egyház tagjainak a feladata azonban az, hogy menjenek, és így legyenek só és világosság a népek között (Mt 5:13-14; 28:18-20).

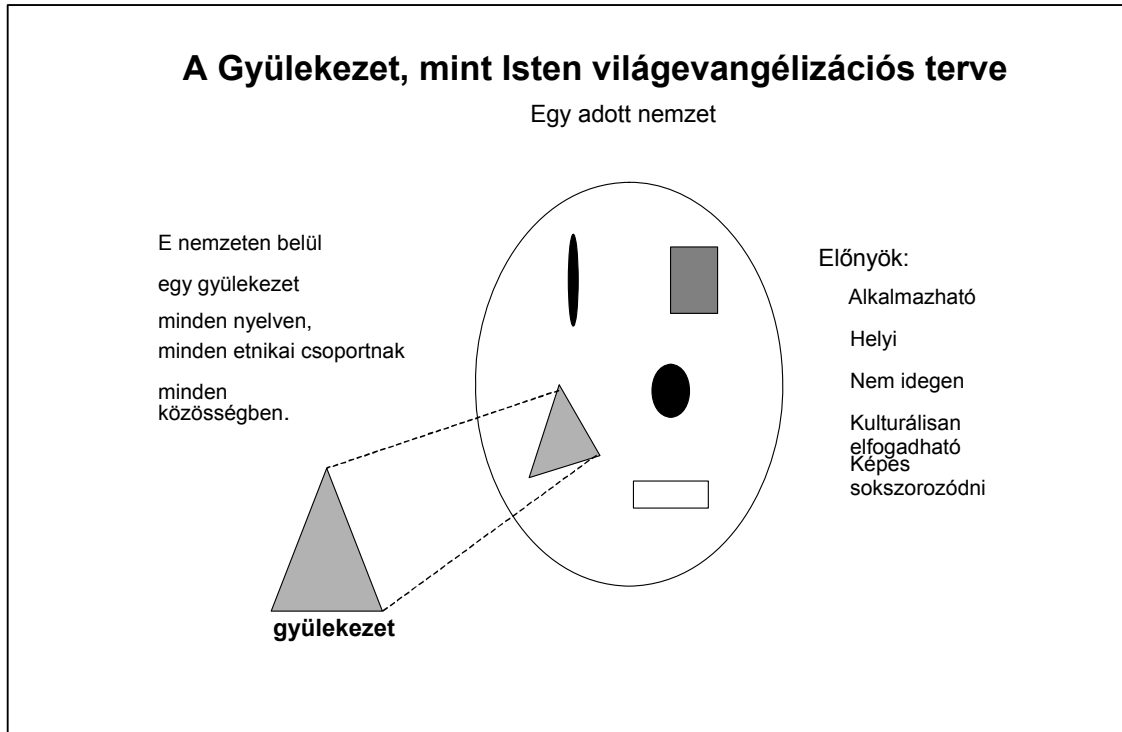
- ◆ Növekedés sokszorozódással: új megtértek, új gyülekezetek
- ◆ Decentralizált modell: „...menjete el szerte e világra”
- ◆ A hívők szívében lakozó Szent Lélek által felszabadítja, és alkalmassá teszi őket a szolgálatra (lásd ApCsel 1-2). Isten dicsősége az emberek szívében lakozik (2Kor3)
- ◆ Az Egyház Krisztus Menyasszonya örökké - eleget téve Istennek az emberiséggel való kapcsolatra irányuló vágyának.

Az Egyházat Isten hozta létre, hogy azon keresztül elérje a mai világot, hogy nyilvánvalóvá tegye kiteljesedő győzelmét a Sátán fölött, s hogy Isten népe számára meleg otthont teremtsen (lásd 1.2. ábra). Pál apostol világosan kijelenti, hogy Isten terve, mely által zsidó és nem zsidó egyaránt az Egyház nevű lelki szervezet részévé válhat, nem jelenti az Izraelnek, mint nemzetnek tett ígéretnek visszavonását. Vakságuk és szívük keménysége csupán időleges, s egy napon egész Izrael megmenekül (lásd Róm 11.25-26). Ennek ellenére Izrael és az Egyház továbbra is két jól megkülönböztethető egységet alkot.

- (1) Mit jelent az, hogy az Egyház kifelé nyitott? Mire enged ez következtetni az evangélizáció, a közösségen belüli szolgálat, Isten dicsőítése, vagy a közösség gyakorlása szempontjából?
- (2) Milyen következményekkel járt az, hogy az Egyházat hosszú időn át az Ószövetségi (zárt) modell jellemezte? Milyen hatása volt ennek a közösségi életre, a programokra, vezetőkre, evangélizációra? Van-e olyan eset, amikor előnyös, ha az adott helyi gyülekezet zárt közösségként viselkedik? Ha igen, mikor, és miért?

- (3) Mennyiben befolyásolja vezető pozíciánk az általunk vezetett közösség evangélizációs lelkületét? Miként tudunk egyfajta szolgálati modellt, módszert folyamatosan az általunk vezetett emberek és munkatársaink szeme előtt tartani? Van-e olyan dolog, amit elvárunk másoktól, noha mi magunk nem gyakoroljuk?

1.2. ábra: A Gyülekezet, mint Isten világevangelizációs terve

C. A mai Gyülekezet

Az Ószövetségben nem találunk utalást a Gyülekezetre, Egyházra. Pál úgy beszél róla, mint valami titokról - valamiről, ami korábban nem volt ismert (lásd Ef 3:9; Róm 16:25-26; Kol 1:25-26). Pünkösdkor született, és nem lesz vége soha. Figyeljük csak meg a következőket:

1. Isten országának népe

Máté 16:19-ben azt olvashatjuk, hogy az Egyháznak adattak a mennyek országának kulcsai. Jézus a Gyülekezetet használja arra, hogy kinyissa a mennyek országa kapuit. Azt is mondta, hogy elveszi az országot a zsidóktól, és egy olyan népnek adja majd, amely gyümölcsöt terem (Mt 21:43). Ez az új nép nem más, mint az Egyház. De vajon mi lehet az Isten országa? Isten országa Isten királyi uralkodása, teljhatalmú uralma egy bizonyos terület vagy szféra fölött. A Gyülekezet a királyi népe, viszont nem azonosítható magával az országgal. Isten országa Isten uralmát jelenti, míg az Egyház azoknak az embereknek a közössége, akik alávetik magukat ennek az uralomnak. Az 1Korinthus 15:24-28-ban Pál apostol kijelenti, hogy Jézus most is uralkodik, és hamarosan minden ellensége a lábai előtt fog heverni. Ezután át fogja adni az országot Istennek, az Atyának. Ő (Isten) az, aki folyamatosan egyre több és több embert szabadít ki a sötétség birodalmából, és Isten és Krisztus országába viszi át őket (Kol 1:13-14). Imádságunk tehát valóban az kell, hogy legyen: „Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod a földön éppúgy, mint a mennyben.” Jézus üzenete is ez volt: „Térjetelek meg, mert elközelített az Isten országa!” (Mt 4:17, 23; 9:23; Lk 4:43). Feltámadása után is beszélt erről (ApCsel 1:3), s amikor kiküldte először 12, majd 70 tanítványát, rájuk is Isten országának üzenetét bízta (Lk 9:2; 10:9). A legelső keresztyének, és Pál is Isten országát hirdették (ApCsel 8:12; 19:7; 20:25; 28:23). Isten országának ezt az evangéliumát kell hirdetnünk az egész világon, s majd csak azután jön el a vég (Mt 24:14).

- a) Tanulmányozzuk át egyénileg az 1Péter 2:9-10-et! Mit mond ez az igeszakasz az Egyházról, mint Isten népéről?
- b) Miben tér el egymástól a Gyülekezet és az Isten országa? Miben hasonlítanak egymásra?

2. Isten örök végzése

A Krisztus első és második eljövetele közötti időszakot gyakran hívják az Egyház korszakának. Erre az szolgáltat alapot, hogy ebben a korban Isten az Egyházat használja országának építésében, és világmegváltó tervének megvalósításában.

Krisztus

- ◆ *Megprófétálta*, hogy felépíti Egyházát (Mt 16:16-18).
- ◆ Előre *gondoskodott* Egyházáról, önmagát feláldozva a kereszten, hogy aztán a Gyülekezet majd létrejöhessen és növekedhessen, (Ef 5:25; Jn 12:24). Ezután feltámadt a halálból, mint az „elhunytak zsengéje” (1Kor 15:20-23), legyőzve a bűnt és a halált - az emberiség két legalapvetőbb ellenségét.
- ◆ Folyamatosan *megszenteli* (tisztítja) Egyházát, felkészítve arra az alkalomra és feladatra, amely rá vár (Ef 5:26-27)
- ◆ Meg fogja *dicsőíteni* Egyházát az Atya és a szent angyalok jelenlétében (1Thessz 4:13-18; Jel 4-6).
- ◆ Az Egyház nem Isten 2. számú terve, amit az tett szükségessé, hogy Izrael népe nem volt képes megvalósítani az eredeti 1. számú tervet. Nem is annak a bizonyítéka, hogy Isten elkapkodta a dolgát, és most próbálja meg helyrehozni. Már egy örökkévalósággal ezelőtt *megtervezte*, és Fia, Jézus halálán és feltámadásán keresztül meg is valósította (Ef 1:19-23). Krisztus gondosan *előkészítette* az Egyház arculatát és fejlődésének menetét, ezért adta követőinek azokat a parancsokat, amiket adott (Jn 16:5-15; Mt 28:18-20). Ő volt az, aki pünkösd napján *létrehozta* (ApCsel 2:1-13), és *felhatalmazta* (ApCsel 1:8) Egyházát örökkévaló, bennünk lakozó Szent Lelke által.

ISMÉTLŐ, ELGONDOLKODTATÓ ÉS ALKALMAZÁST SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

- ◆ Miért van az, hogy a kereszt olyan lényeges az Egyház szemszögéből? (Kol 1:20-22)
- ◆ Miért olyan fontos az Egyház számára Krisztus feltámadása? (1Kor 15)
- ◆ Milyen szempontból hozott a Gyülekezet valami újat? Milyen összefüggést látunk e között és a Jelenések 21:5 között?
- ◆ Az Egyház Krisztusé. Mit jelent ez a gyakorlatban? Vajon az-e a cél, hogy saját magunkat szolgáljuk?
- ◆ Az Egyház a világért jött létre (Ef 3:1-10). Mit jelent ez számunkra a mindennapi életben?
- ◆ Krisztus a Gyülekezet Feje. Mit jelent ez a gyakorlatban? (Ef 1:23; Kol 1:18)
- ◆ Miként engedhetjük azt, hogy Krisztus Ura és Mestere legyen a hétköznapjainknak? Legyünk nagyon konkrétak!
- ◆ Vegyünk szemügyre néhány olyan hasonlatot, amit a Bibliában találunk az Egyházzal kapcsolatosan! Ezek közül melyik jelenti a legtöbbet számunkra személyesen? (Ef 2:15,19,21; 1Pét 2:9-10)

AKCIÓTERV

- ◆ Ha körülnézünk saját országunkban, mi az, amiben látjuk, hogy Isten éppen most váltja be valamely ígéretét? Miben mutatta meg Isten hűségét az elmúlt 5, 10, vagy akár 50 év során? Hogyan építette Egyházát? Keressünk legalább 10 olyan dolgot, amelyből láthatjuk Isten hűségét saját országunkban!
- ◆ Lapozzunk az Egyház témakörnél az 1A függelékig, és keressük meg a Máté 16:18-cal foglalkozó részt! Figyelmesen tanulmányozzuk át ezt az igeszakaszt, és beszéljük meg, mit jelent a felolvasott rész számunkra, továbbá, hogy mit tanít szolgálatunkra nézve! Hazaérve aztán mondjuk el a tanultakat legalább egy munkatársunknak!

BIBLIOGRÁFIA

- ◆ Billheimer, Paul. 1975. *Destined for the Throne*.
- ◆ Ellisen, Stanley. 1978. *The Biography of a Great Planet*.
- ◆ Saucy, Robert. 1972. *The Church in God's Program*.
- ◆ Smith, Dwight. 1994. Notes on The Local Church Paradigm from *The Alliance for Saturation Church Planting* and United World Mission.
- ◆ Thompson, Paul. 1992. *Planting Reproducing Churches*. World Team.

Bibliatanulmány: Máté 16:18

„felépítem egyházamat”

Az alábbiakban röviden tanulmányozni fogjuk a Máté 16:18-19-et. Szánjunk időt arra, hogy végighaladjunk a tanulmánnyal, majd ezt követően próbáljuk megfogalmazni, hogy a látottakat miként ültethetjük át a gyakorlatba gyülekezetalapító munkánk során! Egyesével vizsgáljuk meg a talált alapelveket, és figyeljük meg, milyen jelentőséggel bírnak munkánkra! Miként fogjuk ezeket az elveket alkalmazni? Hacsak lehet, saját gyülekezetalapító csoportunk tagjaival közösen is vegyük át ezt a tanulmányt!

I. AZ EGYHÁZ ALAPJA KRISZTUS: „EZEN A KŐSZIKLÁN ÉPÍTEM FEL EGYHÁZAMAT.”

- A. „Petra” = nagy kőszikla (Mt 7:24-25; 27:55, 60; Mk 15:46)
- B. „Petros” (Péter) = egy kisebb kődarab (könnyen elmozdítható)
- C. A „kőszikla” kifejezés néhány értelmezése:

1. Jézus, a Messiás: az Újszövetségben a „Petra” szó többször is utal Krisztusra (1Kor 10:4; Róm 9:33; 1Pét 2:8)
2. Péter vallástétele Krisztusról
3. Maga Péter

Mit tanulhatunk a fentiekből? Mi képezi a mi gyülekezeti szolgálatunk alapját? Mire alapozzuk saját erőfeszítéseinket, célkitűzéseinket, elképzeléseinket, netán álmainkat? Mi van akkor, ha történetesen nem Krisztus jelenti egy gyülekezeti munka kizárólagos alapját? Van-e olyan lelki ajándék vagy adottság, amelyet elsősorban újabb gyülekezetek alapításában lehet kamatoztatni? Mit jelent ma az apostoli szolgálat? Ebből a szempontból milyen jelentőséggel bír az Efézus 2:20?

II. AZ EGYHÁZAT KRISZTUS ÉPÍTI: „EZEN A KŐSZIKLÁN ÉPÍTEM FEL EGYHÁZAMAT.”

- A. Az Egyház épülése Jézus dicsőségét szolgálja
 1. Mindaz, amit Ő tesz, az Ő dicsőségének magasztalását eredményezi (Ef 1:6,12,14)
 2. Mindaz, amit tesz, a jövőben is nyilvánvalóvá fogja tenni kegyelmének gazdagságát (Ef 2:7)
 3. Azon a munkán keresztül, amit a Gyülekezet által végez, Isten végtelen bölcsessége láthatóvá válik a mennyei hatalmasságok előtt (Ef 3:10)
- B. Az egész világmindenség aláveti magát Krisztusnak (Ef 1:22)
- C. Egyházát azáltal építi, hogy olyan vezetőkről gondoskodik, akiket megváltott, megajándékozott, akiket Ő maga vezet, s akiket képessé tesz arra, hogy Őbenne maradjanak, Vele egységben és Neki engedelmesen éljenek (Ef 4:11-16)

Mit tanulhatunk az elmondottakból? Olyan ígéret ez, amely minden új gyülekezet létrehozására irányuló munkára vonatkozik? Mit jelent ez a mi saját helyzetünkre nézve? Miként tudjuk összeegyeztetni ezzel az ígérettel hibáinkat és csalódásainkat? Milyen biztatással szolgál ez az ígéret országunknak, városunknak, vagy éppen annak az embercsoportnak, akiket el akarunk érni az evangéliummal? Hogyan ösztönöz minket reménységre, hitre és szeretetre?

III. AZ EGYHÁZAT MAGA KRISZTUS ÉPÍTI: „ÉN EZEN A KŐSZIKLÁN ÉPÍTEM FEL EGYHÁZAMAT.”

- A. Az Egyház építése jelenti Jézus mai földi munkáját
- B. Jézus építőanyagként újjászületett hívő embereket használ (1Pét 2:5)
- C. Ezeket az „élő köveket” Jézus maga illeszti össze Isten templomává (1Kor 3:9), azzá a Templommá, ahol Isten Lelke lakik

D. Jézus olyan vezetőket használ népe szolgálatra való felkészítésére és Egyháza építésére, akiket Ő maga ajándékozott meg az ehhez szükséges képességekkel, adottságokkal (Ef 4:11-12; 1Kor 3:12)

Jézus Pált „építőmesternek” (1Kor 3:10-11) hívta el és nevezte ki. Ennek ellenére Pál nem fogott hozzá egymaga az Egyház építésének, hanem az is feladata volt, hogy az építkezéshez további munkásokat toborozzon, betanítsa, és irányítsa őket. Munkája során gyülekezetalapító csoportok és helyi gyülekezetek tagjainak felkészítésén fáradozott, hogy azok hatékonyan együttműködve együttes erővel építsék fel Krisztus Testét. Elhívása arra szólt, hogy új gyülekezeteket hozzon létre, és nem akart más által vetett alapra építeni (Róm 15:20). Azt is mondta magáról, hogy Krisztus azzal bízta meg, hogy építse, ne pedig rombolja az Ő Egyházát (2Kor 10:8).

E. Jézus alapvetően a következő három módon építi Egyházát:

1. *Új „kövekkel” gyarapítja az építményt; új gyermekekkel a családját; új tanítványokkal egészíti ki követőinek sorát; új katonákat verbuvál hadseregébe. A mi feladatunk itt az evangélizáció (ApCsel 9:31; Mt 29:18-20).*
2. *A test, mint egység tagjai közötti egységen dolgozik. Egyé teszi és vezeti Egyházát, hogy aztán a tagok kölcsönösen egymásra utaltan dolgozzanak (Ef. 4:16).*
3. *Külön-külön is építi Egyháza egyes tagjait. Az egyes gyülekezetekben lelki érésre segíti gyermekeit, oktatja tanítványait, felkészíti harcosait. Isten célja minden keresztyén életével az, hogy átformálja az Ő Fia képére (Róm 8:29). A keresztyének kötelessége, hogy egymás épülésére legyenek (Ef 4:29; Róm 14:9;15. r.; Kol 2:7; Júd 20). Mindezt szeretetben és Isten igéjével kell tennünk (1Kor 8:1; ApCsel 20:32).*

Mit jelent ez a gyakorlatban? Vajon valóban annyira fontosak a vezetőképző programok, a tanítványképzés, az egymással szembeni felelősségvállalás, és az evangélizáció? Mit tanulhatunk a csoportos szolgálattal, a lelki ajándékokkal, vagy az olyan helyzetekkel kapcsolatosan, amikor egy adott helyen már létezik egy gyülekezet, s mi mégis egy újat szeretnénk alapítani?

IV. AZ EGYHÁZ KRISZTUSÉ: „EZEN A KŐSZIKLÁN ÉPÍTEM FEL EGYHÁZAMAT.”

Az Egyház Jézus tulajdona. Ő volt az ugyanis, aki elkészítette a „nyersanyagot”, s Ő is vásárolta meg tulajdon vérével. Elhívta Egyházát a világból, összeillesztette tagjait, és egy dicsőséges jövőt készít számára.

Mit is jelent ez? Hogyan segít ez az olyan helyzetekben, amikor a gyülekezeten belül valakivel konfliktusba kerülünk? Hogyan könnyíti meg a jövőre vonatkozó tervek elkészítését? Miként segít a harcokban? Ki mondja meg, hogy a gyülekezet mire költetheti a pénztárban levő pénzt, és mire nem? Mit tanulhatunk a vezetőségi csoport belső életéről? Mit tanít ez az igeszakasz a személyes önfegyelemről? A mi gyülekezetünkben Krisztus hogyan építi Egyházát?

V. AZ EGYHÁZ ISTEN ÁLTAL ELHÍVOTTAK KÖZÖSSÉGE: „FELÉPÍTEM EGYHÁZAMAT.”

A világiás görög társadalomban az „ekklészia” szó (amiből a magyar „ekklészia”=egyház szó is ered) szabad polgárok összejövetelét jelentette, akiket azért hívatott valaki össze, hogy együttesen döntsenek egy-egy, mindannyiuk szempontjából fontos dologban (ApCsel 19:39). A keresztyének számára ez azoknak a közösségére utal, akiket Krisztus szabaddá tett, s akiket Isten hívott el arra, hogy mint hívek gyülekezete gyűljenek össze, s Róla tanuljanak, Őt szolgálják. Elhívott közösségről van itt tehát szó (1Pét 2:9-10). Az „elhívott” vagy „választott nép” gondolata az Ószövetségben gyökerezik (lásd Ruth 4:11; Jer 33:7), ahol ez a kifejezés Izrael népére, mint Isten választott népére utal. A Jézus által alapított közösség az ószövetségi Izrael közvetlen folytatásának szerepét tölti be. Az Egyházban éppúgy vannak zsidók, mint nem zsidók (1Kor 12:13), s nem jelenti Jahve izraeli népnek adott ígéreteinek érvénytelenségét.

Mit is jelent ez? Mit jelent az a mai kultúrában, hogy „elhívottak” vagyunk? Fennáll-e annak a veszélye, hogy ezt túlzásba vesszük (extrém szeparatizmus)? Melyek azok a területek, amelyeken mégis a világtól való egészséges elkülönülésre van szükség (lásd Róm 12:1-2)? Mit mond ez az ige az „egyetemes papságról”, a Krisztus Testén belüli életéről, vagy arról, hogy mennyire fontos az, hogy mindenki szolgáljon? Muszáj az, hogy mindig a lelkész prédikáljon? Ha igen, miért, ha nem, miért nem? Mit tanulhatunk a gyülekezetünk programjaival (istentisztelet, ima-összejövetelek, stb.) kapcsolatban?

VI. AZ EGYHÁZ GYŐZELEMRE VAN PREDESZTINÁLVA: „A POKOL KAPUI SEM FOGNAK DIADALMASKODNI RAJTA.”

Az a kifejezés, amit Jézus használt, telve van tartalommal, s ez a mindenben győzedelmeskedő hitnek és reménységnek az alapja. Azt üzeni számunkra, hogy Krisztus mintegy hadseregként fogja használni Gyülekezetét, amivel elsöpri a pokol kapuit, és győzedelmeskedik a gonosz felett (1Móz 22:17-18; 24:60). Noha most még kemény harcaink vannak, egy napon az Egyház diadalt arat (Róm 16:20), addig pedig minden nap fel kell öltöznünk azt a fegyverzetet, amelyről Jézus gondoskodott, és az Ő erejére és vezetésére kell támaszkodnunk, s így lehetünk győzedelmesek (Ef 6:1-18; 2Kor 2:14). Az ókori katona hasonlata különösen találó a gyülekezetalapító esetében (2Tim 2:3-4; Fil 2:25). Pál maga is azt mondta, hogy „a nemes harcot megharcoltam” (2Tim 4:7), s nekünk is ugyanez a feladatunk.

Mit is jelent ez? Kolossé 3:1-3 világosan elénk tárja, hogy mit kell szem előtt tartanunk. Miként segít ez jelenlegi harcaink, nehézségeink értékelésében? Mi lebeg a szemünk előtt? Miként segíthet ez lelki harcaink közben? Hogyan működik Isten fegyverzete (lásd Ef 6. rész) a harc közben? Tisztában vagyunk egyáltalán azzal, hogy miként véd meg bennünket? Másokat meg tudunk tanítani a használatára? Mi magunk, mint vezetők győzelmes életet élünk?

A GYÜLEKEZET

3. LECKE

A Gyülekezet célja

ÁTTEKINTÉS

☞ HELYE A GYÜLEKEZETPLÁNTÁLÓ KÉPZÉSBEN

Alapok

☞ A LECKE CÉLJA

A lecke célja a gyülekezet célkitűzéseinek meghatározása, valamint ezen célkitűzések vizsgálata a gyülekezetplántálás szolgálatának fényében. Fontos, hogy a gyülekezetplántálók meghatározzák személyes célkitűzéseiket az alapítandó gyülekezettel kapcsolatban.

☞ MIT VÁRUNK?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő...

- ◆ ismerje a gyülekezet bibliai célkitűzéseit.
- ◆ tudja, hogy Isten világos magyarázatot adott az Igében arra, hogy mi a gyülekezet létezésének célja.
- ◆ tudatában legyen annak, hogy a gyülekezet céljainak megértése hatással lesz a gyülekezetplántálóra abban, ahogyan viszonyulni fog a gyülekezetplántálással járó feladatokhoz.

☞ A LECKE VÁZLATA

- A. Bevezetés
- B. A céltudatos gyülekezet
- C. A gyülekezet céljai

☞ ÁBRÁK

- 3.1 A programközpontú gyülekezet
- 3.2 A Nagy Misszióparancsnak engedelmeskedő gyülekezet
- 3.3 A gyülekezet, mint munkamező és mint munkaerő
- 3.4 A gyülekezet, mint a mozgósítás eszköze
- 3.5 Pál apostolnak a gyülekezettel kapcsolatos látása

☞ FÜGGELÉKEK

- 3A A Gyülekezet kifelé irányuló célja
- 3B Nagy Misszióparancs munkalap

☞ JAVASLATOK A TANÁROKNAK

- ◆ Készítsünk fóliákat a gyülekezetek különböző céljainak paradigmáiról. Törekedjünk arra, hogy a tanulók világosan lássák a gyülekezetek kifelé és befelé irányuló céljait!

A Gyülekezet célja

AVAGY: MIÉRT JÖTT LÉTRE A GYÜLEKEZET?

A LECKE ANYAGA

I. BEVEZETÉS

A nyugat súlyos betegségben szenved. Nagy mértékben befogadta ugyanis a világi és humanista kultúra elemeit anélkül, hogy ezt beismerné. A materializmus, a hedonizmus, a szkepticizmus, az individualizmus, a relativizmus, a pesszimizmus és a bizonytalanság problémái a mindennapi élet „természetes” részeivé váltak. A pénz szeretete, a gyönyör hajszolása és a személyes beteljesülés utáni vágy a modern élet minden területét áthatja. Az átlagos nyugati ember úgy hiszi, a keresztyénség már nem tartozik és nem is fog az ő világához tartozni. A berlini fal leomlásával a nyugat egyre inkább nyomul kelet felé. A volt kommunista országokban ennek a hanyatló kultúrának a fekete özvegyét fogadják be akár szabad akaratból, akár szükségből. A fullánk nagyon is valóságos.

A szellemi éhség napjainkra soha nem látott méreteket öltött. A világi és humanista kultúra által kialakított üres teret a szekták és hamis vallások igyekeznek betölteni. A New Age, a hinduizmus és az iszlám nagy erővel terjeszkednek. Az üzletemberek és a politikusok nyomait követik, hogy „megoldást” kínáljanak az emberek kérdéseire, fájdalmaira. Az új pogányság, újfajta erkölcs, veszélyben levő családok, a reménytelenség és a csüggedés új hulláma kopog a volt kommunista országok kapuján, mialatt sokan azért küzdenek, hogy gyorsan meggazdagodjanak, s így megtapasztalják a „jó életet”.

Nyugaton nagyon sok gyülekezet is ebben a betegségben szenved. Ez egy szellemi járvány, mely azt eredményezte, hogy pl. Amerikában az ötvenes évek óta a gyülekezetek látogatottsága egyre csökken. Egyre több a névleges keresztyén, az emberek különválasztják a keresztyén életet a mindennapi életüktől. Csak szokásból járnak templomba, akkor is csak ünnepnapokon (pl. karácsonykor és húsvétkor). A Jézus Krisztussal, mint Megváltóval való személyes kapcsolat teljes mértékben hiányzik az emberek életéből. Sokaknak a keresztyénség csupán egy társadalmi máz. Valójában azonban az emberek nagyon elkeseredettek. Miért van ez? Nagyon sok okot lehet erre felsorolni: liberális teológia, gyenge tanítás, merev formák, hierarchikus szerkezetek, ellenségeskedő fiatalság, és mindezek mellett a céltalanság nyomasztó érzése.

Szükség van az áttérésre. Isten új életet és új reményt akar adni és ad is az Ő Gyülekezetének. Sokan elhagyják a gyülekezetről kialakított formális felfogást, hogy az újszövetségi hit új, friss megnyilvánulásainak adjanak helyet. Belefáradtak a színjátásba, ehelyett az elveszett embereket saját világukban szeretnék megkeresni. A divatjamúlt formákat új, a mai emberek számára vonzó formákra cserélik. A „túlélés” mentalitása helyét a „stratégiai gondolkodás” veszi át, a „karbantartás” helyét pedig a „sokszorozódás” tölti be. A sikerhajhászás taposómalmától, egyre többen őszinte lelkiülettel Istenhez fordulnak. A kételkedést bátorság, a büntudatot kegyelem váltja fel. Régi és új gyülekezetek, felekezetek jutnak el az új cél felismerésére ebben a világban, amely úgy hiszi, a keresztyénség ideje lejárt. De vajon mi jellemzi ezeket a gyülekezeteket?

- ◆ Reményteljes céljaik és terveik vannak.
- ◆ Hűségesek és rugalmasak, szeretik az újat, de ragaszkodnak a Bibliához.
- ◆ Kedvesek és nyíltak az emberek felé, Isten szeretetét és megbocsátását mutatják be nekik.
- ◆ Vonzóak az egyre növekvő városi lakosság számára.
- ◆ Örömteliek és vidámak (az emberek ezt keresik).
- ◆ Életteli teljesek és dinamikusak, az embereket igazi szolgálatra készítik fel.
- ◆ Növekvő gyülekezetek, amelyek új gyülekezeteket alapítanak.

II. A CÉTUDATOS GYÜLEKEZET

Ha egy gyülekezet hatékony munkát szeretne végezni a mai világban, világos célokat kell kitűznie maga elé.

A. A gyülekezetnek célja van

A cél az, amit munkánk által el szeretnénk érni. Minden szervezetnek van célja. A különféle cégek azért jönnek létre, hogy pénzt szerezzenek egyes termékek áruba bocsátása vagy különböző szolgáltatások által. A kormány azért van, hogy megvédje az állampolgárokat, és vezesse az országot. Jézus Krisztus előtt mindig ott volt a cél. Ebben is példa számunkra. Tudta, hogy miért jött erre a földre, és azt is tudta, hová fog menni - csodálatos célja volt. „Az Úr Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét.” (Lk 4: 18-19). Sokszor beszélt haláláról, mint földre jövetelének céljáról (Mt 16:21). Arról is beszélt, hogy felépíti az Egyházat (Mt 16:18). Meghalt és feltámadt, legyőzte a halált és Sátán gonosz mesterkedéseit. Elküldte az Ő Lelkét, hogy az emberekben lakozzék, hogy felkészítse az Ő Menyasszonyát az örökkévalóságra (ApCsel 2: 1-47). Célja volt azzal, hogy megalapította a Gyülekezetet. Csodálatos cél ez, az örökkévaló múltban eltervezve egy dicsőséges jövőre nézve.

A Gyülekezet célja világosan meg van fogalmazva a Bibliában. Nagyon fontos, hogy a gyülekezetplántáló megértse a gyülekezet bibliai célját, és ezt a folyamatot átgondolja saját gyülekezetplántálási szolgálatának és munkájának fényében.

B. A gyülekezet célja

1. Az Úr magasztalása (legfőbb cél)

Isten dicsősége minden teremtmény legfőbb célja. Isten dicsőségében az Ő Személye jut kifejeződésre: természete, tulajdonságai, jelleme, de cselekedetei, céljai és munkája is. Isten akarata az, hogy az ember Őt dicsóítsa, és ez a Gyülekezet fő célja is (Róma 15:6,9; Ef 1:5-től; 2Thessz 1:12; 1Pét 4:11).

Isten kinyilatkoztatja magát nekünk, mikor imádjuk Őt (Jn 4:23), imádkozunk Hozzá és dicsőítjük Őt (Zsolt 50:23), és amikor istenfélő életet élünk. „Bármit cselekesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek.” (1 Kor 10:31). Ez éppen úgy vonatkozik minden keresztyénre egyen-egyenként, mint a gyülekezetre.

- ◆ Mit jelent a mi számunkra Isten dicsóítása?
- ◆ Hogyan tudja a gyülekezet dicsőíteni Istent?
- ◆ Hogyan dicsőül meg Isten közöttünk?
- ◆ Milyen példákat tudunk felsorolni az Ó- és Újszövetségből, amelyek Isten dicsóításáról beszélnek?

2. Az elveszettek evangélizálása (kifelé irányuló cél)

A Biblia azt tanítja, hogy a Gyülekezet kifelé irányuló célja a világ elérése az Evangéliummal. Ez segít a gyülekezetnek abban, hogy önmaga helyett a kívülállókkal foglalkozzon. Jézus azért jött, hogy megkeresse és megmentse az elveszett és haldokló világot (Lk 19:10). Jézus azt mondta: „Ahogyan engem elküldött az Atya, és is elküldelek titeket.” (Jn 20:21). A gyülekezet kifelé irányuló célja az elveszettek felé való evangélizáció és misszió.

3. A munkások építése (befelé irányuló cél)

A Biblia azt tanítja, hogy a gyülekezetnek van befelé irányuló célja is: a tagok felkészítése a szolgálat munkájának végzésére. Az újszövetségi levelek nagy része hívő keresztyéneknek íródott, hogy erősítse őket a keresztyén életben és a szolgálatban, hogy így be tudják tölteni a kifelé irányuló célt is, az elveszettek elérését az evangéliummal.

Az Efézus 4:11-16-ban egy tanulmányt találunk a gyülekezet befelé irányuló céljáról - önmaga építéséről. Isten népének tanítása és építése a dicséret, a tanítás, a közösség gyakorlása és a nevelés által a kifelé irányuló cél megvalósítására, tanítványok nevelésére ösztönzi a tagokat.

- ◆ A vezetők feladata (11. v.) az, hogy felkészítsék a szenteket a szolgálatra (12. V), nem pedig az, hogy ők maguk végezzék el a munkát. Milyen tanulságokat érthetünk meg ebből a fontos igazságból, amit a gyülekezetplántálásban alkalmazhatunk? Hogyan fogja ez befolyásolni azt, amit teszünk, és ahogyan tesszük azt?
- ◆ Mit értettünk meg ennek az igének az alapján a gyülekezetplántálásról? Írjuk le észrevételeinket!

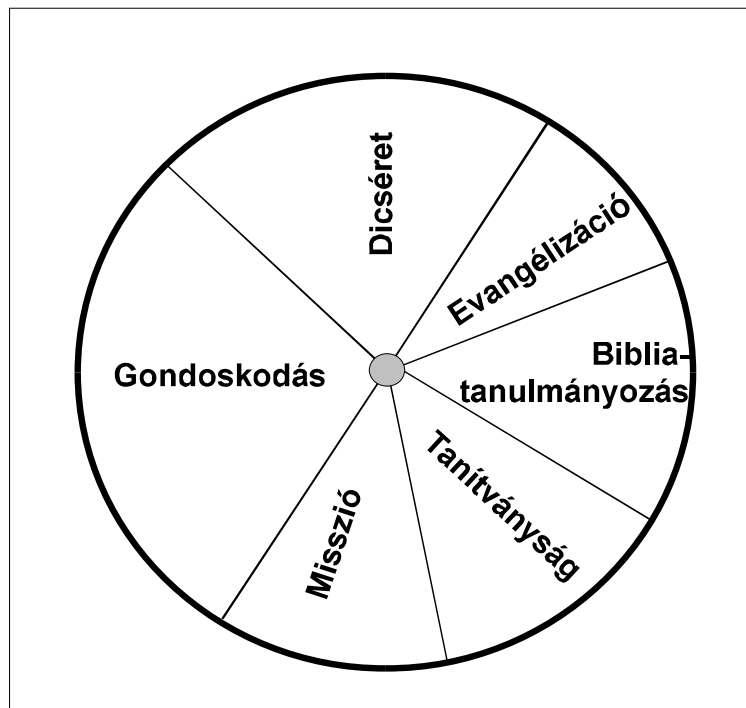
III. A GYÜLEKEZET CÉLJAI

A gyülekezet befelé ill. kifelé irányuló céljait egyszerűen evangélikációnak és egymás építésének nevezhetjük. Isten népe azért gyűlik össze, hogy egymást építse, s hogy ezután szétszóródjon és evangélikáljon. Ezek egymáshoz kapcsolódó célok: egyik sem tud létezni a másik nélkül. A befelé irányuló cél (egymás építése) szolgálja a kifelé irányuló célt (az evangélikációt), együtt pedig Isten dicsőségét szolgálják. Mikor Jézus követői összegyűlnek, hogy építsék (Ef 4: 11-16), és szeressék egymást (Jn 13:34-35), valamint részt vegyenek az újszövetségi gyülekezet tevékenységeiben (ApCsel 2: 42-43), felkészülnek a kifelé, az elveszettek irányuló szolgálatra, az evangélikálásra.

A. A programközpontú gyülekezet

A történelem során a gyülekezetek állandóan küzdöttek ennek a két, egymással szoros kapcsolatban levő célnak a megvalósításával. A két cél egyszerű szétválasztása programorientáltsághoz vezet, s innen kezdve minden program azért versenyezik, hogy kifejezésre juthasson az egyensúly megtartásáért folytatott küzdelemben (lásd 3.1 ábra). Ebben a programorientált felfogásban az evangélikálás már nem a gyülekezet legfontosabb céljaként szerepel. Ahogy telik az idő, a gyülekezet egyre inkább önmagával van elfoglalva, és egyre kevesebbet törődik a kívülállókval, eltávolodik attól a társadalomtól, amelyben él.

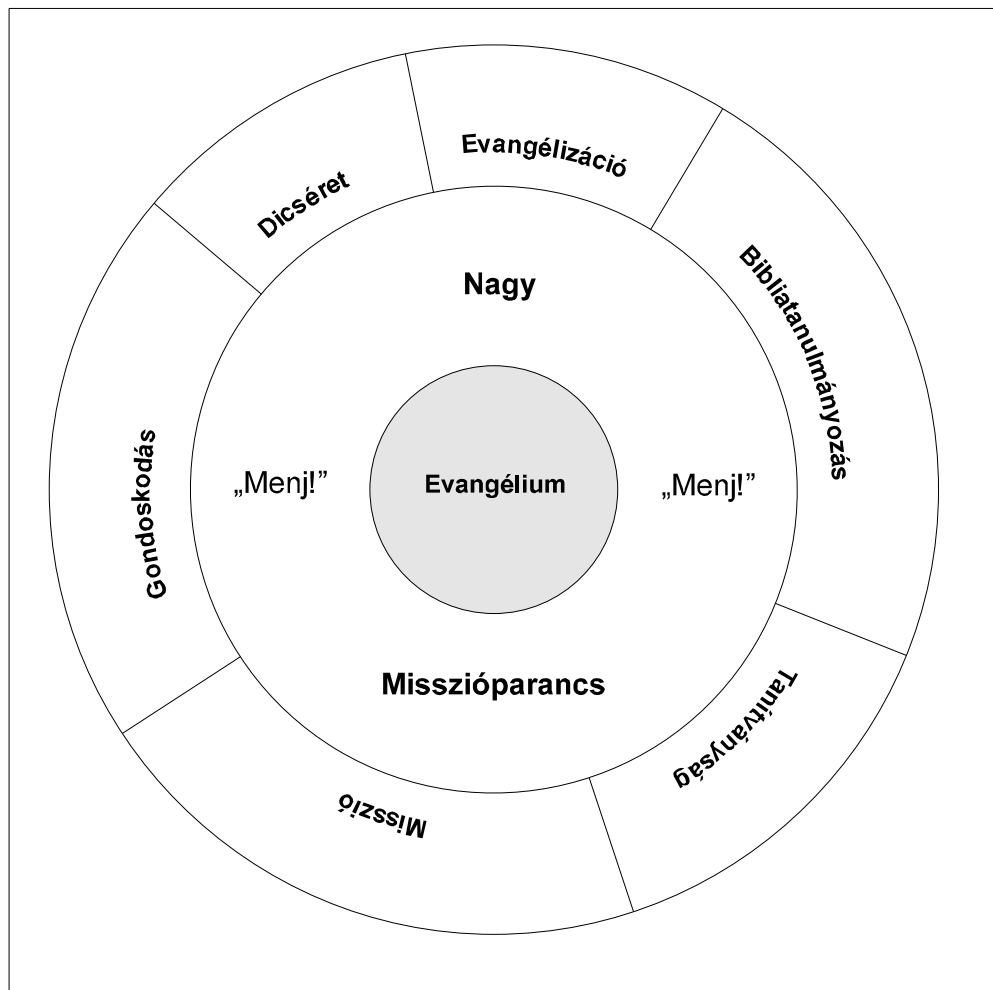
3.1. ábra: A programközpontú gyülekezet

B. A Nagy Misszióparancsnak engedelmeskedő gyülekezet

A gyülekezet Biblia szerinti meghatározása, amint az a 3.2. ábrán is látható, a Nagy Misszióparancsot helyezi a gyülekezet célkitűzéseinek középpontjába, és ebből táplálkoznak a különböző programok. Ezen modell szerint a gyülekezet programjai és elemei a hívót a kifelé irányuló cél vagy feladat elvégzésére - az evangélizálásra, a Nagy Misszióparancs betöltésére készítik fel. A hívők szükségéi is be lesznek töltve, de Isten szerinti módon, nem emésztve fel a gyülekezet összes energiáját.

3.2. ábra: A Nagy Misszióparancsnak engedelmeskedő gyülekezet

- ◆ Milyen következményekkel jár e kétféle gyülekezeti struktúra a tagok „gyülekezeti munkára” való mozgósítására és a vezetőképzésre nézve?
- ◆ Mi történne azzal a gyülekezettel, amely létezésének céljával az evangélium terjedését tűzni ki?

C. A gyülekezet, mint munkamező és mint munkaerő

Az alábbi táblázat (3.3. ábra) a gyülekezet két másik metaforájának jellemzőit mutatja be: a munkamezőt és a munkaerőt. A munkamező egy mozdulatlan, egy helyben álló valami: értékét a természetesen lehet lemérni. A mezői munkás összes energiáját arra fordítja, hogy megművelje a földet, ez áll munkájának és szolgálatának a középpontjában. Ezzel ellentétben az erő (a munkaerő is) mozgó, dinamikus energiaforrás, amely arra hivatott, hogy valamire hatással legyen. Az erő nagysága a tárgyra kifejtett hatásán mérhető le. A középpontban a célpont, a tárgy áll, nem maga az erő.

3.3. ábra: A gyülekezet, mint munkamező és mint munkaerő

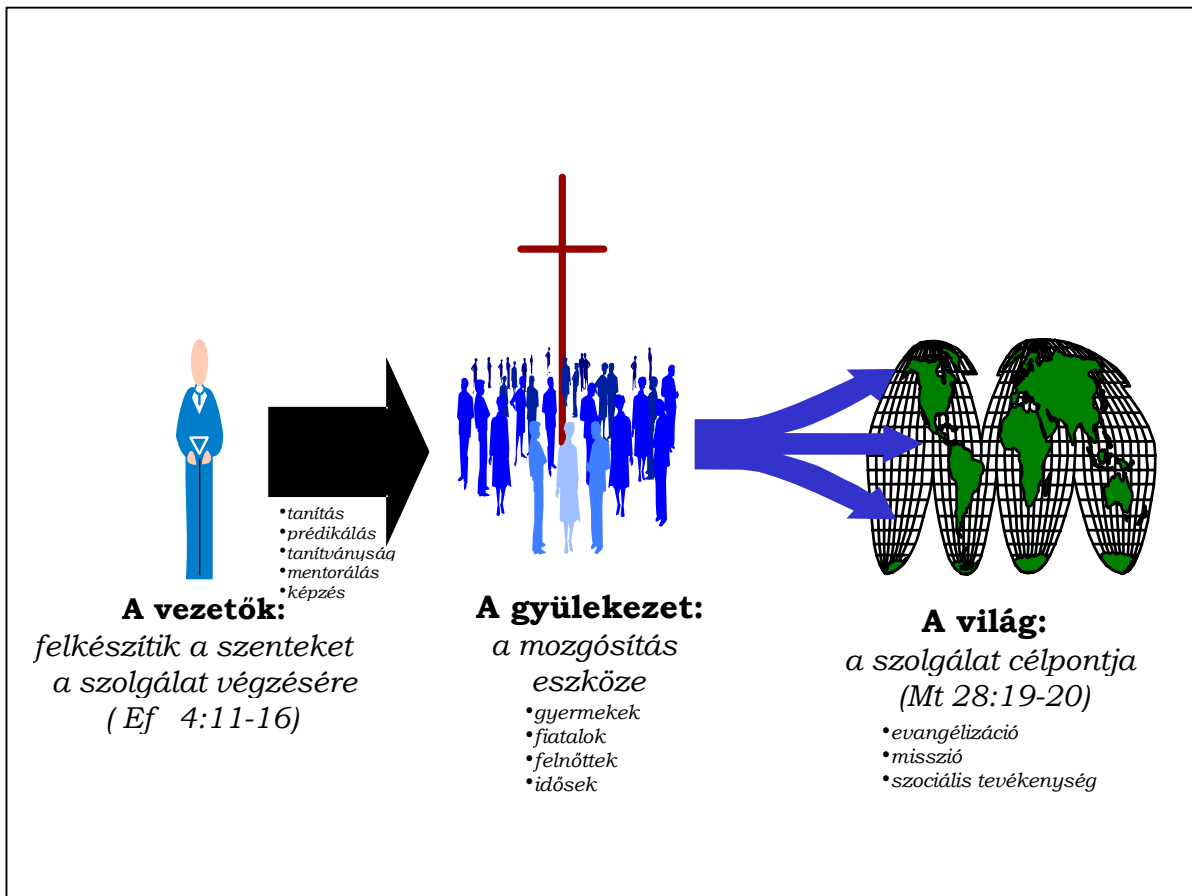
A gyülekezet, mint MUNKAMEZŐ	A gyülekezet, mint MUNKAERŐ
Cél: Az a hely, ahol Isten munkáját végzik.	Cél: Az emberek felkészítése arra, hogy Jézus nevében szükségeket töltsenek be.
Alapvető motiváció: Gyere, és kapcsolódj be! Kihozni az embereket a világból, és védett környezetet biztosítani számukra.	Alapvető motiváció: Menj, és légy hatással másokra! Az emberek felkészítése arra, hogy kimenjenek a világba, és változásokat hozzanak létre.
Igények: Láthatóság. Program. „Előléptetés”	Követelmények: Teljes odaszánás. Képzés. Kiküldés.
Vezetési stílus: A lelkész és a laikusok két jól megkülönböztethető csoportot alkotnak.	Vezetési stílus: A laikusok mozgósítása, hogy használják kegyelmi ajándékaikat.
Eredmény: Látogatottság. Vagyon. Épületek.	Eredmény: Szaporodás.
Struktúrák: Nagyon központosított. Kontrolláló. Klikkesedések.	Struktúrák: Decentralizált. Kiscsoportok. Mindent átjár.
Végeredmény: Egy műemlék. Kiegész, lelki megbénulás. Törvényeskedés.	Végeredmény: Egy „Oszd meg és uralkodj!” elven működő mozgalom Motiváció. Szabadság a szolgálatban.

D. A gyülekezet, mint a mozgósítás eszköze

A 3.4. ábra összegzi a gyülekezet céljait. A gyülekezet nem a szolgálat célpontja, hanem az evangélium terjesztésére mozgósító eszköz.

Amint azt az ábrán is láthatjuk, a gyülekezet vezetőségének feladata az, hogy felkészítse (tanítsa és támogassa) a gyülekezeti tagokat a szolgálatra. Ez is hozzátartozik a gyülekezet egyik fő céljához, a tagok építéséhez. A keresztyének azért gyűlnek össze, hogy imádják Istent, növekedjenek a hitben, megértsék Isten Igéjét, hogy bátorítsák egymást, imádkozzanak egymásért, és a mindennapi dolgokban is segítsenek egymásnak. Ily módon a gyülekezeti tagokban kialakulnak azok a lelki jellemvonások, amelyre az elveszettek felé való evangélizáció során szükség van (hiszen ez a gyülekezet kifelé irányuló célja). A Nagy Misszióparancs teljesítése nem csupán a lelkipásztor vagy néhány előjáró felelőssége a gyülekezetben, hanem Krisztus egész testének, a Gyülekezetnek a feladata.

3.4. ábra: A gyülekezet, mint a mozgósítás eszköze

ISMÉTLŐ, ELGONDOLKODTATÓ ÉS ALKALMAZÁST SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

1. Hogyan határoznánk meg azt, hogy mit takar a „szolgálat” kifejezés? A szolgálatról alkotott nézetünk elősegíti vagy hátráltatja a Nagy Misszióparancs teljesítését a gyülekezeteinkben?
2. Olvassuk el a 2Kor 5:14-21-et; Ef 4:11-16-ot; 1Pét 2:9-10-et, és válaszoljunk a következő kérdésekre:
 - ◆ Kik a szolgálattelvők?
 - ◆ Mi a szolgálat kívánt eredménye?
 - ◆ Hol szolgálnak?
 - ◆ Vajon a szolgálat hivatás, vagy egy képzésnek a része, netán végzettség? Kik azok, akik nem képesek a szolgálat végzésére?
3. A gyülekezetplántálás fő célját soha nem az épületek jelentik: ezek csak a szolgálat eredményességét segítik elő. Mit jelent ez a gyakorlatban a mi induló gyülekezetünk számára?
4. Egészen a harmadik századik az újszövetségi gyülekezeteknek nem voltak épületei.
 - ◆ Miért van az, hogy sok gyülekezet „hiányosnak” érzi magát, ha nincs saját temploma, gyülekezeti terme? Mikor van szükség épületre és az épülethez kapcsolódó programokra?
 - ◆ Mikor van szükség épületekre a gyülekezetplántálásban? Hogyan tudják az épületek elősegíteni, vagy hátráltatni a gyülekezetnövekedést? Hol van a helyük a gyülekezet stratégiájában? Létezhet-e gyülekezet templom nélkül?
5. További gondolatok: a gyülekezet egyéb céljai:
 - ◆ Megtisztítja önmagát
 - a) Hogyan kapcsolódik az Ef 5:26; Zsid 12:10; 1Jn 3:2 és Mt 18:17 az evangélizációhoz és egymás építéséhez?
 - ◆ Só és világosság a környezetében
 - a) Mit jelent a gyakorlatban Mt 5:11-16 egy helyi gyülekezet számára?
 - b) Hogyan lehet a gyülekezet só és világosság?
 - c) Mikor nem tölti be a gyülekezet ezeket a célokat?
 - d) Hogyan kapcsolódik ez társadalmunk szociális problémáihoz?
 - ◆ Segíti a jó terjedését
 - a) 2 Kor 6:14-18 szerint mi a gyülekezet szerepe az igazság és az erkölcsi tisztaság terjesztésében?
 - b) Milyen összefüggésben van ez az állampolgári engedetlenséggel?
 - ◆ Élvezi a Királlyal való közösséget
 - a) Nem szabad elfelejtenünk, hogy evangélizációs és missziós feladataink csak erre a földi életre szólnak. A mennyben már nem lesz evangélizáció. Ám a gyülekezet dicsőséges és örökké tartó jövőjének is lesz célja (Ef 5:25-32; Jel 19:6,9; 21:7,9-10).

AKCIÓTERV

1. Pál apostol elsősorban az Efézusi levélben fejt ki a gyülekezettel kapcsolatos látását, Lukács pedig az ApCsel-ben örökítette meg Pál példáját. Tanulmányozzuk át az alábbi táblázatot (3.5. ábra)! Olvassuk el az ApCsel 20: 17-38-at és az Ef 4: 1-6-ot, majd töltsük ki a táblázatban megjelölt kategóriákat!

3.5. ábra: Pál apostolnak a gyülekezettel kapcsolatos látása

PÁL APOSTOLNAK A GYÜLEKEZETTEL KAPCSOLATOS LÁTÁSA	
ApCsel 20:17-38	Ef 4:1-16
A gyülekezet célja (24. v.):	A gyülekezet célja (16. v.):
A szolgálat motivációja (22. v.):	A szolgálat motivációja (12-13., 16. v.):
Elsődleges célok (21., 24. v.):	Elsődleges célok (12. v.)
Vezetési stílus (27-32. v.):	Vezetési stílus (11-12. v.):
Eredmény (21. v.):	Eredmény (15. v.):
Struktúrák (17. v.):	Struktúrák (11. v.):
Végeredmény (32. v.):	Végeredmény (13-16. v.):

1. Ismételjük át a Nagy Misszióparancsról tanultakat a 3B függelék alapján! Osszuk meg gondolatainkat a mentorainkkal és gyülekezetplántáló munkatársainkkal!

BIBLIOGRÁFIA

- ◆ Getz, Gene. 1984. *Sharpening the Focus of the Church*. Wheaton, IL: Victor Books.
- ◆ Logan, Robert E. and Rast, Jeff. 1985. "Church Planting Workbook". Charles E. Fuller Institute.
- ◆ Martin, Robert W. 1986. "Notes on Initial Organization," New Hope Community Church..
- ◆ Morris, Linus. 1993. *The High Impact Church*. Houston, TX: Touch Publications.
- ◆ Warren, Rick. *The Purpose Driven Church*.
- ◆ 1985. Unpublished Notes from CPR 2000, Rev. Larry DeWitt, Calvary Community Church.
- ◆ 1994. Excerpts from lectures on the Church from Project 250 and Russian Ministries. Moscow, Russia.
- ◆ 1995. Excerpts from "Saturation Church Planting Seminar," by Dr. Dwight Smith. Budapest, Hungary.
- ◆ 1996. Excerpts from NCPT Modules One and Two. *The Alliance* for Saturation Church Planting.

A Gyülekezet kifelé irányuló célja

I. MÁTÉ 28:18-20 (3A.1 ÁBRA)

A. A Misszióparancs alapja Krisztus hatalma. (18)

B. A Misszióparancs lényege: „tegyetek tanítvánnyá minden népet”. (19-20)

Ez az igei szerkezet a legfontosabb a mondatban. A tanítvány Krisztus engedelmes követője. Mi is arra hívattunk, hogy Krisztus engedelmes követőivé tegyük az embereket. Ez három tág dolgot jelent:

- ◆ Menni - Ellentétben azzal, hogy az emberek a jeruzsálemi templomba „jöttek”, hogy lássák Isten dicsőségét, mi „megyünk”, Isten dicsőségét magunkkal hordozva (2Kor 3:18).
- ◆ *Megkeresztelni* - Ez az azonosító cselekedet. A megkeresztelés azonosítja a megkeresztelt személyt a Gyülekezettel és a Megváltóval.
- ◆ *Tanítani, hogy megtartsák* - Tanítás és felkészítés. Ez az „építési” dimenzió, amely a keresztyén növekedéssel, keresztyéni értékekkel és a keresztyén életmóddal foglalkozik.

1. A Misszióparancs célpontja: „minden nép” v. népcsoport (19).

2. A Misszióparancs ígérete: Krisztus jelenléte (20b).

3A.1. ábra: A Nagy Misszióparancs - Máté 28: 19-20

„Menjete el tehát, tegyete tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsolataim nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28:19,20)

Megjegyzés: A fordítás nem mindig őrzi meg azt, amit az eredeti szöveg kihangsúlyoz. Ez az igevers jó példa erre. A görög nyelvben a hangsúly a „tegyete tanítvánnyá” kifejezésen van, a másik cselekvést kifejező nyelvtani szerkezet pedig a „tanítva őket”.

II. EFÉZUS 2. ÉS 3. RÉSZ

A. A Gyülekezetet Isten hozta létre (11-18).

- ◆ Krisztus kereszthalála előtt a pogányok el voltak szakítva a megváltás reménységétől. (11-12).
- ◆ Krisztus kereszthalála által úgy zsidók, mint pogányok új teremtmény - új emberré - váltak (13-15), egymással kibékülve a Krisztus vére által.
- ◆ Egyek vagyunk a Lélek által, mindannyian ugyanazzal a bizalommal mehetünk Isten elé, ugyanabban a kiváltságban van részünk Krisztus által (16-18).

B. Isten a Gyülekezetet azzal a céllal hozta létre, hogy növekedjen (2:19-22).

Itt a Gyülekezet úgy szerepel, mint:

- ◆ Egy nemzet - Isten országában egymásnak polgártársai vagyunk (19a).
- ◆ Egy család - Krisztus által ugyanaz a vér köt össze bennünket (19b).
- ◆ Egy épület - a sarokkő maga Jézus Krisztus, az apostolok és a próféták alkotják az épület alapját. (20-21, 4:11-12).
- ◆ Egy templom - A Szent Lélek Isten bennünk lakozik (22).

C. A Gyülekezetnek mennyei küldetése és célja van (3:1-11).

- ◆ Jézus Krisztus által mi is örökösei vagyunk az ígéletnek (6).
- ◆ Isten a Gyülekezeten keresztül akarja kinyilvánítani az egész teremtett világnak hatalmas bölcsességét (8-10). Ez egy olyan cél, amely önmagán túl mutat.
- ◆ Isten már a világ kezdete előtt kigondolta (11).

Megjegyzés: Mit találsz még az Efézus 2-ben és 3-ban a Gyülekezet céljáról? Írj le még vagy öt észrevételt!

III. ÖSSZEFOGLALÁS

A Gyülekezet kifelé irányuló célja a világ felé való misszió. Nem azért jött létre, hogy önmagát szolgálja, vagy saját formáit és funkcióit megőrkítse. A gyülekezetben a misszió nem csupán egy a sok szolgálat közül: a gyülekezet a misszióért van. A fentiek alapján hogyan kell tekintenünk a dicsőítésre, az igei tanításra, a közösségre, az épületekre, a vezetésre, a gyülekezeti fegyelemre, az üldöztetésre?

Nagy Misszióparancs munkalap

1. OLVASD EL A NAGY MISSZIÓPARANCSRÓL SZÓLÓ ÖT IGESZAKASZT!

- ◆ Máté 28:18-20
- ◆ Márk 16:15-20
- ◆ Lukács 24:45-53
- ◆ János 20:19-23
- ◆ ApCsel 1:1-11

2. GONDOLKOZZ EL EZEKEN AZ IGERÉSEKEN, KERESD MEG A KULCSSZAVAKAT ÉS A LEGFONTOSABB GONDOLATOKAT!

- ◆ Máté 28
 1. *Milyen vigasztalás van abban, hogy „minden hatalom” Krisztusnak adatott?*
 2. *Mivel Ő a Mindenható Úr, mit kért tőlünk, hogy megtegyünk?*
- ◆ Márk 16
 1. *Milyen figyelmeztetés található itt a nem hívők számára?*
 2. *Milyen jelek követik a hívőket?*
 3. *Hogyan jelentette ki magát az Úr mennybemenetele után?*
- ◆ Lukács24
 1. *Mikről kell a tanítványoknak bizonyosságot tenni?*
 2. *Milyen ígéretet tett nekik Krisztus?*
- ◆ János 20
 1. *Mit értett az alatt Jézus, hogy „Békesség nektek!”?*
 2. *Hogyan kapcsolódik ez a 22-23 versekben található kijelentéséhez?*
 3. *Mit jelent az, hogy „elküldelek”?*
- ◆ ApCsel 1
 1. *Mi a Szentlélek bennünk való munkájának természetes következménye?*
 2. *Hová ér el az evangélium eredménye?*

3. ALKALMAZÁS

- ◆ Milyen félelmeket kell legyőznöm azáltal, hogy Isten mindenhatóságába vetem bizalmamat? Hogyan tudok embereket tanítványokká tenni?
- ◆ Hogyan motivál engem az a tény, hogy a nem hívőket Isten ítélete fogja sújtani? Hogyan építem hitemet, hogy az evangélium hirdetése közben „jeleket és csodákat” lássak?
- ◆ Isten erejével szolgálok-e? Mit tehetek azért, hogy Isten ereje még hatalmasabban munkálkodjon bennem az Ő dicsőségére?
- ◆ Mennyire érdekel engem az elveszettek sorsa? Miként befolyásolja ez a gyülekezetplántálási szolgálatomat? Milyen hatással van rá?

A NAGY MISSZIÓPARANCS PÁRHUZAMOS IGESZAKASZAI

	BEVEZETÉS	PARANCS	ÍGÉRET
MÁTÉ 28	Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. (18)	Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam. (19 - 20)	és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. (20)
MÁRK 16	(bizonyágtétel a feltámadásról) (9)	menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden TEREMTMÉNYNEK.(15)	aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik. (16)
LUKÁCS 24	Így van megírva: a krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül. (46)	és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, jeruzsálemtől kezdve. Ti vagytok erre a tanúk. (47-48)	és íme, én elküldöm nektek, akit atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel. (49)
JÁNOS 20	Békesség nektek! és miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. a tanítványok megörültek, hogy látják az urát. (19-20)	ahogyan engem elküldött az atya, én is elküldelek titeket. (21)	vegyetek szentleket. (22)
APCSEL 1	sok bizonyítékkal meg is mutatta, hogy él... nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az atya a maga hatalmába helyezett. (3,7)	tanúim lesztek jeruzsálemben, egész júdeában és samáriában, sőt egészen a föld végső határáig. (8)	ti pedig nemsokára szentlélekkel kereszteltettek meg (5)...ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a szentlélek. (8)

A Gyülekezet célja

ÁTTEKINTÉS

Helye a gyülekezetplántáló képzésben

Alapok

A lecke célja

E lecke célja az, hogy a gyülekezetplántálókat új gyülekezetük célkitűzéseinek megfogalmazására ösztönözze.

Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő...

- ◆ ismerje fel, hogy a Gyülekezet küldetésének értelmezése kihatással van arra, ahogy a gyülekezet alapító tevékenységét, szolgálatát végzi.
- ◆ legyen képes leendő gyülekezete célkitűzéseit röviden, világosan összefoglalni.

A lecke vázlata

- I. Általános bevezetés – mi gyülekezetünk létezésének célja?
- II. A gyülekezet célkitűzéseinek megfogalmazása

Ábrák

- 4.1 Példa egy gyülekezeti szándéknyilatkozatra (Crossroads International Church)
- 4.2 A gyülekezeti szándéknyilatkozat elkészítése

Javaslat a tanároknak

- ◆ A foglalkozás során minden résztvevő fogalmazza meg saját gyülekezete szándéknyilatkozatát, majd ezt követően ismertesse a többiekkel!

A Gyülekezet célja

A GYÜLEKEZET CÉLKITŰZÉSEINEK MEGHATÁROZÁSA

A LECKE ANYAGA

I. ÁLTALÁNOS BEVEZETÉS – MI A GYÜLEKEZETÜNK LÉTEZÉSÉNEK CÉLJA?

Az igazán eredményesen működő gyülekezetek tagjai tudják, mi a céljuk. Nem csupán azzal vannak tisztában, hogy mi Krisztus Testének, a Gyülekezetnek a küldetése a világban, hanem azzal is, hogy ez mit jelent rájuk, az adott gyülekezetre nézve. Tudják, hogy mit akar Isten elvégezni rajtuk keresztül, s ez az, ami motiválja őket. Vezetőik is így irányítják őket. Ugyanakkor számos gyülekezet csak szenved cél és vezetés hiányában, s sok, Istenben hívó keresztyén is csak kevéssé van tisztában azzal, hogy merre, hogyan vezeti őt Isten.

Fontos már a gyülekezetalapítás korai szakaszában átgondolni a Gyülekezet, mint Krisztus Teste általános küldetését, ugyanakkor az adott helyi gyülekezet konkrét feladatait, hivatását is. Hasznos, ha azok a gyülekezetek, amelyek tisztában vannak Istenről kapott küldetésükkel, írásba foglalják célkitűzéseiket. Ez erősíti a tagok közötti egység tudatát, világossá teszi a célkitűzéseket, befolyásolja a gyülekezet különféle tevékenységeit, továbbá biztos támpontot nyújt, felszabadítva a gyülekezet rejtett erőtartalmait. Az így kapott szándéknyilatkozat nem csak egy légből kapott elképzelés, éppen ellenkezőleg: konkrétan megfogalmazza a gyülekezet létezésének célját. A leendő gyülekezet céljának tisztázása és a tagokkal való ismertetése a vezetőség egyik legfontosabb célja kell, hogy legyen.

A céltudatos gyülekezet figyelmének középpontjában a következő 4 terület áll:

A. A tagok

Az emberek Isten számára nagyon fontosak, ám a célorientált gyülekezet számára mégsem az a legfontosabb, hogy az emberek mit akarnak. Nem szabad engednünk, hogy erőfeszítéseink és energiánk nagy részét az emberek kívánságainak teljesítése kösse le. A céltudatos gyülekezet számára az elsődleges kérdés a következő: „Mit akar Isten cselekedni ezeknek az embereknek az életében?”

B. Programok

Sok gyülekezet különféle (esetenként hagyománytiszteletből tartott) rendezvények és összejövetelek végeláthatatlan sorában véli megtalálni létezésének célját. E közösségek gyakran meglehetősen ridegek, idejétmúltakká és változásra képtelenné válnak. A céltudatos gyülekezet nem riad vissza attól, hogy haladjon a korral, ám mindig igyekszik összhangban maradni a Szentírással, s szem előtt tartani hivatását. Számukra a kérdés az: „Melyek azok a programok, amelyek legjobban elősegítik Isten, e gyülekezettel kapcsolatos terveinek megvalósulását?”

C. Eszközök

Azok a gyülekezetek, ahol a legnagyobb hangsúly az épületekre és különféle eszközökre esik, egy idő után befelé fordulóvá, „maguknak valókká” válnak, s a vezetőség és tagság energiájának egyaránt nagy részét a meglévő eszközök fenntartása köti le. Ezzel szemben a céltudatos gyülekezet felteszi a kérdést: „Milyen eszközökre van szükségünk ahhoz, hogy programjainkat – melyeknek célja Krisztus akaratának megvalósítása a tagok életében – kivitelezhessük?”

D. Problémák

Azok a gyülekezetek, amelyek folyamatosan egyik krízishelyzetből a másikba csapódnak, állandóan azzal vannak elfoglalva, hogy miként reagálnak az éppen soron következő problémára. Ezeken a helyeken kevés idő jut a tagokkal való törődésre az állandó felfordulás miatt. Noha a problémák elkerülhetetlenek, nem szabad hagyni, hogy ezek uralják a terepet. A céltudatos gyülekezet

számára a kérdés: „Hogyan valósulhat meg Krisztus akarata gyülekezetünk életére nézve e problémán keresztül?”

II. A GYÜLEKEZET CÉLKITŰZÉSEINEK MEGFOGALMAZÁSA

Előbb vagy utóbb szükségessé válik az, hogy végiggondold, tulajdonképpen mi is gyülekezeted vagy leendő gyülekezeted célja. A gyülekezet szándéknyilatkozata ebben segít azzal, hogy választ ad a kérdésre: „Mi a célja e gyülekezet létezésének?” A szándéknyilatkozatnak természetesen összhangban kell lennie a Gyülekezet igei küldetésével, ám kifejezetten a te saját gyülekezeted munkájához kell kapcsolódnia. A 4.1 ábrán példát láthatsz egy gyülekezeti szándéknyilatkozatra. Figyeld meg, hogy az olyan bibliai célok, mint Isten magasztalása, a tagok lelki építése és felkészítése, valamint az evangélizáció mind-mind részét képezik a szándéknyilatkozatnak!

4.1. ábra. Példa a gyülekezeti szándéknyilatkozatra – Crossroads International Church

A Crossroads International Church létezésének célja:

1. Az Atya, Fiú, Szent Lélek Isten dicsőítése

- Dicsérettel, imádságban, Isten dicsőségének magasztalásával, szentségben és igazságban, szeretetben.
- Az Úrasztalánál: közösségben Jézus Krisztussal, aki szerető, ám mégis hatalmas Megváltó, Úr és Király.
- A Szent Lélek közössége által teremtett egységben, a Lélek gyümölcsén és ajándékain keresztül.

2. A hívek közössége

- Szeretetteljes, elfogadó és megbocsátásra kész környezetben.
- Meleg, támogató személyes kapcsolatok kialakítása által.
- Szolgálatlaltal és áldozathozatallal, egymás szükségeit szem előtt tartva.

3. A tagok hatékony szolgálatra való felkészítése

- Prédikációval és tanítással, hűségesen hirdetve az Isten Igéjét, ám tekintettel az éppen aktuális eseményekre és a tagok szükségleteire.
- A Lélek ajándékairól szóló tanítással, segítve az egyes tagoknak felismerni, fejleszteni és használni lelki ajándékaikat.
- Szolgálati képzéssel, segítve a híveket abban, hogy megismerjék Krisztus akaratát, megtapasztalják erejét és bekapcsolódjanak szolgálatába.

4. Krisztus evangéliumának hirdetése a világban

- A környéken élő emberek evangélizációja által, mely ötletgazdag ám nem tapintatlan, az evangélizáció és kommunikáció kreatív formáit használva; hirdetve, hogy az embereknek meg kell térniük, Krisztust Úrként elismerve bizodalmlukat Istenbe kell vetniük Őáltala, elfogadva Őt mint Megváltót, s szolgálva Őt mint Királyukat az Ő gyülekezetével közösségben.
- Szem előtt tartva az egész embert, szolgálalni mind érzelmi, mind fizikai, szociális és lelki téren, hogy teljes, tartalmas életet élhessenek közösségünkben.
- Elkötelezve magunkat újabb gyülekezetek létrehozása és a már meglévő gyülekezetek megerősítése mellett, szerte a világban.

ISMÉTLŐ, ELGONDOKODTATÓ ÉS ALKALMAZÁST SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

- ◆ Gondolj a gyülekezedre! Mi a létezésének célja? Van szándéknyilatkozata a gyülekezednek? Ha igen, mit tartalmaz, ha nincs, eddigi tapasztalataid alapján – véleményed szerint – mi lehet a gyülekezet legfőbb küldetése? Összhangban áll ez a Krisztus Testének a 3. leckében tárgyalt általános küldetésével? Ha nem, mi az, ami hiányzik? Ha pedig igen, vannak-e olyan területek, amelyeket támogatva, erősítve előrébb juthat gyülekezed küldetésének teljesítésében?

EGY LÉPÉSEL TOVÁBB

- ◆ A 4.2 ábrán látható a „A gyülekezeti szándéknyilatkozat elkészítése” c. feladatlap. Kisebb csoportokban (lehetőleg az azonos gyülekezethez tartozók alkossanak egy-egy csoportot), a feladatlapot alapul véve állítsátok össze új gyülekezetek egyszerű szándéknyilatkozatát! Miért van szükség erre az új közösségre? Készüljete fel arra, hogy ismertessétek az általatok elkészített szándéknyilatkozatot a többi résztvevővel is!

4.2. ábra. A gyülekezeti szándéknyilatkozat elkészítése

A GYÜLEKEZETI SZÁNDÉKNYILATKOZAT ELKÉSZÍTÉSE

1. Olvassátok el a következő igehelyeket! Az olvasás során milyen észrevételeitek voltak, amik segíthetnek nagy vonalakban megfogalmazni gyülekezetek főbb célkitűzéseit? Vannak olyan igehelyek, amiket szintén fontosnak tartotok?
 1. Mt 28:18-20
 2. ApCsel 1:6-8
 3. Ef 2:1-9
 4. 2Kor 4:3-4
 5. Kol 4:5-6
 6. Zsid 10:24-25
 7. 1Pt 2:1-5, 9-12
 8. Mt 16:18
 9. Ef 4:11-16
 10. ApCsel 2:42-47
 11. Kol 3:12-16
 12. Más:
2. Egy külön lapon soroljátok fel 30 érvet amellelt, hogy miért lenne jó, ha többen is csatlakoznának a gyülekezetekhez! Ez egy nagyon fontos lépés!
3. Mi indokolja e gyülekezet létrejöttét? Mi lesz a közösség feladata Isten országában? Isten képviselőiként mit kell tennetek az adott helyen? Ha tudtok, soroljátok fel bibliai érveket is amellelt, hogy nektek valóban ezt kell tennetek!
4. A jó szándéknyilatkozat tartalmazza a Gyülekezet küldetésére vonatkozó legfontosabb igei utalásokat, ugyanakkor azokat az adott helyzetre vonatkozóan alkalmazza. Legyen különösen konkrét abban, hogy kiket akartok elérni! Ezek után álljatok neki, és készítsétek el gyülekezetek szándéknyilatkozatát! Még egyszer: arra az egyszerű kérdésre kell választ keresnetek, hogy mi a ti közösségetek létezésének célja.

A GYÜLEKEZET

5. LECKE

Forma és funkció

ATTEKINTÉS

Helye a gyülekezetplántáló képzésben.

Alapok

A lecke célja

E lecke a gyülekezeti életben is sok vitás kérdést felvető forma és funkció témájával foglalkozik, mind bibliai, mind kulturális szemszögből vizsgálva a kérdést.

Mit várunk?

Azt, hogy a lecke végeztével minden egyes résztvevő...

- ◆ tudja, hogy a különféle kulturális beidegződések és hagyományok hogyan befolyásolják azt, ahogy egy adott helyi gyülekezet hangot ad meggyőződéseinek.
- ◆ legyen tisztában a forma és funkció témáját érintő főbb kérdésekkel. Célunk az, hogy minden résztvevő előtt világossá váljon, hogy egy adott gyülekezet minden megmozdulása háttérben valamiféle kulturális tényező rejtőzik, továbbá az, hogy a gyülekezeti programok elsődlegesen bibliai alapelveken kell, hogy alapuljanak.
- ◆ legyen képes párhuzamba állítani a gyülekezet legfontosabb funkcióit és azoknak kulturálisan elfogadható formáit. Azt szeretnénk, ha a résztvevők formálódó szolgálati elképzeléseik részeként megpróbálnák eldönteni, hogy a különféle kulturálisan elfogadható formák közül melyek szolgálják legjobban a gyülekezet céljainak megvalósítását. A végeredmény: bibliai funkciókat ellátó, ugyanakkor kulturálisan is helytálló gyülekezet.

A lecke vázlata

- I. Bevezetés
- II. Forma és funkció a kultúrában
- III. Forma és funkció a gyülekezetben

Függelék

5A Forma és funkció a gyakorlatban (Induktív bibliatanulmány - ApCsel 2. rész)

Ábrák

- 5.1 A kultúra összetevői - világnézet, világkép
- 5.2 A kultúra lencsái
- 5.3 A gyülekezet, amely meghódítja a világot

Forma és funkció

A BIBLIA ÉS A KULTÚRA SZEMSZÖGÉBŐL

A LECKE ANYAGA

I. BEVEZETES: A BARLANG

Egy régi történet egy olyan embertörzsről szól, amelynek a tagjai a föld mélyén laktak. Egész életük színteréül mindössze egyetlen sötét, nedves barlang szolgált. Fényforrásuk is csupán egy fáklya volt, amit a barlang falait körülvevő repedésekből gyűjtögetett fadarabokkal tápláltak szorgalmasan. Különböző gyökereket, apró állatokat és rovarokat ettek. Beszélgetéseik is kizárólag a barlang körül forogtak, ami nem is volt csoda, hiszen ennyit ismertek az életből.

Egy napon az egyik fiatal fiú messze eltávolodott a törzs lakóhelyétől, abban a reményben, hogy még több ételmezt és tűzifát talál. Olyan repedéseken is átkúszott, amelyek túl azelőtt még senki sem járt a törzsből. Egy idő után a távolban megpillantott egy kis fény sugarat. „Ez biztosan egy másik törzs fáklyája lesz!” - gondolta, és tovább mászott. Legnagyobb meglepetésére azonban a repedés egyre nagyobb, egyre szélesebb - és egyre világosabb lett. Hamarosan egy teljesen más világban találta magát. Ha ez is egy barlang volt, akkor legalábbis óriási nagynak kellett lennie. Olyan világ volt ez, ahol a fény csak úgy ragyogott az égről, és valami fehér tárgyak úszkáltak a feje fölött. Aztán megpillantotta a csörgedező patakot, a zöld mezőt, a leírhatatlan sok szín kavalkádját, és annyi fajta állatot, amennyit még soha azelőtt. Illatok, hangok - mind-mind újak voltak a számára, és össze sem lehetett őket hasonlítani a barlangban levőkkel. Hosszú időn át csak ment, ment, és a csodálkozástól egyetlen hang sem jött ki a torkán. Aztán egyszer csak hirtelen rádöbbszent valamire: hiszen ezt el kell mondania a többieknek is! Egyszeriben már alig várta, hogy hazatérhessen, és elmesélje a többieknek, hogy mit látott. Egyszerűen valami kényszerűt érzett, hogy visszaforduljon. Hiszen a többiek még azt sem tudták, hogy egyáltalán létezik élet a barlangon kívül! Hát még azt, hogy ilyen mesésépp!

Így aztán felkerekedett, és hazaindult. Sokáig ereszkedett lefelé a repedéseken, míg végül visszaért a földalatti törzshöz, a sötét, nedves barlangba. Izgatottan mesélte a többieknek mindazt, amit látott. Részletesen elmondta, hogy milyen volt a nagy fényesség, ami felülről sugárzott, s hogy saját bőrén érezte a meleget, amit az a fény adott. Mesélt nekik a friss, hideg forrásvívről is, és elmondta, milyen jó íze volt. Lerajzolta nekik az állatokat, azokat is, amiket a levegőben, azokat is, amiket a földön látott. Mesélt nekik az ezernyi hangról, amit hallott, és hogy mennyire más illat terjengett a levegőben. Miután részletesen elmesélt mindent, legnagyobb meglepetésére senki sem hitt neki. Egyetlen szavát sem hitték. Végképp is ilyen nem létezhetett! Az élet a barlangban folyt, ez volt minden, amit ismertek belőle. Ekkor aztán hirtelen eszébe jutott az egyik gyönyörű színes virág, amit még odafönt rakott a zsebébe. Fehér és sárga színű virág volt ez, amely kellemes illatot árasztott. Sietve kihúzta a zsebéből, és eléjük tartotta. Mit gondolsz, mi történt ezután?

Ez a történet egy nagyon fontos dolgot tanít nekünk az életről. Az életet mindannyian saját tapasztalataink alapján értelmezzük, és másoknak is a szerint magyarázzuk. Saját szemszögünkben látjuk, szagoljuk, és beszélünk róla. Így ismertük meg, éppen ezért számunkra ez jelképezi a valóságot. A történet az élet egy, az újabb gyülekezetek alapítása szempontjából is fontos területére világít rá: ez pedig a forma és funkció témája.

II. FORMA ÉS FUNKCIO A KULTURABAN

A. Kulturális beidegződések

Ahol emberek vannak, ott mindig történik valami. Ahol pedig valami történik, az mindig valahogyan, valamely módon történik. Annak eldöntésében, hogy egy dolgot hogyan tesznek az emberek, számos, az adott embercsoportban vagy kultúrában uralkodó szokás, tradíció, és kulturális norma játszik szerepet. Azzal, ahogyan valamit teszünk, hangot adunk meggyőződéseinknek, kifejezzük értékrendünket, egyáltalán: mindenki előtt láthatóvá tesszük az életről alkotott nézeteinket. Ezek az

élet alapvető tevékenységeit meghatározó normák embercsoportonként eltérőek. A közöttük levő különbségek olyan alapvető tényezőkben, beidegződésekben rejlenek, amelyek nagymértékben meghatározzák, hogy az adott embercsoport tagjai miként vélekednek magukról, s miként látják a körülöttük lévő világot (lásd 5.1. ábra).

1. Világnézet

Minden embercsoport ill. kultúra rendelkezik valamilyen világnézettel. Ez határozza meg, hogy miként vélekednek Istenről, s miként látják a valóságot. Hisznek-e Isten létezésében? Ha igen, kicsoda Ő? Jó-e vagy pedig gonosz? Vajon segít-e rajtuk, ha szorult helyzetbe kerülnek? Segített-e rajtuk az eddigiek során? Vagy netalán az életükre tör? Csak egy van belőle, vagy sokan vannak? Mi határozza meg azt, ami a környezetükben történik: a sors, különféle szellemek, esetleg az ősök lelkei? Mi a fontos számukra: az élvezetek hajszolása, az individualizmus? Mi képezi a valóság talaját? Mint látjuk, egy adott kultúrában uralkodó világnézet döntően meghatározza azt, hogy az emberek mit gondolnak az emberi lét céljának és értelmének. A világrendszer ad választ az olyan kérdésekre, mint „mi az igazság?” és „mi a valóság?” Az ilyenfajta meggyőződéseket az emberek által valóságként érzékelt benyomások formálják, alakítják. Az animizmus követői úgy tekintenek önmagukra, mint az egymással örökké birkózó jó- és balszerencse kozmikus erőinek kiszolgáltatott lényekre. A nyugati kultúrák előszeretettel elemeznek és vizsgálódnak, hogy egy-egy adott dologról bebizonyosodjon, igaz-e vagy sem. Az elnyomott országokban élő emberek hajlamosak azt hinni, hogy sorsukat rajtuk kívül álló tényezők befolyásolják.

2. Értékrend

Az, hogy az emberek mit tartanak értékesnek, a világnézetüktől függ. Az értékrend a „Mi fontos?” kérdésre igyekszik választ keresni. Egy-egy adott nemzet értékrendje világosan tükröződik az olyan eltérő dolgokhoz való viszonyukban, mint az idő, ízlés, krízisek kezelése, célok, az érzelmek kifejezése, vagy éppen az emberi kapcsolatok. Ha például egy kultúrában különösen nagy jelentőséget tulajdonítanak az időnek, ez az egész társadalom arculatára rányomja bélyegét. Az olyan kultúrában, ahol hisznek egy Felsőbbrendű Lény létezésében, feltehetőleg nagy hangsúlyt kapnak a különféle vallások, míg egy másikban, ahol nem hisznek semmiféle isten létezésében, könnyen lehet, hogy a különféle anyagi javak felhalmozása válik jellemzővé. Azok az emberek, akik különösen nagyra becsülik a személyes kapcsolatokat, adott esetben könnyen tapintatlannak, érzéketlennek bélyegezhetik azokat, akik kultúrája ezen a területen eltér az övéktől. Az egyes kultúrák által különös becsben tartott dolgok lehetnek különböző ideológiák (szocializmus, nacionalizmus, szabadság), személyek (a család, fontos személyiségek, pl. az uralkodói ház), vagy vallási tényezők (pl. különféle ereklyék). „Nem azért szeretünk valamit, mert az jó, hanem azért látjuk jónak, mert szeretjük” - mondta Platón. Valóban a kultúra dönti el, hogy valamit nagyra értékelünk vagy semmire sem becsülünk, s ez alapján döntjük el, hogy valami jó-e, értékes-e. A különböző társadalmak és kultúrákat az emberek többsége által fontosnak tartott tényezők formálják, s ez egyúttal egyesítő erővel is bír az adott csoport számára, hozzájárulva nemzeti identitás-tudatuk kialakulásához. Az ilyen értékrendből fakadnak aztán az általánosan elfogadott viselkedési normák, a közösségi szellem, vagy éppen a különböző szokások.

3. Viselkedési normák

A kultúrák eltérő világnézete és értékrendje mind külsőleg (pl. öltözködésükben), mind kapcsolataikban (egymáshoz való viszonyulásukban) megnyilvánul. Abban például, hogy egy adott munkahelyen, vagy éppen egy gyülekezeti istentiszteleten milyen ruha számít elfogadhatónak, Moszkvában és Miami-ban meglehetősen más nézeteket vallanak. Egyes kultúrákban bevett szokás az, hogy az emberek nem őszinték egymáshoz. Egy adott kultúrában az elfogadott viselkedési normák határozzák meg azt, hogy mi az, ami elfogadható; mit hogyan teszünk; hogy pl. a férfiak miként viszonyulnak más férfiakkal, nőkkel vagy gyerekekhez; hogy hogyan kezeljük a más kultúrákhoz tartozókat, de ide tartozik az is, hogy miként keresünk magunknak házaspartat; hogyan tartunk rendet; mi az, amit hibának, illetlennek tartunk, sértésnek veszünk; mit tartunk bűnnek; vagy hogy mi illegális.

4. Intézmények rendszere

A kultúra utolsó kategóriáját az intézmények rendszere alkotja, amely arról gondoskodik, hogy az emberek világnézete, értékrendje és szokásai bizonyos korlátok között jussanak kifejeződésre. Ide tartoznak az iskolák, templomok, különféle üzletek, boltok éppúgy, mint a rendőrség vagy tűzoltóság, sőt a helyi önkormányzatok és az adott ország kormánya is. Ez a réteg az, amely kialakítja a társadalmat irányító törvényeket.

Illusztráció: A fenti négy réteg egy épülethez hasonlítható. A világnézet jelenti az alapot, ennek kialakítása mindegyiknél fontosabb. Az értékrend jelképezi a lábazatot, míg a szokások alkotják a falakat és a tetőt - ezek láthatók ugyanis a külső szemlélő előtt. Az intézmények rendszere a falakon belül levő bútorokhoz és a ház díszítéséhez hasonlítható: ez teremti meg annak a lehetőségét, hogy mindazok, akik oda belépnek vagy éppenséggel ott laknak, valóban használatba tudják venni az épületet.

5.1. ábra: A kultúra rétegei (Lloyd Kwast, Biola University alapján)

- ◆ Milyen a mi kultúránk világnézete? Mi az, amiben az emberek hisznek? Soroljunk fel legalább tíz ilyen dolgot!
- ◆ Melyek azok a dolgok, amelyeket kultúránk különösen nagy becsben tart? Fel tudunk-e fedezni valamiféle összefüggést ezek és az előző pontnál felsoroltak között? Soroljunk fel legalább tízet!
- ◆ Milyen társadalmilag elfogadott normákat, szokásokat látunk magunk körül? Hogyan függenek össze ezek kultúránk általános világnézetével és értékrendjével? Keressünk tíz ilyen dolgot!
- ◆ Milyen intézmények jellemzők kultúránkra? Van-e valamiféle kapcsolat ezek és a társadalmi normák, értékrend valamint világnézet között?

III. FORMA ES FUNKCIO A GYÜLEKEZETBEN

A. Általános megfigyelések

Egyetlen helyi gyülekezet élete sem szakítható el az adott kulturális környezettől. A gyülekezetről alkotott nézeteink jó része sem csupán a Biblián alapul. Azt, hogy mit és hogyan teszünk a gyülekezetben, a bibliai meggyőzések mellett történelmi tradíciók, valamint kulturális (és szubkulturális) szokások is befolyásolják. Amikor a gyülekezet bibliai feladatairól beszélünk (pl. Isten dicsérete, imádság, közösség gyakorlása, tanítás, szentségek gyakorlása, valamint evangélizáció és szolgálat) ezt sohasem tehetjük anélkül, hogy a fenti funkciók valamely formájára ne gondolnánk: ezek mindegyike egy-egy meghatározott módon, valamely tradíciót vagy módszert követve, illetőleg valaminek a keretében történik. Noha a Bibliában találunk példát konkrét forma nélküli funkcióra (a Biblia írói végig így írtak), amikor ezek a feladatokat valaki végre akarta hajtani, ez kivétel nélkül minden esetben egy bizonyos kultúra keretein belül történt. Életvitelünk nagyban meghatározza gyülekezetünk minden egyes tevékenységéről alkotott nézeteinket, azt, hogy az adott dolgot mennyire tartjuk fontosnak, s hogy amellet milyen mértékben kötelezzük el magunkat. A kihívást az jelenti tehát, hogy sikerül-e egy-egy adott gyülekezet működését úgy kialakítani, hogy

egyrészt bibliai alapokon nyugodjon, másrészt viszont az adott kulturális közegben is megállja a helyét.

Újabb gyülekezetek alapítása során fontos mindvégig tisztában lenni azzal, hogy mit mond a Szentírás az Egyházzal (ezek a bibliai alapok), és annak működéséről (céljáról, természetéről, újszövetségi funkcióiról), mielőtt bármilyen gyakorlati forma mellett elkötelezzük magunkat.

Isten nem arra hívott el minket, hogy olyan gyülekezeteket hozzunk létre, amelyek olyan programokat erőltetnek, amelyek teljesen értelmetlenek, vagy amelyek teljes mértékben kultúraellenesek (noha kivételt képez az az eset, amikor egy bizonyos kultúra elemei homlokegyenest ellenkeznek Isten Igéjével). Isten azt akarja, hogy a változás elősegítésének eszközei legyünk azok között az emberek között, akikkel együtt élünk és dolgozunk (Róma 12: 1-2). Látjuk tehát, hogy a gyülekezetplántálás szempontjából elengedhetetlen a forma és funkció fogalmának tisztázása. Fel kell tennünk magunknak a kérdést, hogy miért tesszük azt, amit teszünk, (a formákat), annak érdekében, hogy hatékonyan végezzük az Isten által reánk bízott feladatokat. Ne vonakodjunk ettől!

Gene Getz, a *Sharpening The Focus Of The Church* c. könyvében három olyan tényezőt említ, amelyek hatással vannak a gyülekezeti formák kialakulására: bibliai meggyőződésünk, a történelem ill. a hagyományok, valamint a kultúra. Ezt úgy is el lehet képzelni, mintha ezek a dolgok egyfajta lencsék lennének (mint a szemüveg lencsége), amelyeken keresztül szemléljük a gyülekezetet. (Lásd 5.2. ábra) Ahhoz, hogy a gyülekezetről alkotott képünk tiszta legyen, ezeknek a lencséknek a megfelelő sorrendben kell állniuk. Máskülönben az lesz az eredmény, mint mikor egy látcsövet megfordítunk, s úgy nézünk bele: a kép életlen lesz és zavaros.

1. *Az Ige lencséje*

A gyülekezet szemlélésénél az Ige lencséjének kell az első helyen lenni. Gyülekezeti formáknak az Igében kell gyökereznie, amely egyben a helyes szolgálati filozófia kiindulópontja is. Az Ige határozza meg a gyülekezet funkcióit.

Nézzük át az 5A függelék a többi vezetővel együtt is! Ebben egy induktív bibliatanulmányt találunk az ApCsel 2: 42-47 alapján az első századi gyülekezet formáiról és funkcióiról.

2. *A történelem lencséje*

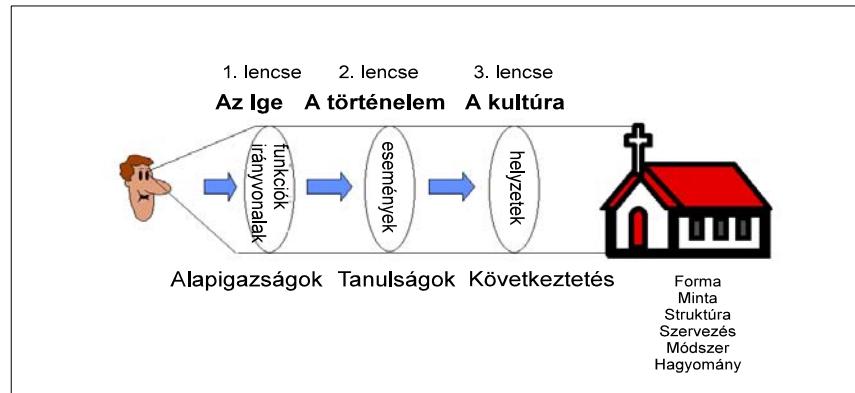
A következő a történelem lencséje. Nem lehet megérteni a gyülekezet fogalmát a történelmi háttér ismerete nélkül. Végig kell kísérenünk a gyülekezet életét a történelem során, különös tekintettel azokra az eseményekre, amelyek hatással voltak kialakulására és formálódására. A történelem tanulmányozásához tartozik a bibliai történelem, a világtörténelem és saját népünk, országunk történelmének tanulmányozása.

3. *A kultúra lencséje*

Az utolsó lencse a kultúra lencséje. A gyülekezet adott kultúrában és időben alakult meg. A gyülekezetet kultúránk és társadalmunk közös múltján keresztül kell szemlélünk. A formák a kultúrából jönnek létre. Nem szabad megvetnünk a tradíciókat és a kulturális szokásokat, de ezeket előbb mindig az Ige mérlegére kell állítani.

- ◆ Mi történik akkor, ha a gyülekezetet csak a történelem lencséjén keresztül szemléljük? Milyen hatással lesz ez a gyülekezeti formákra?
- ◆ Mi történik akkor, ha a gyülekezetet csak a kultúra lencséjén keresztül szemléljük? Milyen hatással lesz ez a gyülekezeti formákra?

5.2. ábra: A kultúra lencséje

B. A gyülekezeti formák és funkciók meghatározása

1. Funkció

Ez olyan, általános érvényű igazságot jelent, amely kortól és kultúrától függetlenül mindig változatlan marad. Ezeket az állandó érvényű és kultúrán felül álló alapelveket Isten Igéje, a Biblia tartalmazza. Ide tartoznak a különböző parancsok, törvények, utasítások, tilalmak, és azok a különféle igazságokat megfogalmazó kijelentések, amelyeket Isten a kulturális, faji, életkorbeli és nyelvi eltérésektől függetlenül adott Egyházának. A tervezés során ez az, amire úgy tekintünk, mint Istennek velünk kapcsolatos tervére és akaratára.

Példák: a Tízparancsolat, a Hegyi beszéd, a Róma 12-ben található igazságok a keresztyén életre vonatkozóan, Efezus 4, 1Péter 3, dicsőítés, közösség, sákrámentumok, imádság, evangélizáció.

2. Forma

Ide tartoznak a gyülekezet által egy adott történelmi korban és bizonyos kulturális körülmények között alkalmazott struktúrái, szokásai, és különféle eljárási módszerei. Ezek azt a célt szolgálják, hogy a sokféle igazság kifejezésre kerüljön, ahogyan azt a gyülekezet látja és értelmezi. Ezek jelentik azokat a dolgokat, amelyen keresztül a közösség küldetését teljesíteni kívánja. A tervezés során úgy utalunk rájuk, mint stratégiákra, akciótervekre, és különféle programokra.

Példák: adakozás a jeruzsálemi szentek számára, a Jézus film, az ajtónállók a gyülekezetben, a hivatásos prédikátorok, a szerda esti bibliatanulmányozás

Illusztráció:

Funkció: közlekedés

Formák: kerékpár, metró, autó, lovas kocsi

- ◆ Minek alapján döntjük el, hogy milyen közlekedési eszközt használunk? Miért?
- ◆ Mitől lesz az egyik jobb, mint a másik?
- ◆ Tudunk-e mondani példát formára és funkcióra a saját kultúránkból?

C. Igei igazságok a formával és funkcióval kapcsolatban

Jézust jobban foglalkoztatták a funkciók, mint a formák. Akik a leginkább ellenálltak Jézus tanításainak, azok a forma, a rituálék és a hagyományok rabjai voltak.

- ◆ Mt 9:14-17. Hogyan kapcsolódik Jézusnak a ruházatról és a bortömlőkről szóló tanítása a formához és funkcióhoz? Mit jelent „új bortömlő” típusú gyülekezetet alapítani?
- ◆ Mit tanít az 1Sám 15:22-23; a Hós 6:6 és a Mt 12:1-8 erről a témáról?

Az Újszövetség írói csak részletekben és hiányosan tesznek említést a formákról. Éppen ezért megkérdőjelezhető az a modern gyülekezeti forma, amely „teljes mértékben” az Újszövetségi mintát követi. A funkciók állandóak és függetlenek a kultúrától. A formák ezzel szemben nem állandóak és kultúránként változhatnak.

- ◆ Hogyan kapcsolódik mindez a keresztség, az úrvacsora, a nyugalomnap, a gyülekezetben az özvegyekről való gondoskodás és a gyülekezetvezetés kérdéséhez?
- ◆ Fel kell-e nekünk is mennünk a tetőre (amint azt talán Péter idejében megtették), hogy a Bibliát tanulmányozzuk?

Egy igerészben található formák megváltoznak, vagy teljesen eltűnnek egy másik igeszakaszban. Helyzetenként változnak.

- ◆ Sáfárság (1Kor 16:1-2; 2Kor 8-9).
- ◆ Kegyelmi ajándékok (1Kor 12-14; Róma 12; Ef 4).
- ◆ Gyülekezeti tagok fegyelmezése (Mt 18; 1Kor 5; 2Kor 2).
- ◆ Keresztség (Mt 28; Róma 6; ApCsel 1).
- ◆ Gyülekezetvezetés (1Tim 3; Tit 1; 1Pét 5).
- ◆ Hogyan fogja ez az igazság meghatározni a te helyzetekben a gyülekezeti formák és funkciók kialakítását az Ige alapján?

D. A gyülekezeti forma és funkció kiértékelése

- ◆ A következő felsorolásban vajon melyek a formák és melyek a funkciók?

Lista	Forma	Funkció
Vasárnapi iskola	___	___
Gyülekezeti imaóra	___	___
Gyülekezeti kórus	___	___
Perselyezés	___	___
Evangelizációs kampányok	___	___
Templom/imaház	___	___
Zene az istentiszteleten	___	___
Az istentisztelet rendje	___	___
Gyermekistentisztelet	___	___
Nyári missziós program	___	___

- ◆ Milyen bibliai funkciói vannak a felsoroltaknak?
- ◆ Mennyire táplálkoznak a gyülekezeti formák a te kultúrádból? Milyen módon számítanak szubkulturálisnak vagy kultúraellenesnek?
- ◆ Olvasd el a Róma 12:9-18-at, és sorold fel az itt talált funkciókat (általános érvényű parancsokat)! Milyen formát öltenek ezek a funkciók egy új gyülekezetben vagy egy házi bibliakörben?

E. A forma és funkció alkalmazása a gyülekezetben

A formáknak természetesen kell kialakulniuk a kultúrából. Az a gyülekezet, amely „import” formákra épül (olyanokra, amelyek beváltak egy másik országban), nem növekszik és nem fog könnyen „szaporodni” az adott kultúrában. Például, lehet, hogy a mi térségünkben az „elnyugatosodás” negatív következményeit tapasztaljuk, ha a vezetők kívülről hozott formákat próbálnak velünk sajátunkként elfogadtatni.

Az emberek könnyen rabjaivá válnak a formáknak, és elfelejtik a funkciókat. Olyan formákat őrizgetnek, amelyek már régen elvesztették hatékonyságukat abban a kultúrában (pl. ami az istentiszteleti alkalmak menetét illeti). Van egy régi történet egy fiatalasszonyról, aki élete első disznósültjét készítette el férjének. Mikor feltalalta a sültet, férje látta, hogy a hús két vége hiányzik. Meg is kérdezte a feleségétől, hogy miért vágta le a hús végeit. A fiatalasszony azt felelte, hogy az édesanyja is mindig így készítette el a disznósültet. Legközelebb a férj megkérdezte az anyósát, hogy miért vágja le a disznósült két végét. „Nem tudom - felelte az anyósa - az én anyám is mindig így készítette el.” Mikor a férj megkérdezte a Nagyit, hogy miért vágja le a hús két végét, ő azt válaszolta: „Mert nem fért bele a lábasba.” Értjük a lényegét, nem?

Ha úgy gondoljuk, hogy a különféle tevékenységeket csak egy-egy bizonyos módon lehet végezni, valószínűleg hamarosan törvényeskedőkké válunk. Ilyenkor tulajdonképpen összetévesztjük a formát a funkcióval. Gyakran megesik, hogy egy-egy stílusbeli váltáskor az emberekben keletkező félelem és bizonytalanság érzése jelenti a legnagyobb akadályt, nem pedig a teológiai meggyőződések közötti különbség. Ez egészen a bálványimádásig is elfajulhat. Ugyanígy fontos, hogy figyeljünk a gyülekezeten belüli szubkulturális irányzatokra is, amelyek a kívülállók felé a kegyesség, ill. lelki érettség látszatát igyekeznek kelteni (pl. öltözködés, bizonyos tevékenységek, egyes szolgálatokban való részvétel, bizonyos ismeretek, stb.), s amelyek éppen ezért behódolásra ösztönzik a többieket is. Mindig fel kell tennünk magunkban a kérdést: Mi az, amit szeretnénk, ha az emberek csinálnának, és mi az, ami helyett szeretnénk, hogy ezt tegyék? (lásd Róma 12:1-2; 6:11-13.)

A fentiekhez hasonlóan arra is hajlamosak lehetünk, hogy teológiai igazságokról, meggyőzésekről és alapelvekről is lemondjunk, csak azért, hogy „korszerűek”, „kulturálisan érzékenyek”, és még hatékonyabbak lehessünk. Ez a fajta „kaméleon-politika” éppen olyan nagy veszélyt jelent a potenciális hatékonyságunkra, mint a másik véglet. Caesar Molebatsi így figyelmeztet erre: „Ha a krízis során megváltoztatjuk az üzenetünket, a krízis elmúltával végül ott maradunk üzenet nélkül.”

Ügyelnünk kell arra, hogy miközben arra igyekezünk, hogy mind kulturálisan elfogadhatóak, mind bibliai szempontból funkcionálisan a helyünkön legyünk, el ne bizzuk magunkat. Gyakran látunk olyan gyülekezeteket, ahol mindez „nem megy olyan jól”, mint nekünk, de az Úr ettől függetlenül őket is szereti, és az ő munkájukon át is Ő dicsőül meg. „Ha újabb gyülekezetek helyett inkább újabb stílusokat, formákat akarunk létrehozni, a gyülekezet-alapítás munkája lassú és nehézkes lesz, s mindezért nagy árat kell fizetnünk.” - fogalmazza meg észrevételeit Paul Thompson.

ISMETLO, ELGONDOLKODTATO ES ALKALMAZAST SEGITO KERDESEK

- ◆ Hogyan alakultak ki gyülekezeteinkben a jelenlegi formák? Hogyan őriztük meg őket?
- ◆ Vajon a gyülekezeteinkben levő formák még mindig céltudatos és biblikus funkciókat szolgálnak?
- ◆ Miben változtathatnánk a gyülekezeti formákon, hogy azok még jobban illeszkedjenek a kultúrába?
- ◆ Mely formák állnak az evangélizálás útjában? Melyek azok, amelyek az újonnan megtérteknek a gyülekezetbe való beilleszkedését akadályozzák?
- ◆ Milyen ellenállásba ütköznénk, ha egy olyan gyülekezetet alapítanánk, amely eltér azoktól a gyülekezeti formáktól, amelyek a környezetünkben vannak?
- ◆ Mennyire idegenek és furcsák a gyülekezeteinkben levő formák az újonnan megtérteknek?
- ◆ Hogyan segíthetnek a házicsoportok új formák létrehozásában a hagyományos gyülekezetekben?
- ◆ Hogyan alakíthatnánk ki olyan formákat, amelyek könnyebben elfogadhatók lennének az új megtérőknek, ám mégsem ütköznének a bibliai igazságokkal?
- ◆ Olvassuk el az ApCsel 6:1-5-öt, és figyeljük meg, hogyan viszonyultak az első gyülekezet vezetői a struktúrával kapcsolatos problémákhoz, és hogyan sikerült nekik változtatni a formákon, hogy olyan struktúrát alakítsanak ki, amely hatékonyabban szolgálja az embereket!
- ◆ Tudnánk példát mondani egy olyan gyülekezetre, amelyik kultúraellenes, ill. más kultúrájú csoportokat szeretne elérni (pl.: popzenét kedvelő fiatalok, művészek)? Milyen kulturális formákat ismerhetünk fel ezekben a csoportokban?
- ◆ Mikor „bűnös” egy forma? Miért? Keressünk egy példát és támasszuk alá igével!

AKCIOTERV

- Figyeld meg az 5.3. ábrán látható táblázatot. A táblázat segítségével gondold át, hogy milyen gyülekezetet szeretnél alapítani, amely hatékonyan tudna szolgálni a te kultúrádban élő embereket. Milyen meggyőződésed és tapasztalataid vannak ezeken a területeken?

5.3. ábra: A gyülekezet, amely meghódítja a világot

<h2 style="text-align: center;">A GYÜLEKEZET, AMELY MEGHÓDÍTJA A VILÁGOT</h2>		
<p>A következő táblázatban 1) jelöld be azokat a meghatározásokat, amelyek a legközelebb állnak személyes meggyőződésedhez, 2) jelöld be azokat a meghatározásokat, amelyek megegyeznek a gyülekezettel kapcsolatos tapasztalataiddal (nem egy adott gyülekezettel kapcsolatban, hanem általános tapasztalatok a gyülekezetekről).</p>		
	<p>A gyülekezet vezetőit több éves tapasztalat, valamint a vezetésben, a prédikálásban, a tagokról való gondoskodásban tanúsított kiválóság alapján választják meg.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>	<p>A gyülekezet vezetőit az emberekhez való viszonyulásuk alapján választják, valamint aszerint, hogy mennyire tudják felkészíteni a tagokat a szolgálat végzésére.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>
Szervezés	<p>A lelkipásztor és a diakónusok határozzák meg és hagyják jóvá a gyülekezet különböző programjait, a tagoktól pedig elvárják, hogy tervük kivitelezésében hűségesen közreműködjenek.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>	<p>A gyülekezet programjait rugalmasság jellemzi, amelyeken változtatni lehet a tagok és a közösség szükségéi szerint.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>
Keresztén nevelés	<p>A hangsúly a prédikáción és az egyoldalú kommunikáción van. A vasárnapi iskolának is fontos szerepet tulajdonítanak.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>	<p>A hangsúly a kölcsönös növekedésen van, hogy minden tag, ajándékait felismerve és használva, teljes erővel szolgáljon. Hangúly van a kiscsoportokon és a családokon.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>
Gyülekezet	<p>Az az épület, ahol hetente vallásos tevékenységeket folytatnak.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>	<p>Azon hívők (család) közössége, akiket a Krisztus és az egymás iránti elkötelezettség tart össze.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>
Istentisztelet	<p>Egy jól felépített istentiszteleti alkalom, amely elsősorban igehirdetésből és éneklésből áll.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>	<p>Egy élő megtapasztalás mindazok részére, akik egybegyűltek az Igét hallgatni és Istent imádni.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>
Evangélizáció	<p>A nemhívők (általában idegenek) szembesítése az evangéliummal.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>	<p>Bizalom építése az emberekkel.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>
Bemerítés	<p>Az odaszánás és az elkötelezettség szimbóluma. Azok részesülhetnek benne, akik magatartásukkal bizonyították, hogy megváltozott az életük.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>	<p>Isten családjába, a gyülekezetbe való lelki újjászületés nyilvános megvallása.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>
Az Úr asztala	<p>Egy rituális szertartás, amelyet felavatott lelkészek szolgálnak ki bizonyos rendszerességgel.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>	<p>Az Istent imádásának egy jelképes, de bensőséges része, mikor a gyülekezet arra van felszólítva, hogy emlékezzen Krisztus munkájára és jelenlétére.</p> <p>___ meggyőződése ___ tapasztalatom</p>

BIBLIOGRAFIA

- ◆ Lewis, Richard. 1996. *Class notes on Social Organization*. School of Intercultural Studies, United World Mission (UWM), Union Mills, NC.
- ◆ Thompson, Paul. 1992. *Planting Reproducing Churches* A Basic Course from World Team Institute of Church Planting.
- ◆ Webster, Robert D. 1995. *Growing Churches for God's Glory*. Workbook written for BEE International.
- ◆ 1994. *Notes from Module One, first edition. The Alliance for Saturation Church Planting*. Budapest, Hungary.

Forma és funkció a gyakorlatban

INDUKTÍV BIBLIATANULMÁNY - APCSEL 2. RÉSZ

I. IGEHELY: APCSEL 2:42-47; 2 PÉTER 1:2-11.

II. OLVASÁS

Olvasd el kétszer az igerészt, először azért, hogy megismerd a szöveg tartalmát, másodszor pedig úgy, hogy közben lejegyzed a kulcsszavakat és a legfontosabb gondolatokat! Majd tanulmányozd át az igerészt a következő kérdések szem előtt tartásával:

III. ELMÉLKEDÉS

- A. Melyek a legfontosabb események?
- B. Ezek a tevékenységek a gyülekezet által választott „formák”. Milyen „funkciókat” szolgáltak ezek a formák? Milyen körülmények vezették a gyülekezetet abban, hogy ezeket a formákat válassza? Találunk-e mi is hasonló körülményeket napjainkban?
- C. Milyen eredménye volt ezeknek a tevékenységeknek?
- D. Hogyan fogalmaznád meg az „egészséges és tevékeny gyülekezet” meghatározását?

IV. ALKALMAZÁS

- A. Mi áll a mai gyülekezet középpontjában, és melyik a legfontosabb tevékenysége?
- B. Engedjük-e, hogy a „formák” „funkciókká” alakuljanak? Mivel motiválhatjuk az embereket, hogy a leghatékonyabb formákban tegyék a „funkciókat”, ne csak azokban a formákban, amelyeket mindig is használtak?
- C. Hogyan kapcsolódik ez a gyülekezet megújulásához, és ahhoz, hogy a gyülekezet „barátságosabb és elfogadóbb” legyen az új megtérők számára?
- D. Határozd el Isten előtt, hogy mit fogsz tenni annak érdekében, hogy gyülekezeted élő, tevékeny és erős legyen, amely növekszik, szolgál másoknak, és eredményesen evangélizál!

TGYP LÁTÁS

1. LECKE: GONDOLJ A „Z”-RE!

- I. Bevezetés: Gondolj a „Z”-re!
- II. Gyülekezetet mindenhova!
- III. Addig is... avagy az „A”-tól az „Y”-ig
- IV. Gondolj a „Z”-re: hogy is van ez?

2. LECKE: ÚJ GYÜLEKEZETEK ÉS A NAGY MISSZIÓPARANCS

- I. Bevezetés
- II. A Nagy Misszióparancs - és ami mögötte van
- III. A Nagy Misszióparancs: Menjetek, és tegyetek tanítvánnyá minden népet!
- IV. Új gyülekezetek és a Nagy Misszióparancs
- 2A. A Nagy Misszióparancs párhuzamos igeszakaszai

3. LECKE: GYÜLEKEZETPLÁNTÁLÓ MOZGALOM

- I. Bevezetés
- II. A modellek, mint megértést segítő eszközök
- III. A gyülekezetplántáló mozgalom körforgása

4. LECKE: A TEREP FELMÉRÉSE

- I. Mit értünk kutatás alatt?
- II. Kinek a feladata ez?
- III. Hol végezzük vizsgálatainkat?
- IV. Mikor végezzük a kutatást?
- V. Miért van arra szükség, hogy a gyülekezet-alapítók is feltérképezzék a környéket?
- VI. Hogyan tegyük mindezt?
- 4A. Milyen területekre terjedjen ki vizsgálódásunk?
- 4B. Példák a kérdőívekre
- 4C. A kutatás eredményeinek ismertetése

Gondolj a „Z”-re!

ÁTTEKINTÉS

☞ Helye a gyülekezetplántáló képzésben

Alapok

☞ A lecke célja

A lecke igyekszik kihangsúlyozni a látásnak a gyülekezetalapításra gyakorolt hatását.

☞ Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő...

- ◆ képes legyen megfogalmazni azt, hogy miként akarja elérni környezetét, települését, országát, s végső soron a világot az evangéliummal.
- ◆ világosan lássa, hogy Isten akarata az, hogy minden ember (férfiak, nők és gyermekek egyaránt) hallhassa, és meg is érthesse az evangéliumot, s ezáltal lehetősége nyíljon Jézus Krisztust saját Megváltójaként elfogadni.
- ◆ amikor újabb gyülekezet alapításába fog, gondoljon a „Z”-re, vagyis tudja, hogy mit csinál, s mi a célja.

☞ A lecke vázlata

- I. Bevezetés: Gondolj a „Z”-re!
- II. Gyülekezetet mindenhova!
- III. Addig is... avagy az „A”-tól az „Y”-ig
- IV. Gondolj a „Z”-re: hogy is van ez?

☞ Javaslat a tanároknak

- ◆ Az, hogy a „Z”-re gondolunk, azt jelenti, hogy szem előtt tartjuk mindazt, amit Isten szeretne, nevezetesen azt, hogy minden országban, régióban, városban, faluban és kerületben minden férfi, nő és gyermek hallja és értse is meg az evangéliumot, s hogy legyen lehetősége elfogadni Jézus Krisztust, mint saját Urát és Megváltóját. Gondoljuk át, hogy saját kulturális környezetünkben miként tudjuk ezt a fajta körültekintő gondolkodást a lehető legérthetőbben és legvilágosabban elmagyarázni!

Gondolj a „Z”-re!

AVAGY: MIT AKAR ISTEN?

A LECKE ANYAGA

I. BEVEZETÉS: GONDOLJ A „Z”-RE!

Ha minden keresztyén vezető feltenné önmagának a kérdést: „Mi a célja Istennek azokkal az emberekkel, akik között szolgálók?” vajon mennyiben befolyásolná azt, ahogy szolgálatukat végzik? A fenti kérdésre adott válaszból következtethetnénk látásukra, és arra is, hogy mit sorolnak szolgálati tennivalóik közé.

A Biblia világosan kimondja, hogy Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözljön. Ez a cél, a „Z”, ha úgy vesszük - végső soron ezt akarja Isten minden ország, térség, város, falu és kerület számára. Ahhoz, hogy mi is bekapcsolódhassunk ebbe a munkába, nekünk is szükségünk van arra, hogy tudjuk, mi is ez a „Z”. Pál a következőképpen ír Timóteusnak: „Ez jó és kedves a mi üdvözítő Istenünk előtt, aki azt akarja, hogy minden ember üdvözljön, és eljusson az igazság megismerésére” (1Tim 2:3-4). Péter ezt így fejezi ki: az Úr „türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen” (2Pét 3:9).

Ha Istennek az a szándéka, hogy minden ember megtérjen, nem ez kellene, hogy a mi célunk is legyen? Vajon tud-e használni bennünket Isten ebben? Mi történne, ha egy országban, egy megyében, egy városban vagy egy faluban minden egyes keresztyén tökéletesen meg lenne győződve arról, hogy Isten azt akarja, hogy mindenki megismerje Őt, és hogy mindenki olyan keresztyéneket lásson maga körül, akiknek élete Jézust tükrözi?

Mielőtt tovább haladnánk, tegyük fel magunknak a következő kérdéseket:

Mi Isten terve _____-vel (országommal, megyémmel, azzal a várossal, faluval, kerülettel, ahol élek)? Egy bekezdésben foglaljuk össze válaszunkat!

Milyen jelentőséggel bír fenti válaszom szolgálatomra? Vajon amit mostanában csinálok, összhangban van-e azzal, amit hitem szerint Isten akar?

Láthatjuk, hogy ha szem előtt tartjuk a „Z”-t, az segít a látás megfogalmazásában és bármely szolgálat tennivalóinak felmérésében.

II. GYÜLEKEZETET MINDENHOVA!

Ahhoz, hogy elérjük a „Z”-t, valaminek történnie kell. A gyülekezeteknek lehetőség szerint mindenkit el kell érniük az evangéliummal, ahogy azt az 1Timóteusban és a 2Péterben láttuk. Ezek az igehelyek világosan mutatják, hogy Isten akarata az, hogy minden országban, régióban, városban, faluban és kerületben minden férfi, nő és gyermek hallja és értse is meg az evangéliumot, s hogy legyen lehetősége elfogadni Jézus Krisztust, mint saját Urát és Megváltóját. A keresztyén életnek pedig egyik nagyon fontos eleme az, hogy minden hívő egy olyan gyülekezet tagja legyen, ahol Isten Igéje hangzik, ahol abban hisznek, s ahol azt tanítják.

Mi tehát a megoldás? Gyülekezetet mindenhova! Nagyon tömören így lehetne összefoglalni azt a fajta stratégiát, szolgálatot, amelynek célja az, hogy minden országban, minden régióban, városban, faluban és kerületben olyan gyülekezetek alakuljanak, amelyek országuk és kultúrájuk minden tagjával megismertetik az evangéliumot.

A. De vajon helyes-e ezt várni Istentől?

Azon kívül, hogy Isten mindenkinél jobban szeretné, ha a „Z” megvalósulna, érdekes módon a Biblia kijelenti, hogy egyszer ez valóban így is lesz! Ez az ígélet Ézsaiás 11:9-ben található, és így szól: „Mert tele lesz a föld az Úr ismeretével, ahogyan a tengert víz borítja.”

B. Mit mond Isten a „Z”-ről?

Az egyik legbensőségesebb pillanatban Jézus a „Z”-ért imádkozott az Atyához, azt kérve, hogy követői között legyen egység: „...hogy felismerje a világ, hogy te küldtél el engem, és úgy szeretted őket, ahogyan engem szeretted” (Jn 17:23b). Ezt a kérését ezen kívül még kétszer megismételte (Jn 17:21-23). Képzeljük csak el! A Fiú Isten az Atya Istennel erről a tervről beszélget! Ez a „Z” minden bizonnyal valóban fontos lehet Istennek!

C. Jézus tanítványainak is beszélt a „Z”-ről

Jézus maga is beszélt tanítványai előtt arról, hogy mi a „Z”, és elmondta: még második visszajövetele előtt „minden nép között hirdetni kell az evangéliumot” (Mk 13:10). Arra is ígéretet tett, hogy az evangéliumot az egész földön hirdetik majd (Mt 24:14; Lk 24:45-47).

III. ADDIG IS... AVAGY AZ „A”-TÓL AZ „Y”-IG

Addig is, amíg a „Z”-ig el nem érünk, a szolgálat területén sok minden vár ránk - „A”-tól egészen az „Y”-ig (az angolban a „Z” az ábécé utolsó betűje, az „A” az első, az „Y” pedig az utolsó előtti. A magyarban ugyan ez nem pontosan így van, ám mégsem mondja senki azt, hogy „A-tól Zs-ig”, hanem „A-tól Z-ig”. Ezért is maradtunk aztán az eredeti megoldás mellett. A ford.) A Szentírás is utal néhány olyan dologra (ezek jelentik az „A”-tól „Y”-ig terjedő betűket), amire a cél (a „Z”) eléréséhez szükség van. Csak akkor leszünk képesek az „A”-tól „Y”-ig vezető úton végig jó döntéseket hozni, ha a „Z” állandóan a szemünk előtt lebeg.

A. Imádság

- ◆ Ha Isten népe úgy imádkozik, ahogy kell, el fogja érni a „Z”-t (2Krón 7:14).
- ◆ Isten népének azért is imádkoznia kell, hogy minél többen igyekezzenek a közös cél, a „Z” felé (Mt 9:38).
- ◆ Isten népének imádkoznia kell a „Z” feltételeinek teljesüléséért is. Pál végső soron erre utalt, amikor azt kérte Timóteustól, hogy imádkozzanak a társadalom vezetőiért, hogy a feltételek adottak legyenek az evangélium terjesztésére (1Tim 2:1-4).
- ◆ A „Z” elérésében nagy szerepe van „a szentek imádságának” (Jel 5:8-10).

B. Egység

„Hogy felismerje a világ...” - ehhez azonban az szükséges, hogy a hívők között ugyanolyan szoros egység legyen, mint amilyen Jézus és az Atya között van. Amikor Jézus Atyjával való egységéről beszélt, mindig egyfajta szeretetközösségre, elválaszthatatlan kapcsolatra utalt. Azért imádkozott, hogy a közöttünk, a hívők között uralkodó egység Jézus és Atyja közötti kapcsolat tükörképe legyen, s hogy mi magunk is mindig maradjunk Ővele szoros közösségben (Jn 17:21,23).

C. Szeretet

Amikor Jézus azt mondta: „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok...”, a keresztyének közötti szeretetre utalt (Jn 13:35). Világosan értésünkre adta, hogy a „Z”-hez igazi, tartalmas kapcsolatokra van szükség. Csak akkor fogják az emberek felismerni, hogy Krisztushoz tartozunk, ha szeretjük egymást. Az, ha létszámban gyarapodunk, de nem uralkodik közöttünk szeretet, csak annyit jelent a világ számára, hogy mi is egy vagyunk a sokféle vallási szervezetek közül.

D. Látás

Mint az alábbi versek is mutatják, Isten terve, a „Z” valóban mindenkire vonatkozik - nemzetiségtől és lakóhelytől függetlenül mindenkire és mindenhol. Az, hogy a „Z”-re gondoljunk, szükségessé teszi azt is, hogy az egész világra úgy tekintsünk, ahogy ezt Isten is teszi.

- ◆ Isten minden népet szeret, s ezért küldte el az Ő Fiát, hogy „aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16).
- ◆ Jézus Krisztus engesztelő áldozat „az egész világ bűnéért” (1Jn 2:2).
- ◆ A Szent Lélek „leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn” (Jn 16:7-11).

- ◆ A Szent Lélek megerősíti a keresztyéneket, hogy bizonyosságot tegyenek „egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1:8).
- ◆ Jézus azt a parancsot adta követőinek, hogy „menjetek el ..., tegyetek tanítvánnyá minden népet” (Mt 28:18-20).

E. Igehirdetés

- ◆ Az egyháznak igehirdetőket kell küldenie azokra a helyekre, ahol csak kevés hívő van, és oda is, ahol egyáltalán nincs egyetlen hívő sem. Ahhoz, hogy minden embernek lehetősége nyíljon hinni Jézusban az evangélium hirdetése által, valakinek el kell mennie, és prédikálnia kell nekik. A „Z” eléréséhez arra van szükség, hogy odamenjünk azokhoz, akik még nem hallották az evangéliumot, és elmondjuk nekik az üdvösség üzenetét. Ellenkező esetben - írja Pál - „hogyan... higgyenek abban, akit nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül?” (Róm 10:14-15).
- ◆ A keresztyéneknek folyamatosan figyelniük kell, hogy melyek azok a helyek, ahol még senki sem hirdette az evangéliumot, és hogy falvainkban, városainkban, megyéinkben, országunkban kik azok, akik még nem hallották azt. Ezután, ahogy hirdetjük közöttük az evangéliumot, és újabb gyülekezeteket alapítunk az adott térségekben, „meglátják Őt azok, akiknek még nem hirdették, és akik még nem hallották, azok megértik” (Róm 15:21).
- ◆ Az evangélium hirdetésének feladatára utalva az Úr ezt mondta egy látomásban Pálnak: „Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: mert én veled vagyok...” (ApCsel 18:9).

F. Adakozás

- ◆ Ahhoz, hogy a „Z” elérkezessen, az szükségeltetik, hogy merjük kinyitni a pénztárcánkat. A Biblia azt tanítja, hogy a különféle szolgálatok anyagi támogatói ugyanolyan jutalomban részesülnek, mint maguk a szolgálat végzői. Jézusnak ugyanolyan fontosak voltak az anyagi támogatók, mint a szolgálattelvők: „Aki befogad egy prófétát azért, mert az próféta, prófétának járó jutalmat kap” (Mt 10:37-42).
- ◆ Pál Jézus szavait idézi, amikor Milétoszban így tanítja az efézusi előjárókat: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni” (ApCsel 20:35).
- ◆ Az adakozás a gyülekezet egyik nagyon fontos szolgálata. Pál apostoli tekintéllyel szólította fel a korinthusi gyülekezetet: „az adakozásban is legyetek bőkezűek!” (2Kor 8:7).
- ◆ A bőkezű gyülekezet azon túl, hogy a mennyben gyűjt magának kincset, Isten gondviselésére is bizton számíthat, aki a gyülekezet szükségleteit „dicsőségének gazdagsága szerint” elégíti ki. Azáltal, hogy Isten megáldja az adakozást, gondoskodik arról is, hogy a „Z”-t szem előtt tartó gyülekezetnek mindenkor elégséges anyagi eszköz álljon rendelkezésére küldetése teljesítéséhez. (Fil 4:15-19).

G. Új gyülekezetek alapítása

- ◆ Ahhoz, hogy a „Z” megvalósuljon, szükség van arra, hogy a gyülekezet mindenütt jelen legyen, az emberek szeme előtt. Az Egyház által mind a láthatatlan (szellemi), mind a látható világ előtt nyilvánvalóvá fog válni Isten bölcsessége (Ef 2:8-11). Krisztus Testeként a Gyülekezet a szó szoros értelmében Jézus Krisztus földi jelenlétét jelképezi. Amikor Jézus Krisztus kerül a Gyülekezet életében az első helyre, a világ meglátja, hogy Isten „Őt tette mindennek felett való fővé az egyházban” (Ef 1:22-23).
- ◆ Krisztus kereszten kifolyt vére által Isten kibékítette az embert Önmagával. Egyházában Jézus Krisztus egységet teremt azok között az emberek között, akiket egyébként az ellenségeskedés fala választana el egymástól. Azokkal az emberekkel, akik valamikor még gyűlölködve éltek, az a terve, „hogy békességet szerezve, a kettőt egy új emberré teremtsen Önmagában” (Ef 2:13-16).
- ◆ Éppen úgy, ahogy a férj és feleség egymás iránti szeretete és hűsége nyilvánvaló a körülöttük élők számára, Jézusnak és az Ő Egyházának a kapcsolata szintén látható az emberek előtt (Ef 5:22-23).

- ◆ A gyülekezetben, akárcsak egy élő szervezetben, a különféle testrészek kapcsolatban állnak egymással, s így szolgálják egymást, minden tag „saját adottságának megfelelően működve.” A Test célja mindig és minden körülmények között az, hogy Jézust minél többen megismerjék. Amikor ez történik, akkor „gondoskodik önmaga növekedéséről.” A cél egy olyan „felöltt” Test, amelyben minden országból vannak tagok (Ef 4:11-13).

IV. GONDOLJ A „Z”-RE: HOGY IS VAN EZ?

A „Z”-t szem előtt tartó tervezés központjában ez áll: gyülekezetet mindenhova! Erre van ugyanis szükség ahhoz, hogy az egész világon mindenhol legyenek olyanok, akik imádkoznak, egységben vannak, szeretik egymást, akik tudják, hogy mit csinálnak, akik igehirdetőket küldenek ki és adakoznak. Az Egyház feladata az, hogy mindenkit elérjen - éppen ezért kell, hogy a „Z”-gondolkodást elsősorban a „gyülekezetet mindenhova!” elv vezérelje. Isten szeretné, ha a „Z” megvalósulna, és amikor az Egyház Isten akaratával összhangban dolgozik, gombamód szaporodni kezdenek az újabb gyülekezetek. Gyülekezetet mindenhova - ennek is az a célja, hogy minden nép hallja az evangéliumot.

Illusztráció: Egy példa Romániából

Nelu Sofrac, a romániai Alba luliában élő gyülekezeti munkás egy alkalommal rádöbbsent, hogy Isten sokkal többet akar adni megyéjének (amelyet a változatosság kedvéért szintén Alba luliának hívnak), mint azt a négy gyülekezetet, amelyet addig alapított. Éppen elég munkát adott volna neki az, hogy folytassa ebben a négy gyülekezetben már eddig is rendkívül gyümölcsöző szolgálatát, ám a szeme előtt lebegő „Z” további lépésekre ösztönözte.

Tisztában volt azzal, hogy egymagában teljességgel reménytelen próbálkozna: lehetetlen elérnie egész megyéjét, de tudta: Isten még sok olyan gyülekezetet szeretne látni Alba lulia megye területén, amelyben a Szentírást tanítják, és az evangéliumot prédikálják. Hogy ez megvalósulhasson, számításai szerint 500 új gyülekezetre lett volna szükség.

Nelu gyülekezetéből és az általa alapított gyülekezetekből kiválasztott 15 fiatal, és tanítani kezdte őket. Felesége, Dorina három asszonnyal együtt imádkozni kezdett értük. Nelu más lelkészekkel is megosztotta látását, ám ők eleinte egytől egyig vonakodtak. Neluék azonban nem adták fel: Dorina, tudva azt, hogy Isten célja az, hogy Alba luliában is megvalósuljon a „Z”, ma 15, nőkből álló csoportot vezet, akik új gyülekezetekért imádkoznak, s eközben Nelu az EVANGALBA nevű felekezetközi misszió vezetőjeként dolgozik. A szolgálat egyre csak növekszik, kezük nyomán újabb és újabb gyülekezetek születnek Alba lulia megyében, s a munkából kiveszik részüket a már működő gyülekezetek is. Szolgálatuk során a legfőbb hangsúly az imádságon, tanításon, evangélizáción és új gyülekezetek alapításán van.

Alba lulia megye gyülekezetei imádkoznak, gyakorolják a közösséget, együtt növekednek a szeretetben, igehirdetőket küldenek ki, és újabb gyülekezeteket alapítanak megyéjükben. Lassanként az adakozás kérdése is kezd a helyére kerülni, és noha általában véve szegénynek tartják magukat, vannak, akik rendszeresen adakoznak.

Romániában ma már szinte minden keresztyén ismeri Nelut. Románia többi megyéjében is tart gyülekezetplántáló-képzéseket, és további keresztyén vezetőket „olt be” lelkesedésével. Eközben pedig azon is gondolkodik, hogy Románián kívül is szívesen dolgozna, mint misszionárius.

ISMÉTLŐ, ELGONDOLKODTATÓ ÉS ALKALMAZÁST SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

- ◆ Szoktunk-e egész népekért, országokért, régiókért, netán városokért, falvakért vagy kerületekért imádkozni?
- ◆ Szoktunk-e azért imádkozni, hogy Isten küldjön még munkásokat az aratásába? Jézus maga volt az, aki megparancsolta, hogy ezért imádkozzunk. Mit gondolsz: ha mi hűségesen imádkozunk, nem fogja-e Ő is hűségesen megválaszolni imáinkat? Miért van az, hogy olyan kevesen dolgoznak?
- ◆ Készek vagyunk-e más felekezethez tartozó, esetenként kisebb dolgokban a mienktől eltérő nézeteket valló keresztyénekkal együtt dolgozni a „Z” megvalósulásáért? Készek vagyunk-e őket szeretni? Vajon Jézus imádsága az egységért meghallgatásra talált, vagy pedig hiába imádkozott? Mi magunk hajlandóak vagyunk-e közreműködni ebben?
- ◆ A körülöttünk élő emberek úgy tekintenek gyülekezetünkre, mint egyre a sok felekezet vagy vallás közül, vagy pedig úgy tartanak számon minket, mint akik szeretik egymást?
- ◆ Melyikhez lenne inkább kedvünk: egy új gyülekezetet alapítani, vagy pedig elkötelezni magunkat egy olyan szervezet mellett, amelynek célja az, hogy az egész világon mindenütt legyen evangéliumot prédikáló, egészséges keresztyén gyülekezet?
- ◆ Mennyire erősségünk az adakozás? A gyülekezetünkben szokás-e egyáltalán adakozni? Szoktunk-e ezzel kapcsolatban tanítani? Ha nem, miért nem (hiszen a Szentírásban esik róla szó)?
- ◆ Mi az evangélizációink célja: az, hogy a gyülekezetünk minél nagyobb legyen, vagy pedig az is szerepel célkitűzéseink között, hogy újabb gyülekezetek jöjjenek létre?

AKCIÓTERV

- ◆ Próbáljunk meg kidolgozni egy tervet arra, hogy egy adott területen minél több gyülekezet jöjjön létre! Fogalmazzuk meg, hogy milyen szerepet fog kapni az imádság, a közösség gyakorlása, a szeretet, a látás, az adakozás, az igehirdetés és az újabb gyülekezetek alapítása! A kész tervet gondoljuk végig imádságban az Úr előtt, majd mutassuk meg legalább két keresztyén barátunknak, akikhez közel érezzük magunkat!
- ◆ Gondoljuk át kerületünk, falunk, városunk, régióink vagy országunk helyzetét! A már megválaszolt „mi Isten terve _____-vel?” kérdésre adott válaszunk alapján soroljunk fel három olyan dolgot, amelyet a jövőben meg fogunk tenni annak érdekében, hogy Isten akarata, a „Z” megvalósuljon környezetünkben.

Új gyülekezetek és a Nagy Misszióparancs

ÁTTEKINTÉS

☞ Helye a gyülekezetplántáló képzésben

Minden fázis

☞ A lecke célja

E lecke írói azt a célt tűzték maguk elé, hogy ismertessék az újabb gyülekezetek alapításával, mint a Nagy Misszióparancs teljesítésének egyik módjával kapcsolatos látásukat.

☞ Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő...

- ◆ tudja, hogy a Máté 20:18-20-at miért nevezik Nagy Misszióparancsnak.
- ◆ értse meg, hogy ahhoz, hogy az Egyház növekedhessen, arra van szükség, hogy a tagok elinduljanak, és minden népet tanítvánnyá tegyenek.
- ◆ képes legyen a saját országában folyó gyülekezetalapító munkára vonatkozó látásának megfogalmazására.

☞ A lecke vázlata

- I. Bevezetés
- II. A Nagy Misszióparancs - és ami mögötte van
- III. A Nagy Misszióparancs: Menjetek, és tegyetek tanítvánnyá minden népet!
- IV. Új gyülekezetek és a Nagy Misszióparancs

☞ Függelék

2A A Nagy Misszióparancs párhuzamos igeszakaszai

Új gyülekezetek és a Nagy Misszióparancs

AVAGY: MENJETEK, ÉS TEGYETEK TANÍTVÁNNYÁ MINDEN NÉPET

A LECKE ANYAGA

I. BEVEZETÉS

Máté evangéliuma 28. rész 18-20. verséből megtudhatjuk, hogy küldetés vár ránk, méghozzá nem is akármilyen: a fenti helyen ugyanis Jézus Egyházának adott Misszióparancsa olvasható. Amikor Jézus búcsúzni készült tanítványaitól, ezt mondta nekik: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek!” (Mt 28:18-20). A Nagy Misszióparancs a keresztyének minden generációjára nézve kötelező érvényű parancs. Ehhez a parancshoz kötődik Jézusnak az az ígérete, hogy velünk lesz, egészen addig, míg a parancsot végre nem hajtottuk, s a munka be nem fejeződik. A parancsot azért hívják a *Nagy Misszióparancsnak*, mert a munka, amelyet Jézus követőire bízott, óriási.

Az Egyház azonban nem kell, hogy egyedül végezze ezt a hatalmas feladatot. Miközben az Egyház engedelmeskedik a Nagy Misszióparancsnak, Jézus - ígérete szerint - itt van közöttünk, egészen addig, amíg a munka véget nem ér. Ha az Egyház nem veszi tudomásul Jézus Krisztus hatalmát és erejét, és nem engedelmeskedik a Nagy Misszióparancsnak, nem is fogja megtapasztalni az Ő jelenlétét.

Egyedül az Úr jelenvalósága az, ami reményt ad nekünk, hogy egyáltalán bele merjünk vágni egy ekkora feladatba. Ha azonban Jézus segítségéről és támogatásáról biztosít (és ez történt), azok, akik a Nagy Misszióparancsnak engedelmeskedve elvégzik a rájuk bízott feladatot, kiveszik a részüket majd az elkészült munka örömeiből is.

II. A NAGY MISSZIÓPARANCSS - ES AMI MÖGÖTTE VAN

Mielőtt Jézus elküldte volna tanítványait, kihangsúlyozta mindenhatóságát. Amikor pedig valaki egy parancs előtt rangját, beosztását hangoztatja, az azt a célt szolgálja, hogy szavainak nyomatékot adjon. Ebből az következik, hogy a Nagy Misszióparancs mindazokra nézve kötelező, akik Jézus Krisztust Úrként ismerik el az életük fölött. Jézus Krisztus az Egyház Feje. Akik ezt elismerik, azok alkotják az Ő Testét, az Egyházat. Az, hogy elmenjünk, és tanítvánnyá tegyünk minden népet, nem csupán az evangélistára vonatkozik: ez minden hívő kötelessége, vagyis minden olyan személy feladata, aki aláveti magát Jézus szuverén hatalmának. A Nagy Misszióparancs adja meg az Egyház célját.

III. A NAGY MISSZIÓPARANCSS: MENJETEK, ES TEGYETEK TANITVANNYA MINDEN NEPET!

A. Az Egyház feladata: „Menjetek!”

A Görög *πορευομαι* (*poreuomai*) szót talán így lehetne a legjobban lefordítani: „útközben”, „miközben elmentek”. Ez világossá teszi azt, hogy maga az elindulás egyáltalán nem volt kérdéses, teljesen magától értetődött. Jézus, az Ő szuverén mindenhatóságával azt parancsolja az Egyháznak, hogy menjen el a népekhez.

Jézus több alkalommal is kijelentette, hogy azt akarja, a jó hírt hallja meg minden nép. Azt parancsolta tanítványainak, hogy menjenek el, és tegyenek tanítvánnyá *minden népet* (Mt 28:19). Közvetlenül mennybemenetele előtt így szólt tanítványaihoz: „tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” (ApCsel 1:8). Azt is mondta, hogy az evangéliumot „hirdetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek” (Mt 24:14), s hogy „hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve” (Lk 24:47).

Ennek ellenére úgy tűnik, első követőikhez mintha csak a „Jeruzsálemtől kezdve” szavak jutottak volna el. Egészen addig, míg maguk a Jézus által elküldött apostolok Jeruzsálemben maradtak, az első gyülekezet (legalábbis az Apostolok Cselekedetei 8. fejezetéig) nem végzett olyan jelentősebb missziós munkát, amely túlmutatott volna a városon.

A első megpróbáltatások kezdete és István mártírhalála után az Egyház már kezdte távolabbi vidékekre is magával vinni az evangéliumot. Az ApCsel 8:1 megjegyzi: „Azon a napon nagy üldözés kezdődött a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és az apostolok kivételével mind szétszóródtak Júdea és Samária területén.” Az elüldözött keresztyének közül egyesek a Jeruzsálem környéki falvakban kerestek menedéket, ahol aztán tovább is hirdették az örömhírt. Az ApCsel 11:19-20 szerint „azok, akik az István miatt támadt üldözés következtében szétszóródtak, eljutottak Föníciáig, Ciprusig és Antiókiáig, de senki másnak nem hirdették az ígét, csak a zsidóknak. Volt azonban közöttük néhány ciprusi és cirénei férfi. Mikor ők eljutottak Antiókiába, a görögökhöz is szóltak, és hirdették az Úr Jézust.” Jézus megengedte, hogy üldöztetés érje a gyülekezetet, hogy azok - ha már az Ő parancsára saját önszántukból erre nem voltak hajlandók - legalább így tegyék azt, amit tenniük kell.

Az ApCsel 13:1-3-ban azt látjuk, hogy a szíriai Antiókiában levő gyülekezet engedelmeskedett a Nagy Misszióparancsnak. A Szent Lélektől vezetve elküldték Pált és Barnabást Ciprusba, s ott „hirdették az Isten ígétét a zsidók zsinagógáiban” (ApCsel 13:4-5). Mikor aztán továbbutaztak, Pál és útitársai hosszú utat jártak be, mielőtt visszatértek volna a szíriai Antiókiába (lásd ApCsel 13:6-tól).

Isten az evangélium hirdetését az Egyházra bízta. Pál is így ír a Korinthusi gyülekezetnek: „Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgy hogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés ígétét” (2Kor 5:18). A gyülekezeteknek ma is éppen úgy kellene engedelmeskednie, mint ahogy azt a szíriai Antiókiában levő gyülekezet is tette. Ha azonban az Egyház engedetlen, Jézus újból használhatja az üldözést, hogy előremozdítsa munkáját.

B. Az egyház feladata: „Tegyetek tanítvánnyá minden népet!”

Ahhoz, hogy valaki Jézus Krisztus követője lehessen, meg kell térnie, és hinnie kell (Mk 1:15; ApCsel 20:21). A keresztség az újjászületés, a bűnbocsánat, és a Krisztusban való új élet jele és pecsétje (Tit 3:5; Mk 1:4, Róm 6:3-4).

Az új tanítványokat megtérésük után meg kell tanítani arra, hogy kit is kövessenek. Maga a megtérés az Isten személyével való kapcsolatot jelképezi. Ugyanakkor a parancs arról is szól, hogy az embereket Jézus követőivé, Jézus „tanulóivá” kell tennünk, úgy tanítva őket, hogy megtartsák, amit Jézus parancsolt (Mt 28:20).

Máté 10-ben arról olvashatunk, amikor Jézus kiküldte tanítványait, és hatalmat adott nekik, hogy kiűzzék a démonokat és meggyógyítsák a betegeket (Mt 10:1). Figyeljük meg azonban, hogy mielőtt elküldte őket, gondosan ellátta őket minden szükséges instrukcióval (Mt 10:5-től). Így aztán, elméletileg és gyakorlatilag egyaránt jól képzett „szakemberekként” fel voltak készülve a szolgálatra.

Miután valakiből tanítvány vált, szükség van arra, hogy kiküldjük. Ez azt jelenti, hogy minden Jézust követőnek be kell állnia Jézus szolgálatába, még akkor is, ha ezért egyesek kigúnyolják vagy kítaszítják őket maguk közül. Gyakran esünk abba a hibába, hogy egyeseket minden szétől igyekszünk megóvni, ahelyett, hogy elengednénk őket. Egy-egy gyülekezeti vezető annyira igyekszik egymaga minden szolgálatot elvégezni, hogy közben teljesen elfelejti a többiek megtanítását rá. Ezzel szemben, ha szánna időt arra, hogy másokat is tanítson, ugyanazt a szolgálatot többen is végezhetnék. Mennybemenetele előtt Jézus maga is átadta a stafétát tanítványainak, rájuk bízva üzenetét és szolgálatát, s utóbbi ezzel egyben hatékonyabbá is vált.

Timóteus Pál egyik tanítványa volt. Pál azt kérte Timóteustól, hogy maradjon Efézusban, ott tanítson, és óvja meg a gyülekezetet a tévtanításoktól (1Tim 1:3; 4:13). Pál arra is kérte Timóteust, hogy életével szolgáltasson példát az efézusi hívek előtt „magaviseletben, szeretetben, hitben, tisztaságban” (1Tim 4:12). 2Timóteus 2:2-ben Pál a következő feladatot bízta Timóteusra: „amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek!” Ahogy Jézus is tette tanítványaival, s ahogy Pál és Timóteus példájából is

látjuk, a tanítványképzés tanítást, felkészítést, végül pedig a tanítvány elengedését jelenti, hogy aztán utána ő maga is szolgálhasson.

IV. ÚJ GYÜLEKEZETEK ÉS A NAGY MISSZIÓPARANCS

Gyülekezetet mindenhova - ez az, ami segít teljesíteni a Nagy Misszióparancs célkitűzéseit. Máté 21:14, Márk 13:10, Lukács 24:45-47 és az Apostolok Cselekedetei 1:8 szerint a Nagy Misszióparancs akkor tekinthető befejezettnek, ha már minden nép között lesznek olyanok, akik Krisztus tanítványai. Ahogy minden egyes nép között gyülekezetek születnek, az adott nép újabb tanítványokkal is gazdagodik.

Mit értünk azonban „nép” alatt? A Görög szó, amelyet „nép”-ként fordítottak magyarra, az εθνος (*ethnosz*, ebből származnak az „etnikum”, „etnikai” szavak is). Egy-egy etnikai csoport alatt azokat az embereket értjük, akiket közös anyanyelvük, kultúrájuk és szokásaik kötnek össze. Így aztán világos, hogy egy-egy ország határain belül számos etnikai csoportnak is otthont adhat. Ahhoz, hogy minden népcsoport között legyen gyülekezet, nem ritkán arra is szükség van, hogy több népet is elérjünk egy-egy ország földrajzi határain belül. Az, hogy az ilyen népcsoportokon belül új tanítványokat neveljünk, gyakran szükségessé teszi azt, hogy valahogy áthidaljuk a nyelvi, kulturális és szokásbeli különbségeket is.

Minden nép bizonyos mértékig hajlik a nacionalizmus felé, a saját érdekeit igyekszik szem előtt tartani. A háborúk ékes bizonyítékai annak, hogy mi történik, ha egy nemzet attól sem riad vissza, hogy katonai eszközöket is bevesse saját érdekében, még akkor is, ha az adott esetben csak más népekhez, nemzetekhez tartozó emberek életének kioltása árán lehetséges. A népekkel, nemzetekkel ellentétben az Egyháznak az a feladata, hogy kifelé tekintsen, s hogy Istentől kapott ajándékaival és a rendelkezésére álló források adta lehetőségeket kihasználva másoknak szolgáljon, azzal az elsődleges céllal, hogy az adott népet elérje az evangéliummal. Miközben a különböző országok - sőt, sajnos gyakran egyes gyülekezetek is - azon fáradoznak, hogy megtartsák saját maguknak azt, amijük van, Isten népe minden energiával, és teljes erőbedobással azon kell, hogy legyen, hogy újabb és újabb kifelé irányuló szolgálatok induljanak meg. Talán segít, ha az egészet úgy próbáljuk meg magunk elé képzelni, mint egy pásztor parittyáját, amely forgás közben kinyílik, és hatalmas erővel egy kődarab repül ki belőle.

Máté evangéliuma 16:18 szerint maga Jézus az, aki építi az Egyházat. Akik új gyülekezeteket alapítanak, csupán munkatársai Jézusnak abban a nagyszabású munkában, amit az Úr már régóta maga is végez. Az, hogy Jézussal együtt dolgozhatunk, azzal a jó érzéssel kellene, hogy eltöltsön bennünket, hogy nem csupán az adja ennek a munkának az értékét, hogy az olyan grandiózus, hanem az, hogy a nagy Egyházépítő is velünk együtt dolgozik! Ha pedig Jézus valamibe belefog, az bizony sikerülni is fog! A Filippi 1:6 szerint Ő hűséges, és amit elkezdett, azt be is fogja fejezni. Látva azt, hogy a munka kezdetén mindössze 11 ember dolgozott rajta, és mára már oly sok népet elért, ahol már az evangéliumot prédikálták, egészen biztosak lehetünk: Krisztus ezek után is fog segíteni mindazoknak, akik új gyülekezetek alapítására adják a fejüket.

Ehhez azonban arra van szükség, hogy akik egy-egy új gyülekezet születésénél bábáskodnak, olyan gyülekezeteket indítsanak, amelyek már a kezdettől fogva azt tűzik ki célul maguk elé, hogy az egész világon hirdettessék az evangéliumot. Ez nem pusztán egy ideál, egy elképzelés, hanem egy nagyon konkrét parancs, amelynek engedelmeskednünk kell. Az Egyház már születésének első pillanatában saját nyelveiken szólította meg a nemzeteket, így bemutatva nekik Isten dicsőségét (ApCsel 2:4-12). A Szent Lélek által Pünkösdkor mutatott példát követve a Nagy Misszióparancsot minden új gyülekezetnek az anyatejjel együtt kell magába szívnia.

ISMÉTLŐ, ELGONDOLKODTATÓ ÉS ALKALMAZÁST SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

- ◆ Vajon mi alárendeltük-e már magunkat Krisztus fenségének és hatalmának azáltal, hogy engedelmeskedtünk a Nagy Misszióparancsnak? Tudja-e gyülekezetünk, hogy milyen súlya van Krisztus parancsának, amelyben arra szólít fel minket, hogy menjünk, és tegyünk tanítvánnyá minden népet? Őket vajon ez vezérli-e?
- ◆ Volt-e már olyan alkalom az életünkben, amikor alig mertük elhinni, hogy Jézus valóban ilyen hatalmas munkát akar rajtunk és gyülekezetünkön keresztül elvégezni városunkban, országunkban, és a világban?
- ◆ Vajon minket és gyülekezetünket (gyülekezeteinket) elsősorban ez a céltudatosság vezérel?
- ◆ Hiszünk-e abban, hogy Isten minket is fel tud használni, hogy gyülekezetünket elindítsa ebbe az irányba?
- ◆ Engedelmeskedik-e gyülekezetünk az Úr parancsának azáltal, hogy saját népünkől (és más népcsoportokból is) tanítványokat képez?
- ◆ Szükség van-e arra, hogy Jézus újból üldöztetéssel, gazdasági válsággal bírjon rá bennünket az engedelmességre, és a Nagy Misszióparancs teljesítésére, vagy pedig menni fog az ezek nélkül is?
- ◆ A fenti három tényező közül melyiknek a hatására szeretnénk, ha mi magunk, gyülekezetünkhöz és felekezetünkhöz tartozó, és az országunkban élő keresztyénekkal együtt nekilátnánk a Nagy Misszióparancs teljesítésének?
- ◆ Hogyan fogunk dönteni? Az engedelmességet választjuk, vagy pedig megvárjuk, amíg rosszra fordul a dolog?
- ◆ Mi gyülekezet-alapító munkánk célja: az, hogy Jézust még többen kövessék, vagy pedig az, hogy növekedjen egyházunk, felekezetünk tagjainak száma?
- ◆ Nekünk, és azoknak, akiket tanítunk, az-e a célunk, hogy minden népet elérjünk az evangéliummal?
- ◆ Gyakorlati engedelmességre tanítjuk az embereket, vagy pedig túlságosan elvontak vagyunk?

AKCIÓTERV

- ◆ Új tanítványokból alakítsunk ki egy olyan csoportot, akik saját és idegen népekért is imádkoznak, akik bel-és külmisszióra egyaránt adakoznak, és majdan úgy fognak hozzá ők maguk is egy új gyülekezet alapításának, hogy annak az összes népet átfogó látása legyen!

A Nagy Misszióparancs párhuzamos igeszakaszai

	BEVEZETÉS	PARANCS	ÍGÉRET
MÁTÉ 28	Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. (18)	Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánná minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam. (19 - 20)	és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. (20)
MÁRK 16	(bizonyágtétel a feltámadásról) (9)	menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden TEREMTMÉNYNEK.(15)	aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik. (16)
LUKÁCS 24	így van megírva: a krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül. (46)	és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, jeruzsálemtől kezdve. Ti vagytok erre a tanúk. (47-48)	és íme, én elküldöm nektek, akit atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel. (49)
JÁNOS 20	Békesség nektek! és miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. a tanítványok megörültek, hogy látják az urat. (19-20)	ahogyan engem elküldött az atya, én is elküldelek titeket. (21)	vegyetek Szent Lelket. (22)
APCSEL 1	sok bizonyítékkal meg is mutatta, hogy él... nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az atya a maga hatalmába helyezett. (3,7)	tanúim lesztek jeruzsálemben, egész júdeában és samáriában, sőt egészen a föld végső határáig. (8)	ti pedig nemsokára Szent Lélekkel kereszteltettek meg (5)...ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szent Lélek. (8)

Gyülekezetplántáló mozgalom

ÁTTEKINTÉS

☛ Helye a gyülekezetplántáló képzésben

Alapok

☛ A lecke célja

E lecke során a gyülekezetek életének körforgását fogjuk áttanulmányozni, különös tekintettel a kritikus területekre.

☛ Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő...

- ◆ tisztán lássa, hogyan működik a gyülekezetalapító-képzés, és miként zajlik maga a gyülekezetalapítás folyamata.
- ◆ legyen képes megnevezni a gyülekezetek reprodukciója során megfigyelhető öt különösen fontos fázist.
- ◆ megértse: a célunk nem csupán az, hogy egy-egy új gyülekezet szülessen, hanem hogy gyülekezetek tucatjai alakuljanak meg, s egyfajta gyülekezetplántáló mozgalom vegye kezdetét minden országban.

☛ A lecke vázlata

- I. Bevezetés
- II. A modellek, mint megértést segítő eszközök
- III. A gyülekezetplántáló mozgalom körforgása

☛ Ábrák

- 1.1 A gyülekezetplántáló mozgalom körforgása

☛ Javaslat a tanároknak

Másoljuk át az 1.1 ábrát írásvetítő-fóliára, és a foglalkozás során minden újabb fejezet bevezetésekor vetítsük ki! Ez segít a tanulóknak szem előtt tartani, hogy éppen hol is tartunk a tanfolyamban, s hogy mi lesz a következő lépés.

Gyülekezetplántáló mozgalom

ÁTTEKINTÉS

A LECKE TARTALMA

I. BEVEZETÉS

A. A vakok és az elefánt - avagy miért van szükség arra, hogy az egész képet lássuk?

Egyszer öt vakot kértek meg, hogy vizsgáljanak meg egy elefántot. Mind az öten nagyon kíváncsiak voltak arra, hogy vajon milyen lehet az elefánt, s türelmetlenül várták, mikor kerül rájuk a sor. Az első ember azonnal neki is ment a hatalmas állatnak, s emiatt úgy képzelte el az elefántot, mint egy hatalmas nagy kőfalat. A második vaknak az elefánt ormánya került a kezébe, s már tudta is: az elefánt olyan, mint egy kígyó. A harmadik az elefánt lábát karolta át, s azt a következtetést vonta le belőle, hogy az olyan, mint egy nagy fa. A negyedik meg kis híján felnyársalta magát az állat agyarára, s rögtön arra gondolt, hogy az minden bizonnyal egy lándzsára hasonlít. Az ötödik ember az elefánt farkát kapta a kezébe, s azt gondolta: az elefánt legjobban egy kötélrészre hasonlítható.

Teljesen érthető hát, hogy ezután órákon át vitatkoztak egymással arról, hogy tulajdonképpen milyen is az elefánt. Mindegyik vak azt gondolta, hogy a többiek becsavarodtak. Noha mind az öten megtapintottak valamit, az a valóságnak mégis csupán egy vékonyka szelete volt - s így végül egyikük sem fogta fel igazán, milyen is az elefánt.

B. Szükség van arra, hogy átlássuk az egészet

Újabb gyülekezetek létrehozása nem olyan dolog, amit „elrontani sem lehet”: gondos tervezést, és céltudatosságot igényel. Hogy mi a cél? Attól függően, hogy milyen szinten vizsgáljuk az egész folyamatot, lehet cél az is, hogy minél több ember ismerje meg Krisztust. Cél az is, hogy a frissen megtértek folyamatosan növekedjenek, és sikeresen beilleszkedjenek egy hívő keresztyén közösségbe. Az is egy cél, hogy olyan vezetőket képezzünk, akik aztán képesek lesznek egy majdani gyülekezet irányítására. Az már egy magasabb rendű cél, hogy az érett, erős gyülekezetek újabb gyülekezeteket hozzanak létre, s hogy a megye, az ország élettől lüktető, egészséges gyülekezetekkel legyen tele. A legvégső cél pedig tulajdonképpen az, hogy Krisztus Menyasszonya, az Egyház felkészüljön a Vele való találkozásra, és az örökkévalóságra. A fenti célkitűzések eléréséhez összehangolt erőfeszítésekre, különféle adottságokra és képességekre, közös gondolkodásmódra és hozzáértő irányításra van szükség. A tanfolyam célja is az, hogy ezeken a különösen fontos területeken nyújtson segítséget azoknak, akik ebben a munkában részt vesznek.

II. A MODELLEK, MINT MEGÉRTÉST SEGÍTŐ ESZKÖZÖK

A. A modellek szemléltetnek

A mérnökök gyakran használnak különböző modelleket ötleteik érzékeltetésére. A tervrajzok is ide sorolhatók. A tervrajz alapján a mérnök képes felmérni, hogy egy adott épület elemei miként fognak összeilleszkedni, még mielőtt bárki is belefogna az épület építésébe, s ugyanaz a tervrajz később, az építkezés során útmutatóul is szolgál az építők számára. A modellek lehetővé teszik, hogy a tervezők könnyebben elképzelhessék, az épület elemei miként fognak majd egymásra épülni. Amikor újabb gyülekezetek alapítására kerül a sor, akkor is szükség van modellekre, s ezek alapján előzetes döntéseket hozhatunk annak érdekében, hogy munkánk maximális sikerrel járjon: egészséges gyülekezetek jöjjenek létre.

B. A gyülekezetalapítás menetének modellezése

A gyülekezetplántáló mozgalom körforgása c. modell (3.1. ábra) olyan módon szemlélteti a gyülekezetalapítás folyamatának fázisait, amely által betekintést nyerhetünk az egyes tényezők közötti összefüggésekbe.

3.1. ábra: A gyülekezetplántáló mozgalom körforgása

III. A GYÜLEKEZETPLÁNTÁLÓ MOZGALOM KÖRFORGÁSA

A. 1. fázis: Alapozás

Cél: Felkészülés, a jövőbeni gyülekezetalapítás legfőbb tényezőinek tisztázása.

Tennivalók:

1. Imádságban „alapozzuk meg” a látásunkat!
2. Mérjük fel a terepet, és rajzoljuk meg szolgálati területünk képzeletbeli határvonalát!
3. Kérjük Istent, hogy erősítse a hitünket!
4. Szorgalmasan tanulmányozzuk a Bibliát, és gyakoroljuk a bibliatanulmányozó alkalmak vezetését!
5. Előzetesen állapodjunk meg abban, hogy milyen stratégiát fogunk követni az új gyülekezet kialakítása során, és hogy milyen módszereket fogunk használni ehhez!

B. 2. fázis: Megnyerés

Cél: új vezetők képzése a frissen megtértek közül.

Tennivalók:

1. Keressük fel a területen élő, vezető beosztásban levő személyeket, és alakítsunk ki velük kapcsolatot!
2. Hirdessük az evangéliumot, és indítsunk evangélizációs jellegű bibliatanulmányozó összejöveteleket!
3. Az új megtérőket tanítsuk a Krisztus iránti engedelmességre!
4. Mutassunk példát a megtérteknek, és fokozatosan vonjuk be őket is a szolgálatba!
5. Kereszteljük meg a megtérőket, lehetőleg minél hamarabb!

C. 3. fázis: A gyülekezet megalapítása

Cél: A potenciális vezetők, és adottságaik felismerése.

Tennivalók:

1. Vonjuk be a potenciális vezetőket is a szolgálatba, és tanítsuk, neveljük őket!
2. Szervezzünk csoportos bibliatanulmányozó alkalmakat, és rendszeresen gyakoroljuk a közösséget!
3. Kezdjük el hirdetni az evangéliumot a megtértek családjai, ismerősei között!
4. Magyarazzuk el, hogy mi az Úrvacsora és a keresztség, és vezessük be őket!
5. Bízunk egyre nagyobb feladatokat a szolgálatra felkészített vezetőkre!

D. 4. fázis: Képzés

Cél: Megtanítani a vezetőket arra, hogyan taníthatnak ők is másokat.

Tennivalók:

1. Minden szolgálati területen alakítsunk ki egy kis szolgálati csoportot!
2. Tanítsunk a lelki ajándékokról, és mondjuk el külön-külön minden vezetőnek, hogy az ő életében mely ajándékokat láttuk működni!
3. Indítsunk kis csoportos vezetőképző foglalkozásokat!
4. Bízunk rá az egyes szolgálati területek vezetését az új vezetőkre, viszont folyamatosan álljunk mellettük, kíséreljük figyelemmel szolgálatukat!
5. Alakítsuk ki azt a fajta szolgálati módszert, struktúrát, amelyet követni szándékozunk szolgálatunk során!

E. 5. fázis: Osztódás

Cél: Olyan vezetőkből álló csoport kialakítása, amely később újabb gyülekezet alapítására lesz képes.

Tennivalók:

1. Kérjük meg az új vezetőket, hogy szervezzenek evangélizációs és gyülekezetplántáló csoportokat!
2. Mérjük fel azt a (földrajzi) területet, amelyen újabb szolgálatok beindítását tervezzük!
3. Időről időre szervezzünk közös rendezvényeket a helyi gyülekezeti csoportok számára!
4. Szervezzünk szolgálati „továbbképző” alkalmakat a különféle területeken szolgáló vezetők számára!
5. Jelöljük ki a szolgálat megszervezéséért felelős vezetőket!

F. 6. fázis: Mozgalom

Cél: A régió, város vagy ország gyülekezetekkel való „telítése”, és a külmiszióban való részvétel.

Tennivalók:

1. Bizonyosodjunk meg arról, hogy nem felejtettük ki a népesség egyetlen etnikai csoportját sem!
2. Határozzuk meg a mozgalomban részt vevők autonómiájára és önellátására vonatkozó szabályokat!
3. Döntsük el, hogy melyik külmisziós szolgálatot fogja a csoport szponzorálni!
4. Szervezzünk közös ima-összejöveteleket és Istent dicsőítő alkalmakat az összes csoport részvételével!
5. Teremtsük meg a lehetőséget a mozgalom vezetői számára, hogy teológián, szemináriumokon további ismeretekre tehessenek szert!

ISMÉTLŐ, ELGONDOLKODTATÓ ÉS ALKALMAZÁST SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

Megjegyzés: Az alábbiakban a folyamat minden egyes fázisával kapcsolatban több fontos kérdést is találunk. A kérdések között lesznek olyanok is, amelyekre csak a tanfolyam későbbi fejezeteiben kapunk választ.

Alapozás:

- ◆ Mi a gyülekezet Istentől kapott küldetése? Milyen szerepet játszik az Egyház Isten tervében?
- ◆ Hol van az én személyes szolgálati területem? Mi Isten terve az életemmel ezen a területen?
- ◆ Kik a gyülekezetplántálók? Mi tartozik a szolgálataik közé? Milyen követelményeknek kell megfelelniük?
- ◆ Milyen gyülekezetekre van szükség: olyanokra, amelyek képesek újabb gyülekezetek létrehozására, vagy sem?
- ◆ Mi az újabb egészséges gyülekezetek létrejöttének legnagyobb akadálya? Van-e látásunk?
- ◆ Ki fog segíteni? Kik fognak „aratni”? Hogyan végezzük a környező terület feltérképezését?

Megnyerés:

- ◆ Hogyan vehetjük fel a kapcsolatot a befolyásos személyiségekkel? Egyáltalán: kik ők? Hogyan fogjuk felismerni őket?
- ◆ Hogyan taníthatjuk meg az új megtérteknek, hogy tegyenek bizonyosságot családjaik és barátaik között?
- ◆ Hogyan álljunk neki ahhoz, hogy tanítvánnyá neveljük őket, s miként készíthetjük fel őket a szolgálatra? Hogyan fogjuk őket tanítani, és mit fogunk tanítani nekik?
- ◆ Miként ismerhetjük fel az új hívőkhöz közel álló személyeket? Hogyan mondhatjuk el nekik az evangéliumot?
- ◆ Vajon hány házcsoportra van szükség ahhoz, hogy utána egy közös összejövetelre kerülhessen sor?

A gyülekezet megalapítása:

- ◆ Mikor kell megkeresztelni a híveket? Mikortól úrvacsorázhatnak, és ki fogja kiszolgáltatni azt nekik?
- ◆ Hogyan segíthetünk nekik felismerni saját lelki ajándékaikat? Ki fog nekik segíteni abban, hogy azokat el is kezdjék használni?
- ◆ Miről ismerhetjük fel az Isten által kiválasztott vezetőket?
- ◆ Mit tehetünk annak érdekében, hogy az új megtértek minél hamarabb megállhassanak a saját lábukon, ahelyett, hogy állandóan valaki másra (a gyülekezetplántálóra) lennének utalva?
- ◆ Hogyan nyerhetnek az új hívők bizonyosságot az örök életük felől?
- ◆ Amikor összejövetelre kerül a sor, hol találkozzunk? Hogyan hívhatjuk el oda az embereket?

Képzés:

- ◆ Kik a potenciális vezetők? Milyen ajándékokkal, képességekkel rendelkeznek? Vajon hűséges, szolgálatkész emberekről van-e szó?
- ◆ Milyen területeken lenne szükség további tanításra, képzésre? Mit fogunk tenni annak érdekében, hogy erről gondoskodjunk?
- ◆ Miből fogjuk az egészet finanszírozni?
- ◆ Hol fognak szolgálni azok, akik részt vesznek a különféle képzéseken? Melyek az ott élő embereket leginkább foglalkoztató dolgok? Mire van ott leginkább szükség? Mikor fognak hozzálátni a szolgálatnak? Kinek fognak beszámolni örömeikről, sikereikről és kudarcaikról, nehézségeikről? Mi lesz a feladatuk?

Osztódás:

- ◆ Van-e olyan felmérés, kutatás, amelyet még ezek után kell elkészíteni? Ki fogja azt megcsinálni? Vannak-e a közelben olyan etnikai csoportok, akiknek még senki sem prédikálta az evangéliumot? Látunk-e közöttük olyan potenciális vezetőket, akiket érdemes lenne tanítani?
- ◆ Melyek azok a célok, amelyeket ki fogunk tűzni magunk elé? Hogyan fogjuk ezt mások tudomására hozni? Ki fogja az új szolgálati területekért imádkozó csoportot vezetni?
- ◆ Ki fogja kijelölni és felügyelni a munkásokat? Ki fog gondoskodni további tanításukról?
- ◆ Vannak-e olyan más szolgálatok, missziós társaságok, amelyeket bevonhatnánk ebbe a szolgálatba? Ki fogja felkérni őket erre? Mivel fognak tudni hozzájárulni a munka sikeréhez?
- ◆ Van-e szükség olyan szolgálatok beindítására, amelyek ennek a mozgalomnak a vezetőit képezik, s készítik fel a szolgálatra? Ha igen, ki fogja ezt koordinálni? Ki fog tanítani? Miből fogjuk mindezt finanszírozni?

Mozgalom:

- ◆ Elérkezett-e már a mozgalom arra a pontra, ahol képes megállni a saját lábán? Ha még nem, mi hiányzik ehhez?
- ◆ Milyen új missziós programok elindítására indít bennünket az Úr? Kik azok a személyek, akik majdan vezethetik ezt a szolgálatot, s van-e szükségük további képzésre? Ki fogja támogatni őket anyagiilag?
- ◆ Kik ennek a mozgalomnak az „apostolai”, kulcsfontosságú vezetői? Hogyan működhetünk velük együtt? Miként tudjuk támogatni, bátorítani őket? Egyáltalán: mire van szükségük?

A terep felmérése

ÁTTEKINTÉS

☞ Helye a gyülekezetplántáló képzésben

Alapok és a képzés

☞ A lecke célja

E leckében az információgyűjtésről és -elemzésről lesz szó. Megfigyeljük, hogy miként segíthet ez a látásunk finomításában, módszereink megválasztásában és gyakorlati teendőinkben, hogy munkánk ne pusztán biblikus, hanem a gyakorlatban is eredményes legyen.

☞ Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden résztvevő...

- ◆ képes legyen felismerni azokat, akik képesek környezettanulmányt készíteni, s azokat fel tudja erre készíteni. Ezek a személyek aztán a különféle forrásokból olyan információkat fognak összegyűjteni, amelyeket a gyülekezetalapító munka során kamatoztathatunk.
- ◆ legyen kész elindítani a kutatómunkát azon a területen, ahol munkatársaival együtt új gyülekezetet akar alapítani.
- ◆ ismerje fel, hogy miért is van szükség erre, s hogy mindez milyen lehetőségeket rejt magában: nevezetesen azt, hogy a keresztyéneket ösztönzi, s ugyanakkor bizonyos értelemben fel is készíti újabb gyülekezetek alapítására.

☞ A lecke vázlata

- I. Mit értünk kutatás alatt?
- II. Kinek a feladata ez?
- III. Hol végezzük vizsgálatainkat?
- IV. Mikor végezzük a kutatást?
- V. Miért van arra szükség, hogy a gyülekezet-alapítók is feltérképezzék a környéket?
- VI. Hogyan tegyük mindezt?

☞ Függelékek

- 4A Milyen területekre terjedjen ki vizsgálódásunk?
- 4B Példák a kérdőívekre

☞ Javaslat a tanároknak

- ◆ Amennyiben lehetséges, szerezzünk be egy bármilyen földrajzi területen készített kutatás eredményét (nem szükséges, hogy az a valóságnak megfelelő adatokat tartalmazzon, mi magunk is improvizálhatunk egyet), egy térképet, és egy, a térségről szóló tanulmányt! Ezek a vizuális szemléltetőeszközök segíteni fognak abban, hogy a résztvevőknek megjöjjön a kedve az ehhez hasonló kutatásokhoz.

A terep felmérése

AVAGY: A TÉNYEK MAGUKÉRT BESZÉLNEK

A LECKE ANYAGA

I. MIT ÉRTÜNK KUTATÁS ALATT?

A. A kutatás az információgyűjtés egyik módja

A kutatás szó alatt olyan információk gyűjtését értjük, amelyekre az újabb gyülekezetek alapítása során és Isten országának az adott területen való előremozdítása érdekében van szükség. Szükséges az, hogy konkrét adatok álljanak rendelkezésünkre a népességről, az adott nép történelméről, a földrajzi adottságokról és a jelenlegi helyzetről. Ez segít megértenünk azt, hogy az adott területen élő emberek miért gondolkodnak úgy, ahogy gondolkodnak, miért hisznek abban, amiben hisznek, és hogy mi az, ami motiválja tetteiket. Fontos az is, hogy az összegyűjtött adatokat rendszerezzük, és mások számára is hozzáférhetővé tegyük, hiszen ezen keresztül a gyülekezeti munkásokat a valódi állapot fogja motiválni, s ez fogja rádöbenteni őket arra, hogy mennyire szükség van újabb gyülekezetek születésére. Ezen túl a kutatás abban is segít, hogy megfelelő adatok álljanak rendelkezésünkre ahhoz, hogy az újabb gyülekezetek megalapítása során a lehető legbölcsebb döntéseket hozzuk, s ezáltal munkánk sikerét is garantáljuk.

A kutatásnak azonban soha nem szabad a céltudatos gondolkodás útjába állnia. A kutatás célja nem az, hogy eldöntsük: legyen-e az adott területen újabb gyülekezet vagy sem, hanem az, hogy az újabb gyülekezeteket a lehetőségek és korlátok figyelembe vétele mellett úgy alapítsuk meg, hogy azok a lehető leghatékonyabban működhessenek. Jézus újabb és újabb gyülekezeteit olyan személyek segítségével hozza létre, akik mernek vállalkozni erre a feladatra, s mivel az Egyháznak azt a parancsot adta, hogy növekedjen és terjeszkedjen, az Egyháznak minden lehetséges eszközzel törekednie kell arra, hogy ezt felelősségteljesen végezze. Ehhez azonban nélkülözhetetlen az, hogy a rendelkezésünkre álló adatok pontosak és világosan érthetőek legyenek.

A szolgálati terület (ahol majd az új gyülekezet lesz) és a munkaerő (akik a szolgálatot végezni fogják) gondos feltérképezése után nagyon felelősségteljes döntést kell hoznunk. Mondhatjuk úgy is, hogy szinte prófétai látásra van szükség ahhoz, hogy ezt megtehessek. Döntésünk meghozatalához ugyanis kutatásaink eredményét Isten szemszögéből kell értékelnünk. Józsué esetében ez a következőt jelentette: „vegyétek birtokba azt a földet!” (lásd Józsué 1:1-11).

B. A kutatás biblikus

Amikor Isten népe ismeretlen terepen készül munkára, az információ mintegy hidat emel az ismeretlen és a jól ismert közé. Ez segít aztán az első hitbeli lépések meghozatalában.

- ◆ 4Mózes 1:1-46-ban az izraeli hadköteles férfiak neveit olvashatjuk. Isten azt parancsolta Izraelnek, hogy harcoljon. Ígéretet tett arra, hogy győzni fognak, ám mindezek mellett fontosnak tartotta megparancsolni azt is, hogy számba vegyék azokat a férfiakat, akikre számítani lehetett az ütközetek során. Ez aztán segített Izraelnek abban, hogy szervezeten lásson neki az ígéret földjének elfoglalásához. Ahhoz, hogy egy-egy újabb gyülekezet alapításához szervezeten láthassunk hozzá, nekünk is fel kell térképeznünk a rendelkezésre álló „munkaerőt.”
- ◆ 4Mózes 13:1-14:38-ban láthatjuk, hogy Isten utasítást adott kémek kiküldésére, hogy azok első kézből származó információt szerezzenek arról a földről, amelyet Izraelnek el kellett foglalnia. A kémek megfigyelései alapján az Izraeliek bepillantást nyerhettek arra a területre, amelyet majd egyszer birtokolni fognak, eldönthették, hogy milyen stratégiára van szükség, és hogy melyek azok az akadályok, amelyekkel majd az adott területen meg kell birkóznuk. Újabb gyülekezetek esetében az adott terület feltérképezése némi támpontot szolgáltat a tekintetben, hogy kikből

fog állni a jövőbeni gyülekezet, hogyan közeledhetünk ezekhez az emberekhez, s hogy előreláthatólag melyek lesznek azok a nehézségek, amelyekkel szembe kell néznünk.

- ◆ Nehémiás pontos értesüléseket szerzett Jeruzsálem állapotáról még jóval azelőtt, hogy nekilátott volna a falak újjáépítésének (lásd Neh 1:3-4; 2:1-6). Maga előtt látta azokat az embereket, akikre számíthatott a munkavégzés során, tudta, milyen gyakorlati lépéseket kell tennie ahhoz, hogy be is fejezhesse azt a munkát, amit elkezdett, és fel is készítette magát a rá váró kemény munkára. Új gyülekezetek létrehozásakor ugyanezekre a dolgokra van szükség.
- ◆ Jézus Izrael népe között járt-kelt, és látta lelki éhségüket, mielőtt kiküldte volna tanítványait, hogy segítsenek rajtuk (Mt 9:35). Miután saját maga megvizsgálta a körülményeket, kijelentette: „az aratnivaló sok.” Ahogy minden nap az emberek között járt és saját szemével látta nyomorúságukat, mélységes együttérzés alakult ki benne irántuk. Ez volt az, ami arra indította, hogy az embereket (tanítványait) imádságra és szolgálatra ösztönözze. A dolog gyülekezetalapítás során is hasonlóan működik: amikor saját szemünkkel látjuk az emberek helyzetét, ez óhatatlanul is együttérzést vált ki belőlünk, s arra motivál, hogy imádkozzunk és szolgáljunk.
- ◆ A János 4:35-ben az Úr Jézus azt mondta a tanítványainak, hogy „lássátok meg (az itt használt görög szó úgy is fordítható: vizsgáljátok meg), hogy a mezők már fehérek az aratásra.” Sajnos olykor elfelejtjük, hogyan is tekint Isten az emberekre. Mit látunk az embereken? Egyszerűen csak átnézünk rajtuk, mintha ott se lennének, vagy talán egyenesen úgy tekintünk rájuk, mint akik útban vannak nekünk? Mi, emberek, hajlamosak vagyunk elmerülni saját munkánkban, és csak a saját sebeinket nyalogatni. Könnyedén elfeledjük, hogy Isten azt akarja, hogy menjünk el az emberekhez, és vigyük őket Őhöz. Jézus ezért használta az aratás hasonlatát, amikor is az aratók kimennek a mezőkre, betakarítják a termést, és odaviszik a föld tulajdonosához (Jn 4:35-38).
- ◆ Mielőtt az ismeretlenek nekivágva belefogott volna a gyülekezetalapítás munkájába, Pál és Barnabás Ciprusra, Barnabás otthonába utazott, ahol saját szemével látta, és értette meg, hogy milyen állapotok uralkodnak a világban (ApCsel 13:4-5). Minél jobban ismer valaki egy-egy adott területet, annál szívesebben fog ott dolgozni. A kutatás pont ebben segít: általa egyszerűen ismerőssé válik az ismeretlen. Amikor kutatásra szánjuk el magunkat, jó, hogyha a különféle kutatási technikákat, módszereket először egy számunkra nem teljesen ismeretlen területen tesszük próbára, s csak ezután indulunk tovább a teljesen ismeretlen régiók felé.
- ◆ Ahogy az Úr „növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel”, az első századi gyülekezet igyekezett folyamatosan számon tartani, hogy hányan is vannak. Erről Lukács be is számolt (ApCsel 2:41,47; 4:4; 5:14; 9:31). Ez a fajta információ következtetni enged arra, hogy egy-egy adott területen Isten hol és miként dolgozik az emberek életében.

A fenti esetek mindegyikében (így vagy úgy) fontos szerepet kapott a kutatás, s Isten tervének részeként hozzájárult ahhoz, hogy az adott helyen, az abban az időben ott élő emberek az Ő munkáját végezhesék.

II. KINEK A feladata EZ?

A. A kutatók feladata: az információgyűjtés

Jó, ha az információgyűjtésre olyan emberek vállalkoznak, akik kifejezetten élvezik a különféle adatok, tények módszeres gyűjtését. Szükség van arra, hogy az ilyen személyek tudják, hogyan szerezhetnek információt, s azt is, hogy azt miként ellenőrizhetik le más forrásokból is. Tudniuk kell olyan kérdéseket feltenni, amelyek alapján értékes információra tehetnek szert.

- ◆ A kutatást végzőknek olyan embereknek kell lenniük, akik szívügyüknek tekintik az újabb gyülekezetek megalakulását, hogy olyan információkat gyűjtsenek, amelyek a feladat szempontjából értékesek.
- ◆ A kutatást végzőknek tudniuk kell, hogy mely kérdésekkel szerezhetik meg a számukra értéket jelentő információkat.
- ◆ A felmérést végzőknek tudniuk kell, honnan szerezhetnek demográfiai (népességre vonatkozó) és statisztikai adatokat.
- ◆ A kutatásban részt vevőknek képesnek kell lenniük a szerzett adatok, információk rendszerezésére oly módon, hogy az tükrözze a gyülekezet-alapító program törekvéseit.

B. A kutatók feladata: a szerzett információ ismertetése

A kutatásban részt vevőknek tudniuk kell az információkat egybevetni, rövidíteni, s képesnek kell lenniük arra, hogy azt másoknak is elmagyarázzák, akik ezáltal világosabb, pontosabb képet kapnak a szolgálati területről, és a rendelkezésükre álló munkaerőről. Továbbá a fentieket nem pusztán elmondani kell, hanem úgy előadni, hogy az együttérzést ébresszen a hallgatókban, ugyanakkor az Istenbe vetett bizalmat ne megrendítse, hanem ellenkezőleg: erősítse. Az előadónak mindig reménykedőnek, optimistának kell lennie, és nem szabad elvesznie az apró részletekben. Ehelyett inkább azokat a dolgokat kell kiemelniük, amelyek megragadják hallgatóik figyelmét, és tovább ösztönzik őket eddigi gyülekezet-alapító munkájuk folytatására.

Olvassuk el a 4Mózes 13-at! Csupán Józsué és Káléb voltak képesek arra, hogy észrevételeiket derűlátóan tárják a nép elé, noha egész idő alatt mind a 12 kém nyitva tartotta a szemét. Mindannyian a tényekről beszéltek ugyan, de a 12 közül tíz nem sok reménnyel tekintett a jövőbe, s Isten ígéreteiről elfeledkezve az akadályokra összpontosították figyelmüket. Káléb és Józsué is látta a nehézségeket és veszélyeket, ám egy pillanatra sem merült fel bennük kétség a felől, hogy Isten megcselekszi, amit megígért, s az általuk megfigyelt tényeket is ennek a fényében értelmezték.

- ◆ A kutatás eredményeinek ismertetése során mindig meg kell találnunk azokat a fontos dolgokat, amelyek a gyülekezet-alapításban részt vevők számára fontosak lehetnek.
- ◆ Azoknak, akik a fenti eredményeket ismertetik, rá kell mutatniuk a valóság sötét oldalaira is, hogy ezáltal a hallgatókban felébredjen az együttérzés, s ez az előttük álló akadályok leküzdésére ösztönözze őket.
- ◆ Emellett az előadónak természetesen azokat az Isten által kinyitott „ajtókat”, lehetőségeket is meg kell látniuk, amelyek lehetőséget adnak arra, hogy az embereknek Jézusról beszéljünk.

III. HOL VÉGEZZÜK VIZSGÁLATAINKAT?

Vizsgálatainkat értelemszerűen ott kell folytatnunk, ahol a majdani gyülekezet is élni fog. Egy-egy terület feltérképezésének az első, s egyben egyik legfontosabb lépése az úgynevezett „kör” megrajzolása. Keressünk egy térképet, amely az adott területet ábrázolja (ha nincs ilyen, magunk is megrajzolhatjuk), rajzoljunk köré egy kört, és próbáljunk meg minél többet megtudni arról, hogy *ki* és *mi* van a körön belül!

- ◆ Döntsük el, hogy hol lesz a jövőbeli gyülekezet szolgálati területe, és rajzoljunk köré egy kört!
- ◆ A lehetőségekhez mérten igyekezzünk minél több információt összeszedni a körön belüli dolgokról és emberekről!
- ◆ Először kísérletképpen egy viszonylag kis területtel kezdjünk, amivel aztán boldogulni is fogunk! Az, ha először egy kisebb területet célzunk meg, segít, hogy önbizalmat merítsünk a sikereinkből, s később már nagyobb területre is merjünk vállalkozni!
- ◆ Derítsük fel a területet!
- ◆ Szükség szerint módosítsuk a térképet, és jelöljük be az olyan dolgokat, mint pl. hol vannak további gyülekezetek a területen, s azok milyenek, valamint a munka szempontjából fontos további helyeket (pl. egyházi intézmények, politikai intézmények, piac ill. vásártér, történelmi nevezetességek, stb.)!

IV. MIKOR VÉGEZZÜK A KUTATÁST?

A. Még mielőtt belekezdenénk újabb gyülekezetek alapításába

- ◆ Izrael a tizenkét kémét még azelőtt küldte ki, hogy bevonultak volna az ígért földjére (4Móz 13; Józ 2).
- ◆ Nehémiás is az építkezés elkezdése előtt mérte fel a terepet (Neh 1:3-4; 2:1-6).
- ◆ Gedeonnak próbára kellett tennie az izraeli férfiakat, hogy kiderüljön, kik elég bátrak közülük, s kémkedett az ellenség táborában, hogy információt szerezzen róluk (Bír 7:1-15).
- ◆ Jézus maga is járt a városokban és falvakban, mielőtt kiküldte volna tanítványait (Mt 9:35).
- ◆ Jézus kifejezetten tanított arról, hogy jól gondoljuk meg, mielőtt valamibe belevágunk (Lk 14:25-33). Újabb gyülekezetek alapításakor tudhatjuk, hogy a csaták kimenetele már eldőlt, és Isten gondoskodni fog mindenről, ami csak szükséges, hiszen Ő maga az, aki építi Egyházát, és annak senki és semmi nem tud ellenállni (Mt 16:18).

B. A gyülekezet alapjainak lerakása közben

- ◆ Fontos, hogy figyelemmel kísérjük az egyre szaporodó kis csoportok növekedését, s ahogy azok gyülekezetté nőnek ki magukat.
- ◆ A növekedés értékelésére is szükség van, és meg kell figyelni, hogy mi az, ami elősegíti, vagy éppenséggel gátolja a gyülekezet növekedését.
- ◆ Jó, ha nyilvántartást vezetünk az új csoportokban végzett szolgálatról.
- ◆ Az egyenesen elengedhetetlen, hogy megfigyeljük az emberek reakcióját az elérésük érdekében alkalmazott módszerekre.
- ◆ Jó, ha tudjuk, hogy azok, akik elfogadták az evangéliumot, a társadalom melyik szociális rétegéhez, milyen etnikai csoporthoz tartoznak, csakúgy, mint életkorukat és vallási hovatartozásukat. Ezeket az információkat a társadalom nagy többségére jellemző értékekkel összehasonlítva fontos következtetésekre juthatunk.
- ◆ Szükség van arra, hogy megfigyeljük, képes-e a gyülekezet újabb gyülekezetek létrehozására.

V. MIÉRT VAN ARRÁ SZÜKSÉG, HOGY A GYÜLEKEZETALAPÍTÓK IS FELTÉRKÉPEZZÉK A KÖRNYÉKET?

A. Ha több információnk van a körön belül élő emberekről, több megértéssel fordulhatunk feléjük

Jézus fő szolgálati területe Galilea vidéke volt, ez volt az Ő „körén” belül. Amikor látta a tömeget maga körül, látta testi és lelki állapotukat is, és szánalomra indult irántuk, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok (Mt 9:35-37). Mind saját tapasztalataink, mind mások személyes élményei segítenek abban, hogy a gyülekezetek tagjai elinduljanak, és újabb gyülekezeteket alapítsanak.

Az olyan történetek, amelyek hús-vér, ma is élő emberek életéről és arról szólnak, hogy ezek az emberek egyik a másik után kárhoznak el az evangélium nélkül, erősítik a hívek közötti egységet, hiszen mindannyian ugyanúgy azt szeretnék, ha ezek az emberek is megmenekülhetnének. Ez az egység aztán arra ösztönzi az embereket, hogy mindenki megtegyen minden tőle telhetőt azért, hogy újabb gyülekezetek jöjjenek létre. Az ilyen történeteket szinte kivétel nélkül olyanok mondják el, akik maguk is jártak ott, azok között az emberek között. A demográfiai és statisztikai adatok csak ritkán vannak ekkora hatással az emberekre.

- ◆ Az újabb gyülekezetek létrehozása olyan feladat, amelyet a Nagy Misszióparancsnak engedelmességgel kell teljesítenünk, ugyanakkor Isten érzelmeit is adott nekünk. Ha valaki amúgy is fontosnak tartja újabb gyülekezetek létrejöttét, az adott területen élő emberek között járva-elve érzelmei is tovább erősítik meggyőződését.
- ◆ Melyek azok a további tényezők, amelyek tapasztalataink szerint együttérzést képesek kiváltani a többi hívőben az elveszettek iránt?

B. Ha van információ, van miért imádkozni

Amikor Jézus maga előtt látta a tömeg nyomorúságát, mindenek előtt arra kérte tanítványait, hogy imádkozzanak. Ha egy bizonyos csoportról van információ a birtokunkban, az arra kell, hogy ösztönözzön bennünket, hogy Istenhez kiáltsunk, és Őbenne bízva folytassuk munkánkat a körön belül. Jézus azt parancsolta követőinek: „kérjétek... az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába” (Mt 9:28).

- ◆ Kiknek szól ez a parancs: csak a lelki „óriásoknak”, vagy Jézus minden követőjének?
- ◆ Amikor a gyülekezetünk együtt imádkozik, általában miért szoktunk könyörögni?
- ◆ Szoktunk-e azért imádkozni a gyülekezetben, hogy Isten küldjön további munkásokat az aratásába? Ha nem, mi ennek az oka?

C. Az információ egyre több embernek ad kedvet a gyülekezetalapításban való részvételhez

A pontos adatok mobilizálják azokat az embereket, akiket Isten munkára hívott aratásában. Miután Jézus meghagyta a tanítványainak, hogy imádkozzanak, elküldte őket, hogy álljanak be az aratásba, amely a munkásokra várt (Mt 9:36-17:1). Egy másik alkalommal 72 tanítványát küldte ki ugyanezzel a paranccsal: „imádkozzatok!” (Lk :10:1-2).

- ◆ Vajon gyülekezeteink tagjai tisztában vannak azzal, hogy a körülöttük élő embereknek mire van szüksége?
- ◆ Ha tudják, akkor mit tesznek ennek érdekében?

D. Az információ segít az aratómunkásoknak, hogy még hatékonyabban végezhessék munkájukat

Az intelligens munkának alapvető feltétele az, hogy tisztában legyünk a rendelkezésünkre álló forrásokkal, tudjuk, hogy kik azok, akikre számíthatunk, s hogy milyen körülményekkel kell számolnunk. A terepszemle segít felismerni az aratómunkásoknak, hogy mi az, amivel rendelkeznek, s mi az, amire még szükség lenne a munkához (Lk 14:28-33), továbbá abban is, hogy a dolgokat mérlegelve ésszerű terveket alkossunk. Eközben természetesen folyamatosan Istenben kell bízunk, s Ő majd idejében megadja, amire szükségünk van.

- ◆ A János 6:5-14-ben mi volt a feladat?
- ◆ A vizsgálat eredménye szerint melyek voltak a rendelkezésre álló források?
- ◆ A vizsgálat eredménye szerint mekkora volt a szolgálati terület népessége?
- ◆ Mit tett Jézus a forrásokkal a jelenlevők érdekében?
- ◆ Ha egyszer Jézus már eleve tudta, hogy mit fog tenni, miért volt mégis szükség arra, hogy a tanítványok körülnézzenek?

VI. HOGYAN TEGYÜK MINDEZT?

A kutatáshoz, vizsgálódáshoz minden rendelkezésre álló eszközt igénybe kell vennünk. Az adatgyűjtés itt következő öt módja más és más módon segít abban, hogy az emberek szíve meginduljon, imádkozni és tervezgetni kezdjenek, valamint abban, hogy az aratómunkások még hatékonyabban végezhessék munkájukat. Ez az öt csoport a személyes tapasztalatok és megfigyelések, személyes beszélgetések, kérdőívek és közvélemény-kutatások, hivatalos népességi adatok, és már elvégzett kutatások területe.

A. Megfigyelések

A személyes tapasztalatok és megfigyelések gyakorolják a legnagyobb hatást az emberekre, és valószínűleg a legpontosabb információk közé is tartoznak. Amint egy-egy „kutató” elindul, s a „kör”-ben élők közé megy, lehetősége nyílik arra, hogy az ott élő emberekkel beszélgessen, megfigyelhesse, hányan látogatják a helyi templomot, a térségben uralkodó körülményeket a maguk valóságában láthassa, megfigyelhesse a különféle szertartásokat, szokásokat, kultúrákat, és ami a legfontosabb: kérdéseket tehet fel az ottani embereknek.

Az ilyen fajta személyes „felderítés” sikeréhez elengedhetetlen, hogy tudjuk, milyen kérdéssel forduljunk oda egy-egy emberhez, s hogy milyen kérdésekkel folytassuk a beszélgetést. Azok a kérdések, amelyek különböző kérdőszavakkal (pl. Ki? Mi? Mikor? Hol? Miért? vagy Hogyan? és Mennyire?) kezdődnek, általában használhatóbb információkat eredményeznek. Ha aztán arra is megkérjük az embereket, hogy egy-egy válaszukat indokolják is meg, még tisztábban fogjuk látni az adott dolgot. Ez a fajta kutatás egyben kiváló lehetőséget nyújt arra is, hogy személyes kapcsolatokat alakítsunk ki az emberekkel.

B. Személyes beszélgetések

Jó, ha személyesen is elbeszélgetünk azokkal a személyekkel, akik maguk is jól ismerik a megcélzott területet. Ha aztán több ilyen beszélgetés eredményét összevetjük, többé-kevésbé átfogó képet nyerünk arról, hogy az ott élő emberek hogyan értékelik saját helyzetüket. Aztán meg abban is segít, hogy adott esetben olyan részletekre is fény derül, amelyek a külső szemlélődő elől örökre rejtve maradnának. No persze mindehhez az szükségeltetik, hogy jó kapcsolatteremtő képességekkel rendelkezünk.

Jó, ha tudjuk, hogy a szolgálati területtel és a munkásokkal kapcsolatosan milyen információkra vagyunk kíváncsiak, s azokat megfelelő kérdésekkel elő is készítjük. Ezeket az előre elkészített kérdéseket aztán kötetlen módon tegyük fel a beszélgetés közben! Mindebből azok, akikkel beszélgetünk, látni fogják, hogy valóban érdekel minket az, amit gondolnak. Ha előre leírt kérdéseket olvasunk fel az embereknek, olyan érzésük támadhat, hogy vizsgáztatjuk őket, netán éppenséggel kémkedünk utánuk, arról nem beszélve, hogy már eleve attól is idegenkedni fognak, hogy úgy olvassuk fel nekik a kérdéseket.

C. Közvélemény-kutatás és kérdőívek

Közvélemény-kutatással, kérdőívezéssel átfogó képet nyerhetünk arról, hogy miként gondolkoznak az emberek, hogy milyennek látják a világot, és arról is, milyennek szeretnék látni. Ettől függetlenül az így szerzett adatokat személyesen is ellenőriznünk kell. Lássunk egy példát: kérdezzünk meg tíz lelkészt, hogy átlagosan hányan látogatják gyülekezetük vasárnapi istentiszteleteit, majd menjünk is el oda egy vasárnap, és számoljuk meg, hányan vannak! Mit gondolunk: vajon mekkora különbségekre kell számítanunk? Vajon többet mondanának, mint amennyi valójában, vagy kevesebbet? Kérdésekre a 4A függelékben találunk példákat, míg a 4B függelékben található kérdőív segíthet saját kérdőíveink összeállításában.

D. Hivatalos népszerűségi adatok

Az, hogy a hivatalos népszerűségi adatok megbízhatóak vagy sem, nagymértékben függnek attól, hogy milyen módszerrel gyűjtötték azokat. Ezt az is befolyásolja, hogy eredetileg milyen céllal gyűjtötte a kutatást végző társaság az adatokat. Ennek ellenére általában az ilyen adatok nagyon értékesek, és egyfajta támpontot adnak ahhoz, hogy összehasonlítsuk a körön belül élők helyzetét a nagyobb embercsoport helyzetével (amiről az adatok szólnak).

E. Már elvégzett kutatások eredménye

Sokat segít, ha rajtunk kívül mások is végeztek hasonló felméréseket, akár régebben történt ez, akár a közelmúltban (természetesen az utóbbi még jobb). Ha a jelentésekben találunk olyan fontos tényeket, amelyek hatással lehetnek gyülekezetalapító munkánkra, jó, ha pontosabban utánanézzünk, és az adott területre összpontosítjuk figyelmünket, éppen azért, mert a dolog már másoknak is szemet szúrt előttünk. A könyvtárakban találhatunk könyveket a térségről, és a különféle egyetemi kutatási programok eredményei is hasznos adatokkal szolgálhatnak.

ISMÉTLŐ, ELGONDOLKODTATÓ ÉS ALKALMAZÁST SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

- ◆ Mit gondolunk: vajon milyen következtetésekre fogunk jutni leendő szolgálati területünk feltérképezése során?
- ◆ Én magam vajon jó kutató lennék-e?
- ◆ Tudunk-e olyan emberekről, akik (megfelelő képzés után) képesek lennének ilyenfajta felmérések készítésére?
- ◆ Vannak-e olyan munkatársaink, akik (miután felkészítettük őket erre) jól tudnák ismertetni a kutatás eredményeit?
- ◆ Vajon a (jelenlegi vagy leendő) szolgálati területünkön élő emberek készek-e meghallani az evangéliumot?
- ◆ Mik az erre utaló jelek?
- ◆ Készen állnak-e az aratómunkások arra, hogy elinduljanak, és elvigyék az örömhírt hozzájuk?
- ◆ Hol fogjuk a kutatást végezni?
- ◆ Mikor fogjuk elkezdeni?
- ◆ Mi ösztönöz minket erre? Milyen „prófétai látásunk” van?

AKCIÓTERV

- ◆ Rajzoljuk fel a régió térképét, és karikázzuk be rajta az általunk megcélzott szolgálati területet! Ezután lássunk hozzá az adott terület felderítéséhez! Miután ezzel megvagyunk, mérjük fel azt is, hogy kikre számíthatunk a munka végzése során! Készüljünk fel arra, hogy a következő foglalkozás során ismertessük is a térséggel és a rendelkezésünkre álló munkaerővel kapcsolatos észrevételeinket! ***
Megjegyzés: Tanulmányozzuk át a 4A függelékét, és memorizáljuk a kérdéseket! A különféle kutatási módszerek segítségével keressünk is választ rájuk! A 4C függelék segítségével rendszerezzük az összegyűjtött információkat, és a következő foglalkozáson számoljunk is be róluk (szintén a 4C függelék segítségével)***

BIBLIOGRÁFIA

- ◆ Wingerd, Ray A. Jr. 1992. DAWN Research Handbook: Principles of Research for a DAWN Project. N.p.:n.p.
- ◆ *Kui Kristlik on Eestimaa?* (Mennyire keresztyén Észtország?). Felmérés az észtországi keresztyénség helyzetéről. További információ: Merike Uudam, Kungla 16, Tartu, EE2400, Észtország. Tel/Fax: +372-7-428898.

Milyen területekre terjedjen ki vizsgálódásunk?

I. AZ ARATÁS HELYE: INFORMÁCIÓ ARRÓL A TÉRSÉGRŐL, AHOL A JÖVENDŐBELI ÚJ GYÜLEKEZET ÁLLNI FOG, VALAMINT AZOKRÓL AZ EMBEREKRŐL, AKIK OTT ÉLNEK

- ◆ Hányan élnek az adott területen?
- ◆ Milyen körülmények között, milyen életszínvonalon élnek?
- ◆ Milyen etnikai csoportok találhatóak a területen?
- ◆ Melyek az említésre méltó földrajzi jellegzetességek? Egy példa: azt a kerületet, ahol a felmérést végezzük, egy vasúti sínpár szeli ketté, s a vasút egyik oldalán élő emberek jobb körülmények között élnek, mint a sínek túloldalán lakók. Egy másik példa: a város határában gyönyörű hegyek emelkednek, s emiatt az emberek többsége vasárnaponként oda megy kirándulni.
- ◆ Milyen vallású a népesség zöme?
- ◆ Általában véve miként tekintenek az emberek Istenre?
- ◆ Hogy tekintenek az emberek az Egyházra? Mit gondolnak Jézusról, a Mennyről és Pokolról?
- ◆ Melyek a legfőbb kulturális értékek?
- ◆ Mit tartanak szépnek az emberek?
- ◆ Mi okoz nekik örömet?
- ◆ Melyek a főbb ünnepeik?
- ◆ Milyen álmaik és vágyaik vannak az embereknek?
- ◆ Melyek azok a bűnök, amelyek a legtöbb embert fogva tartják?
- ◆ Mik azok a dolgok, amiktől tartanak, vagy egyenesen félnek az emberek?
- ◆ Mi jellemző a családi életükre?
- ◆ Hogyan hozzák meg legfontosabb döntéseiket?
- ◆ Van-e olyan dolog az ő kultúrájukban, hagyományaik, szokásaik között, ami Krisztus üzenetére mutat, vagy amit a megváltás illusztrációjaként használhatunk?
- ◆ Melyek azok a hatóságok vagy tömegkommunikációs eszközök, amelyeket különösen tisztelnek?
- ◆ Soroljunk fel hármat legkedvesebb közmondásaik közül! A szállóigéken, közmondásokon keresztül ugyanis gyakran fényt deríthetünk azokra a dolgokra éppúgy, amelyeket az emberek különösen fontosnak tartanak, mint az életről alkotott általános nézeteikre.

II. AZ ARATÓMUNKÁSOK: INFORMÁCIÓ AZOKRÓL, AKIK AKTIVAN RESZT FOGNAK Venni az új gyülekezet megalakításában

- ◆ Hány egészséges, biblikus tanítást valló, evangéliumi keresztyén gyülekezet van a körön belül?
- ◆ Milyen méretű gyülekezetek ezek?
- ◆ A körön belüli gyülekezeteket mikor alapították?
- ◆ Melyek azok a szolgálati területek, amelyeken a körön belüli gyülekezetek különösen aktívak?
- ◆ Milyen felekezetű gyülekezetekről van szó?

- ◆ Milyen múltra tekint vissza az evangélium hirdetése a körön belül?
- ◆ Milyen gyors az evangéliumi keresztyén gyülekezetek taglétszámának emelkedése? Ez hogyan, mennyiben tér el az országos átlagtól?
- ◆ Milyen a kapcsolat a körön belüli gyülekezetek között? Egység jellemzi őket, vagy inkább széthúzás?
- ◆ Milyen a körön belüli gyülekezetek evangélizációval kapcsolatos látása?
- ◆ Vannak-e olyan missziós szervezetek, akik rajtunk kívül „szemet vetettek” az általunk kiválasztott szolgálati területre?
- ◆ Milyen lelki ajándékokkal rendelkezünk a gyülekezetalapító csoportban?
- ◆ Milyen kapcsolatban áll az anyaggyülekezet az új közösséggel?
- ◆ Kik fogják állni az új gyülekezet alapítása során felmerülő költségeket? Milyen terveink vannak arra nézve, hogy a gyülekezet egy idő után anyagilag is meg tudjon állni a saját lábán?
- ◆ Milyen imaháttér áll a körön belüli gyülekezet alapítása (vagyis a mi munkánk) mögött?

Példák a kérdőívekre

I. KÉRDŐÍV: GYÜLEKEZETI FELMÉRŐ

A. A gyülekezet arculata

1. A gyülekezet neve
2. Felekezet (hitvallás)
3. A gyülekezet címe/A hely, ahol összejönnek
4. Az épület, ahol összejöveteleiket tartják: saját____ bérelt____
5. Alapítási év:_____ Hivatalosan elismerve:_____
6. A lelkész ill. gyülekezetvezető neve:_____ Életkora:_____
7. Van-e a lelkésznek ill. vezetőnek más foglalkozása is? Igen____ Nem____
8. Az istentisztelet nyelve:_____ Esetleges további nyelvek:_____
9. A jelenlegi taglétszám:_____
10. A gyülekezet összejöveteleit látogató személyek átlagos száma:_____

B. A tagok

1.	Látogatók	Hívő keresztyének	Tagok
Életkor:	F N	F N	F N
0-7 év			
8-17 év			
18-23 év			
24-30 év			
31-55 év			
55 év fölött			

Feltételezéseink:

- Nem minden látogató hívő, és nem is kell feltétlenül, hogy a gyülekezet tagja legyen.
- A látogatók száma valószínűleg nagyobb, mint a hívők és a tagok száma.
- Lehet olyan hívő személy a gyülekezetben, aki látogatja az alkalmakat, ám hivatalosan nem tagja a gyülekezetnek.
- Minden tag hívő keresztyén.

(A hívők számának kevesebbnek kell lennie a látogatók számával, és magasabbnak, mint a tagok száma.)

2. Keresztelések (bemerítések) száma az elmúlt években: 92____ 93____ 94____ 95____
96____ 97____
3. A gyülekezetet látogató családok (házaspárok) száma: _____

C. Program

1. Vizsgáljuk meg a gyülekezet által vezetett összes programot, és írjuk fel, hányan vesznek részt ezekben!

Program	Amiről a gyülekezet gondoskodik:	A résztvevők száma
Vasárnapi iskola (korcsoportok szerinti lebontásban)		
Istentisztelet		
Ifjúsági csoportok		
Kölyökklub		
Női kör		
Férfiak órája		
Misszió		
Evangelizáció		
Tanítványképzés		
Házicsoportos bibliatanulmányozás		
Törekvők órája		
Vezetőképzés		
Tanítóképzés		
Ima összejövetelek		
Kórus		
Katonák közötti szolgálat		
Új gyülekezetek alapítása		
Iratmisszió		
Tévés/rádiós szolgálat		
Börtönmisszió		
Kábítószeres ill. alkoholamentő misszió		
Kórházi szolgálat		
Árvaházi szolgálat		
Idősek gondozása		
Imaszolgálat		

2. A szolgálatokban való részvételt az adott személyek lelki ajándékainak függvényében osztják be? Igen ___ Nem ___ Csak részben ___

D. Tervek

1. Van-e a gyülekezetnek erre az évre vonatkozóan konkrét szolgálati tervezete?
Van___ Nincs___
2. Mit tartalmaz ez a tervezet?

3. Belefogtak-e már a jövő évi tervek elkészítésébe? Igen___ Nem___
4. Mit terveznek a jövő évre?

5. Működik-e olyan vezetőségi csoport, amely elkészíti a terveket a gyülekezet számára?
Igen___ Nem___
6. Van-e a gyülekezetnek szándéknyilatkozata? Van___ Nincs___
7. Van-e a gyülekezetnek pénzügyi tervezete (költségvetése)? Van___ Nincs___
8. Működik-e a gyülekezetben olyan program, amely kifejezetten a keresztyének lelki növekedését hivatott elősegíteni? Van___ Nincs___
9. Van-e a gyülekezet és más helyi gyülekezetek között szoros együttműködés? Van___
Nincs___
10. Hajlandó-e a gyülekezet más felekezetekkel való együttműködésre? Igen___ Nem___

II. KÉRDŐÍV: INFORMÁCIÓGYŰJTÉS A „KÖRÖN” BELÜL, A LEENDŐ SZOLGÁLATI TERÜLETEN

A. Ki?

1. Vannak-e különösebb figyelmet igénylő embercsoportok a gyülekezet környezetében?

2. Van-e olyan társadalmi osztály, amely uralkodónak tekinthető a „körön” belül? Igen___
Nincs___

3. Ha igen, melyik az?

B. Mi?

1. Hogyan jellemezhetnénk a gyülekezet környezetének főbb sajátosságait?

2. Melyek azok a különleges alkalmak, helyi ünnepek vagy rendezvények, amelyekre a „körön” belül élő emberek nagy hangsúlyt fektetnek?

3. Milyen segítségre lenne leginkább szükségük a „körön” belül élő embereknek? anyagi___
lelki___ erkölcsi___ szociális___ oktatási___ kulturális___ családi___ vallási___

4. Milyen vallásos csoportok vannak jelen a térségben? Orthodox___ #*___

Baptista___ #___ Püünkösdi___ #___ Római Katolikus___ #___

Evangélikus___ #___ Más protestáns___ #___

Felekezetközi/Szabadkeresztyén___ #___ Mohamedán___ #___

Külföldi missziós csoportok:___ #___ (Ha lehet, észlezzük:_____)

*a jelenlévő csoportok, közösségek száma

5. Próbál-e a gyülekezet tenni valamit a 3. pont alatt felsorolt problémák megoldása érdekében?

Igen___ Nem___

6. Ha igen, konkrétan miként próbálja meg a „körön” belüli igényeket kielégíteni?

7. A gyülekezet szándéknyilatkozata tükrözi-e a közösség azon szándékát, hogy tegyenek valamit a saját környezetükben élő emberek jólétének érdekében? Igen____ Nem____

8. A gyülekezet szolgálati tervzetéből egyértelműen kitűnik-e, hogy a gyülekezet környezetét minden szempontból szolgálni igyekszik? Igen____ Nem____

C. Hogyan?

1. A gyülekezet hajlandó-e közösséget vállalni a körülöttük élő emberekkel? Igen____ Nem____

2. Ha igen, ezt mi támasztja alá?

3. Ha nem, hogyan kezdhetne hozzá a gyülekezet?

4. A gyülekezet programjainak szervezésekor az-e a mérvadó, hogy miként lehet elérni a környéken élőket? Igen____ Nem____

5. Milyen a gyülekezet kapcsolata a „körön” belül levő többi evangéliumi keresztyén protestáns gyülekezettel?

6. Mindegyikkel jó a kapcsolat____ Egyes gyülekezetekkel jó a kapcsolat, másokkal azonban nem annyira____ Egyikkel sincs jó kapcsolata____

D. A rendelkezésre álló források

1. Milyen források állnak a gyülekezet rendelkezésére?

TV /Rádió____ irodalom____ könyvkiadók____ hivatalos engedély humanitárius és egyéb segélyszolgálatokra ____ más evangéliumi keresztyén csoportok, amelyekkel együttműködhetnek a szolgálat során (más gyülekezetek____ más missziós társaságok, szervezetek____ klubok____ központok____ egyesületek____ oktatási intézmények____)

2. Melyek azok a csoportok, amelyekkel a gyülekezet szorosan együttműködve különféle szolgálatokat végez?

3. Került-e sor bármiféle erőfeszítésre annak érdekében, hogy a gyülekezet vezetői a „körön” belüli más gyülekezetekkel egy asztalnál beszélgessenek a környezetükben élő emberek felé való evangélizációról? Igen___ Nem___

4. Készen áll-e a gyülekezet vezetősége a többi gyülekezettel való együttműködésre, hogy így a „körön” belül mindenkihez eljusson az evangélium? Igen___Nem___

5. Ha igen, mikorra tervezik a környezetükben rendelkezésre álló eszközök és források feltérképezését, és mikor szándékoznak a többi gyülekezettel együtt a Nagy Misszióparancs teljesítésével kapcsolatos teendőket megvitatni?

6. Ha nem, mi ennek az oka?

A kutatás eredményeinek ismertetése

HOGYAN RENDSZEREZZÜK A KUTATÁS SORÁN SZERZETT ADATOKAT?

Ez a függelék a leendő szolgálati területen elvégzett kutatás során szerzett adatok rendszerezésében, azok másokkal való ismertetésében, valamint a kiértékelésben segít. A tapasztaltakat minden olyan személlyel meg kell osztanunk, akik az adott területen folyó gyülekezetalapításban így vagy úgy (imádsággal, adakozással, vagy éppen azzal, hogy személyesen bekapcsolódnak a munkába) részt vesznek. Minderre a kutatás után, ám még a végső kiértékelést megelőzően kell, hogy sor kerüljön.

Ez az adatok rendszerezésében segítséget nyújtó feladatlap lehetőséget biztosít a gyülekezetalapításban részt vevő személyek számára, hogy tisztábban lássák a majdani szolgálati területükön uralkodó körülményeket. A következő adatokat fogjuk e feladatlap segítségével megvizsgálni: statisztikák, az „aratómunkásokkal” és a szolgálati területtel kapcsolatos információk, és az utóbbival kapcsolatos fontos kérdésekre adott válaszok.

I. A SZOLGÁLATI TERÜLETTEL KAPCSOLATOS STATISZTIKAI ADATOK SEGÍTENEK RÖVIDEN, TÖMÖREN MEGFOGALMAZNI, HOGY MIT KELL TENNÜNK, HA AZ ADOTT HELYEN ÚJ GYÜLEKEZETET AKARUNK ALAPÍTANI.

A. Jellemezzük a statisztikai adatok gyűjtése során használt módszereket! Jelöljük meg a forrást, azt, hogy miről szól, hogy hol jutottunk hozzá, és hogy mikori adatokat tartalmaz!

Népesség-nyilvántartási adatok

Korábbi felmérésekről készített beszámolók

Könyvek

Személyes beszélgetések

Személyes tapasztalatok

B. Írjuk össze a kutatás során szerzett adatokat!

Soroljuk fel a területen található kis- és nagyvárosokat, falvakat, és kerületeket!

A fentiek mellé írjuk le, hogy az adott településeken hány állandó lakos él!

Jellemezzük a lakosságot korcsoportok szerinti lebontásban!

Írjuk le, hogy hány gyülekezet működik a területen, milyen felekezeti közösségekről van szó, és azt is, hol találhatók!

II. A TERÜLETEN LÉVŐ GYÜLEKEZETEKRŐL SZÓLÓ ADATOK SEGÍTENEK ABBAN, HOGY ELDÖNTSÜK, MIKÉNT MOZGÓSÍTHATJUK AZ OTTANI KERESZTYÉNEKET ÚJABB ÉS ÚJABB GYÜLEKEZETEK ALAPÍTÁSÁRA.

A. Soroljuk fel a majdani szolgálati területen működő gyülekezetek taglétszámát, felekezetenként és földrajzi elhelyezkedésük szerint is!

B. Jellemezzük azt is, hogy a keresztyén szolgálat milyen múltra tekint vissza az adott területen!

Milyen vallásos befolyások érték ezt a területet a történelem során?

Milyen különböző mozgalmakat figyelhettünk meg a fentiek vizsgálata során?

Mely gyülekezeteket alapították az elmúlt

100 év

50 év,

25 év,

10 év,

5 év,

2 év során?

C. Jellemezzük a területen szolgáló keresztyén munkások helyzetét!

Soroljuk fel, hány lelkész, pap, és más „hivatásos” keresztyén vezető szolgál az adott körzetben!

Hány olyan (képzett) vezető van a régióban, akik nem tartoznak a fenti kategóriába?

Jellemezzük a gyülekezetek adakozási szokásait!

Soroljuk fel, hogy az egyes közösségeken belül miként gyakorolják az imádságot!

Soroljuk fel azokat a szolgálatokat, amelyekre a gyülekezetek és vezetőik különösen nagy hangsúlyt fektetnek!

D. Jellemezzük a statisztikai adatok gyűjtése során használt módszereket! Jelöljük meg a forrást, azt, hogy miről szól, hogy hol jutottunk hozzá, és hogy mikori adatokat tartalmaz!

Népesség-nyilvántartási adatok

Korábbi felmérésekről készített beszámolók

Könyvek

Személyes beszélgetések

Személyes tapasztalatok

III. A TÉRSÉGRE VONATKOZÓ NÉPESSÉGI ADATOK: EZ AZ EVANGÉLIZÁCIÓS STRATÉGIÁK KIALAKÍTÁSÁBAN SEGÍT.

A. Jellemezzük az emberek szociális helyzetét!

Mennyi az átlagos keresetük, és ez milyennek számít az országos átlagkeresethez képest?

Mivel foglalkoznak az emberek? Mivel keresik a kenyerüket?

Milyen az iskolázottságuk? Vannak-e analfabéták?

Milyen házakban élnek (nagy, közepes vagy kis méretű kertes házak, lakótelepi paneltömbök, stb.)?

Milyen az infrastruktúra (például a parkok, utak állapota, elektromos- és telefonhálózat)?

B. Jellemezzük a népesség etnikai összetételét!

Soroljuk fel a különböző etnikai csoportokat, és azt, hogy a népesség mekkora részét teszik ki (százalékban kifejezve)!

Soroljuk fel az általuk beszélt nyelveket!

Soroljuk fel a fontosabb ünnepeket és munkaszüneti napokat!

Soroljuk fel, hogy milyen vallásúak az emberek, s hogy a különböző vallások, felekezetek milyen arányban állnak egymással!

C. Jellemezzük az emberek életvitelét!

Milyen a családi életük?

Soroljuk fel, milyen sportokat űznek, hogyan szórakoznak, hogyan szoktak kikapcsolódni!

Jellemezzük képzőművészeti, építészeti és zenei ízlésüket!

Milyen a személyiségük? Milyen kiemelkedő teljesítményekkel büszkélkedhetnek?

Mely bűnök tartják őket fogva?

D. Jellemezzük a statisztikai adatok gyűjtése során használt módszereket! Jelöljük meg a forrást, azt, hogy miről szól, hogy hol jutottunk hozzá, és hogy mikori adatokat tartalmaz!

Népesség-nyilvántartási adatok

Korábbi felmérésekről készített beszámolók

Könyvek

Személyes beszélgetések

Személyes tapasztalatok

IV. A TÉRSÉGGEL KAPCSOLATOS KÜLÖNFÉLE KÉRDÉSEKRE ADOTT VÁLASZOK ELEMZÉSE.

- *Melyek az említésre méltó földrajzi jellegzetességek? Egy példa: azt a kerületet, ahol a felmérést végezzük, egy vasúti sínpár szeli ketté, s a vasút egyik oldalán élő emberek jobb körülmények között élnek, mint a sínek túloldalán lakók. Egy másik példa: a város határában gyönyörű hegyek emelkednek, s emiatt az emberek többsége vasárnaponként oda megy kirándulni.*
- *Általában véve miként tekintenek az emberek Istenre?*
- *Hogy tekintenek az emberek az Egyházra? Mit gondolnak Jézusról, a Mennyről és Pokolról?*
- *Milyen álmaik és vágyaik vannak az embereknek?*
- *Mik azok a dolgok, amiktől tartanak, vagy egyenesen félnek az emberek?*
- *Hogyan hozzák meg legfontosabb döntéseiket?*
- *Van-e olyan dolog az ő kultúrájukban, hagyományaik, szokásaik között, ami Krisztus üzenetére mutat, vagy amit a megváltás illusztrációjaként használhatunk?*
- *Melyek azok a hatóságok vagy tömegkommunikációs eszközök, amelyeket különösen tisztelnek?*
- *Soroljunk fel hármat legkedvesebb közmondásaik közül! A szállóigéken, közmondásokon keresztül ugyanis gyakran fényt deríthetünk azokra a dolgokra, amelyeket az emberek különösen fontosnak tartanak éppúgy, mint az életről alkotott általános nézeteikre.*

ISMÉTLŐ, ELGONDOLKODTATÓ ÉS ALKALMAZÁST SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

- ◆ *A kutatás végeztével, és az adatok rendszerezése után úgy gondoljuk, hogy többé-kevésbé ismerjük a szolgálati területet, értjük az ott élő embereket? Van-e már ötletünk arra nézve, hogy miként közeledhetünk hozzájuk? Mik a terveink az evangélizációval és az új gyülekezet alapításával kapcsolatban?*
- ◆ *Tanultunk-e valamit azzal kapcsolatban, hogy miként lehet a keresztyéneket mozgósítani a szóban forgó területen újabb gyülekezetek alapítása érdekében?*

AKCIÓTERV

- ◆ *Tovább tanulmányozva a rendelkezésre álló adatokat, lássunk hozzá egy, a szolgálati területre vonatkozó gyülekezetalapító- és evangélizációs stratégia kidolgozásának!*

BIBLIATANULMÁNYOZÁSI MÓDSZEREK

1. LECKE: BIBLIOLÓGIA

- I. A Biblia egyedülálló
- II. A Biblia isteni kinyilatkoztatás
- III. A Biblia érthető
- IV. A Biblia gyakorlati
- V. A Biblia megbízható

2. LECKE: MEGÉRTENI ISTEN IGÉJÉT

- I. Megérteni a Bibliát
- II. Megérteni az irodalmi műfajokat a Biblián belül

3. & 4. LECKE: RÁVEZETŐ BIBLIATANULMÁNYOZÁS I.

- I. Bevezetés
- II. Megfigyelés
- III. Értelmezés
- IV. Alkalmazás

5. LECKE: RÁVEZETŐ BIBLIATANULMÁNYOZÁS II.

- I. A bekezdés-tanulmányozás alapelvei
- II. Irányított tanulmányozás kiscsoportokban
- III. Alkalmazás

6. LECKE: RÁVEZETŐ BIBLIATANULMÁNYOZÁS III.

- I. A téma szerinti tanulmányozás alapelvei
- II. A téma szerinti gyakorlás tanulmányozása
- III. A téma szerinti tanulmányozás leleteinek összegzése
- IV. A téma szerinti tanulmányozás alkalmazása

**BIBLIATANUL-
MÁNYOZÁSI
MÓDSZEREK**

1 ■ LECKE

Bibliológia

ÁTTEKINTÉS

☞ **Helye a gyülekezetplántáló képzésben**

Alapok

☞ **A lecke célja**

Ennek a leckének a célja az, hogy megértesse: A Biblia megírását Isten irányította, ezért az eredeti kéziratok nem tartalmaznak semmilyen hibát vagy tévedést. Ezeket a kéziratokat az egyház gondosan megőrizte, majd továbbadta, melynek eredményeképpen a Biblia a legmegbízhatóbb és leghasznosabb eszköz gyülekezetplántáló szolgálatunkhoz.

☞ **Mit várunk?**

- ◆ Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő...
- ◆ bizonyos legyen abban, hogy a Biblia magasabb rendű a kinyilatkoztatás minden egyéb formájánál.
- ◆ biztos legyen abban, hogy a Biblia megbízható a szolgálatban történő használathoz.
- ◆ Tudja, hogy az eredeti kéziratokat Isten ihlette, valamint a mai, modern fordítások annyira pontosak, amennyire azokat nagyon gondosan, az eredetiből fordították.

☞ **A lecke vázlata**

- I. A Biblia egyedülálló
- II. A Biblia isteni kinyilatkoztatás
- III. A Biblia érthető
- IV. A Biblia gyakorlatias
- V. A Biblia megbízható

☞ **Javaslatok a tanároknak**

- ◆ Vigyázz, nehogy túlságosan belemélyedj a kéziratok, egyházi zsinatok és más technikai dolgok részleteibe! Ehelyett koncentrálj a Biblia isteni eredetére és jellegére - arra ösztönözve ezáltal a résztvevőket, hogy az Ige komoly tanulói és használói legyenek!
- ◆ Amennyiben erre lehetőség van, vigyél részleteket több nyelven történt fordításokból, ideértve az eredeti nyelveket is (vagy fénymásolatokat), hogy ily módon segítsd megértetni a tanulókkal, hogy a fordításaik nem az egyedül létező változatok.
- ◆ Ha az apokrif iratok kérdése kifejezetten problémás az országodban, akkor vigyél plusz brosúrákat vagy utalásokat, amik ezt gyorsan le tudják rendezni, vagy meg tudják oldani az órán kívül azért, hogy a lecke céljaihoz tarthassátok magatokat!

Bibliológia

MEGBÍZHATOK A BIBLIÁMBAN?

A LECKE TARTALMA

I. A BIBLIA EGYEDÜLÁLLÓ

A Biblia a valaha megírt legfontosabb könyv. Nem kevesebbet állít magáról, minthogy a mindenható, végtelen Isten szavait tartalmazza, melyeket azért adott, hogy kijelentse Önmagát a véges embernek. Több mint 40 különböző szerző írta három nyelven, több mint 1400 év alatt, és ezáltal a Biblia a történelem legnagyobb szabásúbb irodalmi vállalkozása. Azonban egysége, következetessége és ellentmondás nélküli mivolta azt bizonyítja, hogy személyesen Isten a fő szerzője, aki minden emberi szerzőt maga vezetett azért, hogy bizonyossá tegye: a végeredmény pontosan olyan, amilyennek Ő azt eltervezte.

A Biblia egyúttal a mai modern gyülekezetplántáló vagy pásztor legfontosabb eszköze is. Isten Igéje, amely "élő és ható", képes behatolni azoknak a szívébe és lelkébe, akiket megnyerni igyekszünk az Úrnak. Felszerel bennünket minden jó munkára, ami minden bizonnyal egy jó leírása szolgálatunknak, ami nem más, mint országunk sokszorozódó gyülekezetekkel történő telítése. Olyan mércéül szolgál, amelynek segítségével lemérünk és kiértékelünk minden tanítást, gyakorlatot, hagyományt és más könyveket. A történelem, a hagyomány és az emberi értelem félrevezethetnek, de a Biblia Isten igazságaként szilárdan áll. Tanítása mindig helyes. Próféciái mindig beteljesednek. Szavai segítenek megnyerni az elveszetteket, és ellenállni az ördögnek. A Biblia elengedhetetlen a keresztyén életünkhöz és szolgálatunkhoz.

A Biblia önmagára vonatkozó világos tanítása, a csodák és a beteljesedett próféciák ellenére, melyek mind isteni természetét bizonyítják, a Bibliát gyakorta támadják. Mindez érthető. A Biblia a leghatékonyabb eszközünk és éppen ezért a Sátán fáradtságot nem kímélve próbálja aláaknázni. Semmi másra nem vágyik, minthogy az Úr munkásai kételkedjenek értékében, megkérdőjelezzék hitelességét, figyelmen kívül hagyják, vagy semmibe vegyék. Éppen ezért a Biblia eredetének és Istentől hozzánk való eljutásának megértése segít értékelnünk ezt a csodálatos segédeszközt, és elismernünk központi mivoltát szolgálatunk sikerében.

II. A BIBLIA ISTENI KINYILATKOZTATÁS

A. Általános kinyilatkoztatás

Ahhoz, hogy a véges ember valaha is megértse a végtelen Istent, Istennek ki kell jelentenie Magát. Habár Teremtőnk teljességgel sohasem érthetjük meg, mindazt megérthetjük, amit Isten tudatott velünk. Isten kétféle módon jelentette ki Magát: az első módját általános kinyilatkoztatásnak hívjuk.

1. Mindenkinék

Az általános kinyilatkoztatás az, amely minden ember számára elérhető. Minden ember képes meglátni Isten létezését, erejét, dicsőségét és isteni természetét a teremtés által (Zsolt 19:2; Róm 1:20). Egyúttal minden egyes ember lelkiismerete bizonyosságot tesz Isten erkölcsi törvényéről (Róm 2:15).

2. Hatékonyságát tekintve korlátozott

Habár az általános kinyilatkoztatást mindenki látja, könnyen félreérthető. Férfiak és nők megismerhetik Isten isteni természetét a teremtés által és erkölcsi követelményeit a lelkiismeretükön keresztül, de az általános kinyilatkoztatás nem elégséges Krisztus engesztelő halálának és feltámadásának megmagyarázásához, valamint olyan fogalmak, mint a hit és a kegyelem megértéséhez.

B. Különleges kinyilatkoztatás

A különleges kinyilatkoztatás során Isten természetfeletti módon belép az ember életébe, hogy közölje igazságát és akaratát.

A múltban a különleges kinyilatkoztatás formái között megtalálható volt a sorshúzás (Jón 1:7; Lk 1:9; ApCsel 1:26), az Urim és a Thummim (3Móz 8:8), álmok (1Móz 37:5), látások (Ézs 6:1), angyalok (1Móz 19:1), próféciák (1Kir 22:7) és Krisztus megjelenései az Ószövetségben az Úr Angyalaként (Bír 6:11).

A különleges kinyilatkoztatás két legfontosabb formája a Biblia, Isten Igéje és Jézus Krisztus, a Testté lett Ige (Jn 1:1, 14). A Biblia az egyetlen hiteles feljegyzés arról, hogy mit tett és tanított Jézus. Kiegészítve életének fontos eseményeit, amiket a négy Evangélium őriz (Jn 20:30-31), az Ószövetség elmondja miért jött el (Ézs 53:6) és az újszövetségi levelek leírják, hogyan élünk a tanítványaiéként (Róm 12:1-2).

III. A BIBLIA ÉRTHETŐ

A Sátán egyik legsikeresebb megtévesztése pontosan ezt a kérdést támadta a történelem folyamán. Sok-sok évszázadon át, vallási vezetők azt tanították, hogy az átlagember képtelen megérteni a Bibliát. Isten erővel teli Beszédét visszatartották - egy kevés embert leszámítva - a világ népességétől. Még azt a kevés kiváltságost is egyes "jóvágott" nyelvi változatokra/fordításokra korlátozták. Nyilvánvaló azonban, hogy nem ez volt Isten szándéka.

A. Az adott kor hétköznapi nyelvein íródott

A Biblia írói három fő nyelvet használtak. Az Ószövetség nagyobbik részét héberül írták. A héber volt Izrael hétköznapi nyelve. Használata lehetővé tette minden apának, hogy taníthassa gyermekeit (5Móz 6:6-7). Ugyanakkor a héber egy olyan nyelv, amely nagyon jól kifejezi az érzelmeket, minek következtében minden olvasó világosan megértheti Isten és különböző bibliai személyek érzéseit.

Ezsdrás és Dániel könyvének egyes részeit arámul írták. Ezek a könyvek Izrael babiloni fogsága alatt, ill. közvetlenül utána születtek. E fogság alatt sok zsidó elfelejtette a hébert és fogvatartói arám nyelvét használta helyette. Amikor a nép nyelve megváltozott, a Biblia szerzői szintén váltottak, hogy azt a nyelvet használják, ami a legerthetőbb az átlagember számára.

Az Újszövetség görögül íródott. Nagy Sándor hódításai következtében az egész világon elterjedt a görög nyelv. Jézus Krisztus és az apostolok korában az egész Római Birodalomban ez volt a nemzetközi érintkezés nyelve. A görögnek létezett egy irodalmi és egy hétköznapi, "Koiné" változata is. A "Koiné" görögöt választották az Újszövetség írói, mivel ezt volt könnyebb megérteni, habár sokan közülük jobban beszélték az arámot vagy a hébert. Céljuk nyilvánvalóan az volt, hogy mindenki megértse az Igét.

B. Az életből vett, egyszerű képekkel íródott

A Biblia szerzői meg sem kísérelnek elkápráztatni bennünket ragyogó tudásukkal. Ehelyett igyekeznek könnyen érthetővé tenni a Bibliát azáltal, hogy a mindennapi életből vett, egyszerű képeket használnak. Férfjokról, feleségekről, gyerekekről, terményről és állatállományról beszélnek. Azt a stílust használják (bármilyen legyen is az), amely leginkább képes gondolataik közlésére. Tényeket mondanak el történelmi elbeszélés által. Az életből vett történetekkel érzelmeket jelenítenek meg. A költészet által szépséget közvetítenek. Példabeszédek által bölcsességet közölnek. Próféta formákat használnak annak leírására, amit túl fantasztikus vagy futurisztikus?. A cél azonban mindvégig ugyanaz marad: Isten azt akarja, hogy megértsük az Igét.

IV. A BIBLIA GYAKORLATI

Isten azt akarja, hogy használjuk a Bibliát. Nem arra való, hogy vallási műtárgyként valami polcon porosodjon. Eszköz, melyet Isten rendkívül gyakorlatinak tervezett meg. Figyelembe vette korlátozottságunkat, amikor átadta nekünk.

A. Progresszív módon íródott

Kihívást jelent elmenk számára már az is, hogy egyszerű igazságokat értsünk meg a végtelen Istenről. Tudva ezt, Isten fokozatosan, lépésről-lépésre jelentette ki Önmagát és akaratát az emberiség számára (Zsid 1:1). Az Ószövetségben lerakta az alapokat, mielőtt az Újszövetségben

kijelentette az Evangéliumot. A törvényeket, formákat és ígéretek a szerint jelentette ki, amennyiben azok szükségesek voltak a következő fontos tény megtanításához. A Biblia akkor válik érthetővé, ha főbb részeit abban a progresszív sorrendben olvassák, ahogyan az megírásra került.

B. Történelmi szempontból íródott

A Biblia nem csupán történelmi dokumentum - több jelentős történelmi esemény ki is maradt belőle. Mindazonáltal a Biblia kijelenti, hogy a történelem folyamán miként munkálkodott Isten valós férfiak és nők életében. Isten igazi embereket, nem pedig kitalált személyeket használt. A Biblia azért hasznos, mert különféle foglalkozású valós emberek, valós élettapasztalatukból írtak, ami megmutatja nekünk, hogyan élünk a saját korunkban.

1. A pátriárkák történeteit Mózes írta le a Tórában

A pátriárkák olyan családfők voltak, akik istenfélő életvitelre törekedtek istentelen emberek között. Tusakodtak azért, hogy higgyenek Istennek, és hogy átadják igazságát gyermekeiknek.

2. Papok írták az Ószövetség történelmi könyveit

A papokat elkülönítették Isten szolgálatára. Habár sokan közülük hűségesen szolgálták Istent (1Sám 12:23), néhányan elfordultak Tőle (1Sám 2:12). Átélték jelenlétének örömét és annak a fájdalomát, hogy a nép bűnéért mutassanak be áldozatokat, és időnként megfáradtak vagy elunták magukat (Mal 1:13).

3. Királyok működtek közre a zsoltárok és a bölcs könyvek megírásában

Királyok birkóztak a vallás és a politikai élet egyensúlyának megtartásáért. Isten, a királyok Királya néha felmagasztalta (1Kir 3:12-13), máskor megalázta őket (2Sám 12:11-12). Befolyásuk gyakran hihetetlenül hatalmas áldást, máskor meg pusztulást hozott Izrael népére (2Kir 20:13-18).

4. Próféták jegyezték le a prófétai könyveket

Próféták közvetítették Isten Igéjét a népnek. Amikor áldásokat ígértek, akkor nagyra becsülték őket, amikor azonban ítéletet hirdettek, akkor gyakran üldözték, sőt, néha még meg is ölték őket (1Kir 19:14). Hamis próféták vetekedtek velük, akik elferdítették Isten üzenetét (Jer 28:10-14). Tusakodtak azért, hogy hűségesek legyenek a szolgálatban.

5. Az Újszövetségben apostolok adták tovább tanításaikat az egyháznak.

Az apostolok és közeli munkatársaik, akik az Újszövetséget írták, úgy néztek szembe a minden népek tanítványá tételének feladatával, hogy közben korlátozva voltak a munkaerő, az anyagiak, az épületek és más erőforrások tekintetében. Tanultságuk és szakmájuk nagyon széles skálán mozgott. Komoly nehézségekkel, üldözéssel és a halállal is szembe kellett nézniük (2Kor 11:23-29). Foglalkoztak az új gyülekezetekben felmerülő igazgatási problémákkal és bűnökkel, valamint az idejüket és energiájukat ostromló vég nélküli kérésekkel. Megismerték és megtanulták az imádkozás és Isten Igéjének erejét.

C. Őszintén íródott

A Biblia egyedülálló az ókori irodalomban a tekintetben, hogy pontosan feljegyzi Isten népének mind a sikereit, mind pedig a bukásait. Akár pásztor, akár király volt az illető, a Biblia őszintén beszél az életéről és Isten munkájáról az életében. Még a hit példaképeinek a bűneit is pontosan leírja (1Móz 12:10-20; 4Móz 20:7-12; 2Sám 11). Továbbá, a Biblia írói meg sem kísérlék könnyűnek bemutatni a keresztyén életet. Jézus nem egyszer tanította a tanítványait arról a magas árról, ami az Ő követésével jár (Mt 10:37-39; Lk 9:57-62; Jn 15:18-21). A Biblia olyan, mint egy hű barát, aki inkább elmondja az igazságot, mintsem hogy olyan információt tartson vissza, melyet lehet, hogy kellemetlen, de szükséges hallanunk.

V. A BIBLIA MEGBÍZHATÓ

Isten azt akarja, hogy a Biblia egy érthető, gyakorlati és erővel teli segédeszköz legyen az életünkben és a szolgálatunkban. Már eddig is sokat tett és most is cselekszik azon folyamat által, amelyen keresztül eljuttatja a Bibliát hozzánk. Ez a folyamat az eredeti szerzőkkel kezdődött el és ma is folytatódik, amikor felütjük Igéjét. Mi is ez a folyamat?

A. Ihlet

Az ihlet kifejezés, szó szerint azt jelenti, hogy Isten lehelte vagy lélegezte ki, és megerősíti, hogy a Biblia az élő Isten alkotása (2Tim 3:16). Mivel a Biblia isteni alkotás, így is kell felé fordulni.

A Biblia nem csupán emberi gondolatok terméke, hanem Isten Igéje, amiket emberek száján keresztül szólt vagy emberek tollával írt le. A próféták és az apostolok egytől-egyig azt állították, hogy valaki más szavait szólják vagy írják: magáét Istenét. Még Jézus, Isten Fia is azt hirdette, hogy kizárólag azokat szólja, amiket az Atyjától hallott. A 2Pét 1:20-21 szerint "a Szent Lélektől indítva szólottak az Istennek szent emberei". Fontos megjegyezni, hogy maga a Biblia ihletett, nem pedig a Biblia emberi írói. Továbbmenve, az ihletés nem a leírtak irodalmi minőségére, hanem isteni eredetükre és jellegükre utal.

B. Megőrzés/Fennmaradás

Már a kezdetektől fogva megértették a Biblia egyedülálló természetét. Hűségese emberek mindig is nagy gondot fordítottak arra, hogy pontosan másolják le a bibliai szöveget. Nagyon kevés hibát ejtettek és a felfedezett kéziratok hatalmas tömege biztosította számunkra, hogy megtaláljuk és kijavítsuk az elkövetett hibákat. Azon bibliai részek száma, mellyel kapcsolatosan nem áll rendelkezésünkre elegendő bizonyíték arra nézve, hogy minden kétséget kizáróan értelmezhesük az eredeti szöveget, nagyon kevés, és e részek közül egyik sem tartalmaz fontos kérdéseket vagy doktrínákat.

Figyelembe véve a másolást végzők sokaságát, a másolás több ezernyi esztendejét, a számos nyelvet, amin a Bibliát másolták, a kiterjedt földrajzi területet és a sok-sok kísérletet, hogy elpusztítsák a Bibliát, elképesztő, hogy ennyire megbízható és pontos szöveget tarthatunk a kezünkben. Isten egyértelműen azon munkálkodott, hogy fennmaradjon a használatunkra.

C. Kanonizáció

A "kánon" szót a görög *kanon*-ból kölcsönöztük, ami szabályt vagy szabványt (mérce) jelent. A kánont a IV. századtól kezdődően használják a keresztények az Ó- és Újszövetség hiteles könyvei listájának azonosítására, melyek által "mérték meg" az összes többi könyvet.

Sok korai egyházatya és egyházi zsinat járult hozzá a kanonizációhoz, Isten segítségével. Megvizsgálták maguknak a könyveknek a tanúságát, a szerzők megbízhatóságát, azt, hogy mennyire egyezik meg a könyv más, már elfogadott könyvek tartalmával, valamint, hogy mennyire fogadja el az egyház az adott könyvet. Az ó- és újszövetségi kánon kialakulása inkább volt egy folyamat, semmint egy egyszeri esemény, és mindez a Szent Szellem felügyelete alatt ment végbe.

Jézus korában az Ószövetség a törvényt, prófétákat és egyéb írásokat tartalmazott. A keresztény kor kezdetére már mind a 39 ószövetségi könyvet többnyire elfogadták – a legidősebb fennmaradt kánoni lista körülbelül i.sz. 170-re tehető. Az újszövetségi kánon kialakulása a jelenlegi 27 könyvvel a IV. században ért véget. Többnyire egyetértés volt az egyházon belül afelől, hogy a Biblia a jelenlegi 66 könyvből áll. Az egyetértés alól egyedül az apokrif iratok képeznek kivételt.

A protestáns egyház elutasítja az apokrif iratokat, míg az ortodox és a római katolikus egyház elfogadja azokat. Mindazonáltal úgy tűnik, hogy jelentős különbség van az apokrif iratok és a többi 66 könyv között. Az apokrif iratok nem szentírásként tüntetik fel magukat, nyilvánvaló tévedéseket tartalmaznak, és a zsidó közösség megtagadta tőlük a kánoni státuszt. Azonban az apokrif iratok olyan áhitati stílussal rendelkeznek, amely vonzó az ortodox és a római katolikus egyház liturgikus istentisztelete számára. Az apokrif iratok több olyan munkát is tartalmaznak, amelyek segítségül bizonyultak a reformáció idején a római katolikus egyház számára a protestánsok elleni küzdelemben, és ez befolyással bírhatott a Tridenti Zsinatra, hogy i.sz. 1548-ban belevegyék őket a római katolikus egyház kánonjába.

D. Fordítás

Istenfélő emberek megértették Isten aziránti vágyát, hogy minden egyén a saját nyelvén hallja az Igéjét, és azon fáradoztak, hogy ezt lehetővé tegyék. A feladat hatalmas és elvégzése még ma sem fejeződött be. A mai modern nyelvek és kultúrák gyakran nagyban eltérnek a bibliai időktől, és állandóan változnak. A fordítóknak a legjobb szavakat és kifejezéseket kell kiválasztaniuk, hogy az eredeti nyelvek jelentéséből a lehető legtöbbet ültessék át úgy, hogy mindezzel együtt bármilyen korú és műveltségű ember könnyen megérthesse azt. Egy fordítás sem tökéletes, de a modern tudomány, új kéziratok felfedezése, valamint növekedés a Biblia megértésében, mind-mind segítenek ebben a soha véget nem érő feladatban. Folyamatos összehasonlítás szükségeltetik az

eredeti nyelven írott szövegekkel, biztosítandó, hogy az egyes fordítások pontosan hordozzák Isten Igéjének a jelentését. Isten olyan tehetséges, magasan képzett és alkalmas embereket használ, akik vezetését és bölcsességét követve folytatják ezt a létfontosságú munkát.

E. Megértés

Ahogy a keresztyén olvassa, tanulmányozza az Igét és elmélkedik rajta, a Szent Szellem kijelenti számára annak értelmét. Az Ige megértése szintén soha véget nem érő folyamat, vagy legalábbis nem szabadna, hogy valaha is véget érjen. Ez közös munka. Az ember nem képes a Szent Szellem nélkül tanulni (1Kor 2:11-14; Zsolt 119:18), ugyanakkor a Szent Szellem nem tanít az ember igyekezete nélkül (2Tim 2:15; Zsolt 119:97-99; Péld 2:1-5).

Isten Igéjének tanítása különleges megtiszteltetés (2Tim 4:17), ám egyúttal komoly felelősség is (Jak 3:1). Sosem szabad komoly, imádságos felkészülés nélkül hozzáfogni. Isten megfelelőképpen gondoskodott arról, hogy megbízható szövegünk legyen a nyelvünkön, és képessé tett arra, hogy megértsük Igéjét a Szent Szellem segítségével. Semmi más nem hiányzik, csak döntésünk, hogy helyesen bánjunk vele, és hűségesen használjuk, legelőször saját keresztyén életünk fejlesztésére, később pedig pedig mások felé irányuló szolgálatunkban. Micsoda kiváltság részt venni abban a folyamatban, melynek során Isten élő Beszédét juttatjuk el egy szükségben szenvedő, a pusztulás útján levő világnak!

ELGONDOLKODTATÓ, AZ ÁTTEKINTÉST ÉS A GYAKORLATI ALKALMAZÁST SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

- ◆ Mit gondolsz, Isten miért nem őrizte meg a Biblia eredeti kéziratát, habár ezt könnyen megtehetné?
- ◆ Isten nagyon sokféle embert használt a Biblia megírásához. Volt bennük valami közös? Pontosan mi? Ha Isten ma akarna írni egy könyvet, látná benned ezt a jellemzőt és kiválasztana téged?
- ◆ A lecke megállapította, hogy a megvilágítás azt jelenti, hogy az ember nem képes a Szent Szellem nélkül tanulni, de a Szent Szellem sem tanít az ember igyekezete nélkül. Egyetértesz ezzel? Hol van az arany középút e két szélsőség között?

AKCIÓTERV

- ◆ Gondolj úgy a Biblia szerzőire, mint igazi emberekre, akik igazi szolgálatokban álltak! Válaszd ki a hozzád leginkább hasonlót! Írj egy rövid összefoglalót arról, hogy ez a személy miben hasonlít rád, milyen a munkája a tiédde összevetve, és hogy milyen különleges tanáccsal láthatna el a szolgálatod tekintetében!
- ◆ Szedd össze, hogy milyen Bibliafordítások szerezhetők be anyanyelveden! Próbáld meg tudni valamit a fordítások történetéről! Mikor, ki(k) és milyen körülmények között fejezte(ék) be az elsőt? Mi ösztönözte (ha volt ilyen egyáltalán) az ezután következőket? Mik az erősségei és a gyengeségei az egyes fordításoknak?
- ◆ Sorold fel a konkrét módjait annak, ahogyan a Bibliát a jelenlegi életedben és szolgálatodban használod! Ezt követően sorolj fel további új módokat arra nézve, hogy miként adhatsz a Bibliának központibb szerepet a mostaninál!

BIBLIOGRÁFIA

- ◆ Geisler, Norman L. & Nix, William E. *From God to Us*
- ◆ Bruce, F. F. *The New Testament Documents: Are They Reliable?*

BIBLIATANUL-
MÁNYOZÁSI
MÓDSZEREK

2. LECKE

Megérteni Isten Igéjét

ÁTTEKINTÉS

☞ Helye a gyülekezetplántáló képzésben

Alapok

☞ A lecke célja

Ennek a leckének az a célja, hogy egy keretet biztosítson a gyülekezetplántáló számára a bibliai igazság megértéséhez.

☞ Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő...

- ◆ ismerje Isten Igéjének értelmezéséhez szükséges alapvető keretet.
- ◆ meggyőződjön arról, hogy a Bibliát meg lehet érteni.

☞ A lecke vázlata

- I. Megérteni a Bibliát
- II. Megérteni az irodalmi műfajokat a Biblián belül

☞ Ábrák

- 2.1 A világ üdvtörténete az Ó- és Újszövetségben
- 2.2 A Biblia kronológiája

Megérteni Isten Igéjét

A BIBLIAI IGAZSÁG ALKALMAZÁSA

A LECKE TARTALMA

I. MEGÉRTENI A BIBLIÁT

Az egyik ajándék, amit Isten az egyházának adott, a „tanítói” ajándék. Azok az emberek, akik ezt az ajándékot kapták, azzal a különleges feladattal rendelkeznek, hogy Isten népét tanítsák. Minden gyülekezetplántáló csapatban kell lennie néhány olyan tagnak, akik képesek Isten Igéjét pontosan tanítani és prédikálni. Isten ugyanakkor minden hívőnek adta a Szent Szellemet, hogy Ő legyen a tanítója. A Szent Szellem segítségével minden hívő megértheti a Bibliát.

A gyülekezetplántálóknak tudniuk kell, hogyan tanulmányozzák a Bibliát mind a saját szellemi, mind pedig a szolgálataik növekedéséhez. Sajnálatos módon sok gyülekezetplántálóknak kevés lehetősége van arra, hogy ilyen irányú képzésben vegyen részt, és a saját nyelvén rendelkezésére álló források száma is korlátozott. Mindazonáltal lehetséges tanulmányozni a Bibliát, még akkor is, ha az illető kizárólag a Bibliát tartja a kezében.

A rávezető Bibliatanulmányozás alkalmain megtanulsz majd egy egyszerű módszert, amelynek segítségével tanulmányozni, és egyben alkalmazni is tudod a Biblia igazságait az életedben és a szolgálatodban. Ezt követően megtanulod, hogy miként használd fel ezt a módszert mások tanításában, hogy ők is megérthessék Isten Igéjét saját maguk számára.

Habár a Biblia tanulmányozására sokféle megközelítési módot fogsz tanulni, mindezek közül a legfontosabb a Szent Szellemtől való függés és a nyitottság arra, hogy engedelmeskedj annak, amit tanultál. Jézus azt mondta, hogy a Szent Szellem el fog vezetni minket az igazságra (Jn 16:13). Azt is tanította, hogy továbbra is kijelenti magát azoknak, akik szeretik Őt és megtartják a parancsolatait (Jn 14:21). Nem választás kérdése, hogy keményen tanulunk, vagy a Szent Szellemre támaszkodunk – egyaránt fontos mind a kettő.

II. MEGÉRTENI AZ IRODALMI MŰFAJOKAT A BIBLIÁN BELÜL

A Biblia különböző könyvei több, különféle irodalmi formákat tartalmaznak. Ha a Szentírás egy adott részét olvasod, segítséget nyújthat a szakasz jobb megértésében, ha ismered annak irodalmi műfaját. Ugyanúgy olvasol újságot, mint ahogy egy magánlevelet? Ugyanúgy értelmezel egy jogi szerződést, mint ahogyan egy költeményt olvasol? Persze, hogy nem! Ezek mindegyike más-más céllal, nyelvezettel és jelentőséggel bír. Ugyanígy jobban megértjük a Biblia különböző részeit, ha tudjuk milyen jellegűek.

A. Történelem

A Biblia teli van történelmi leírásokkal és életrajzokkal. Példának okáért a Bírák könyve Izrael történelmét mondja el attól kezdve, hogy Józsué meghódította az Ígéret Földjét, egészen Saul király uralkodásáig. Nehémiás könyve Nehémiás naplója – személyes feljegyzése – Jeruzsálem falainak az újjraépítéséről. Az Evangéliumok Jézus életrajzai, és tartalmazzák a tanításait is. Az Apostolok Cselekedeteinek könyve a korai egyház történelmét örökíti meg.

A Biblia történelme teli van jó példákkal, amiket követnünk kell és rossz példákkal, amiket el kell kerülnünk. Sámson jó példa egy olyan bibliai személyre, akinek a cselekedetei nem bibliai alapelvekre alapozódtak. A történelmi leírásokat a más részekben világosan tanított alapelvek fényében kell kiértékelni.

B. Tanítás

A Biblia tanít és az oldalain végig útmutatást, parancsokat, alapelveket, példabeszédeket, doktrínákat és gyakorlati tanácsokat talál. Mózes harmadik könyvének nagy része részletes útmutatást tartalmaz az izraeli papok számára. A Pédabeszédek pénzügyi, kapcsolati és munkabeli dolgokban tanácsol. Pál konkrét gyülekezeteknek írott levelei telis vannak mind doktrínákkal, mind pedig gyakorlati útmutatásokkal.

C. Prófécia

A profetikai irodalom nagy része lejegyzett igehirdetésekből áll, amiket eredetileg Isten népének hirdettek. Ézsaiás, Jeremiás és Ezékiel könyve (ezek a nagyobb terjedelmű művek), olyan igehirdetések gyűjteményei, amelyek a fent említett próféták egész életútját felölelik. Ezeket a könyveket nem arra szánták, hogy az elejétől a végéig egy egységként olvassák el. E könyvek megértésének a titka abban rejlik, hogy megtaláljuk az egyes igehirdetések elejét és végét, és az egyik igehirdetést olvassuk a másik után. A fejezetek közötti szünetek és ilyen mondatrészek, mint: „Halljátok az Úr Szavát...” vagy „Azon a napon...” vagy „És lőn az Úrnak Szava...” jó jelzéseként szolgálnak. Rövidebb írások, mint például Habakuk, Ámós vagy Náhúm könyve csak egy (vagy kevés) igehirdetést őriznek.

D. Költészet

A Biblia költészeti irodalmában kifejezésre jut az emberi érzelem minden formája. Sok bibliai könyvben találunk költészetet. A Zsoltárok könyve és az Énekek Éneke teljes egészében költészet, és a prófétai könyvek közül is sok, túlnyomórészt ebbe a műnembe tartozik.

Sok nyelvben a költészet rímekre vagy ismétlődő hangokra alapul. A héber költészet az egymásra hasonlító gondolatok ismétlésén nyugszik. A 19. Zsoltár 8. verse példa a gondolatok eme párhuzamos sémájára:

Az Úrnak törvénye tökéletes,
megeleveníti a lelket;
az Úrnak biznyságtétele biztos,
bölcsé teszi az együgyűt.

A két sor párhuzamba vonható, mivel mind a „törvény”, mind pedig a „biznyságtétel” ugyanarra utal – a Szentírásra. A „törvény” és a „biznyságtétel” egyaránt az „Úr”. Mindkettő jellemzői pozitívak, hiszen „tökéletesek” és „biztosak”. Mindkettő hatással van az emberekre, megelevenítve lelküket és bölcsé téve őket.

Időnként szembenálló gondolatok kerülnek egymással párhuzamba, mint ahogyan ez a 20. Zsoltár 8. versében is történik:

Ezek szekerekben,
amazok lovakban bíznak;
mi pedig az Úrnak, a mi Istenünknek
nevéről emlékezünk meg (Benne bízunk).

Az „ezek”, „amazok” és a „mi” szembeállnak egymással. Az Úrban való bizalmat szembeállítja a fizikai erőbe vetett bizalommal.

E. Apokaliptikus

Némely prófécia egy olyan különleges irodalmi formában íródott, amit apokaliptikusként ismerünk. Az a szó, hogy apokaliptikus „leleplezőt” jelent, mivel a jövőben bekövetkező eseményeket nyilatkoztat ki. Dániel könyvében, a Máté 24-ben, a Márk 13-ban, a Lukács 17-ben és 21-ben valamint a Jelenések könyvében találunk erre példákat. Az apokaliptikus részek roppant szimbolikusak. Elengedhetetlen megérteni a szimbolizmust ahhoz, hogy értelmezhesük az üzenetet. Az apokaliptikus részek Krisztus második eljövételét és ellensége, a Sátán feletti végső győzelmét mondják el jó előre. Ekkor fogja Isten igazolni a népét. Jellegzetes módon az egész teremtés részt vesz az elkövetkezendő eseményekben (az itt leírt információ Inch-től és Bullock-tól származik, megj. 1981. *Literature and Meaning of Scripture. (Irodalom és a Szentírás jelentése)*. Baker Book House kiadó).

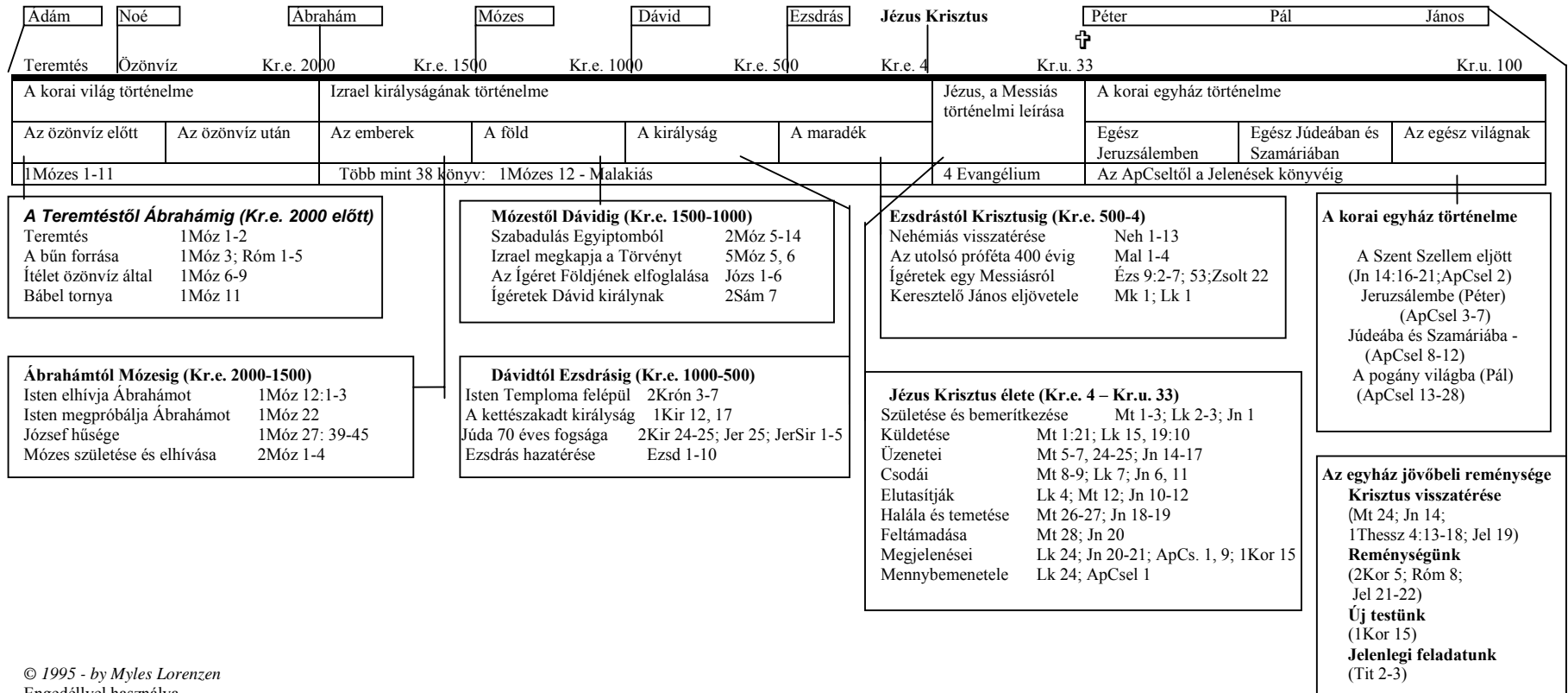
Ábra 2.1: A világ üdvtörténete az Ó- és Újszövetségben (ÓSz) és (ÚSz)

Az alábbi táblázat célja az, hogy egy ÁTFOGÓ KÉPET adjon a Bibliáról, bemutatva, hogy az Ó- és az Újszövetség teljes összhangban mutatja be Isten örökkévaló célját. Mózes 1. könyvében Isten megteremtette az embert (férfinak és nőnek), méghozzá azért, hogy kapcsolatuk legyen Vele. Amikor az Ember vétkezett, a kapcsolat megszakadt. Annak a leírása, ahogyan Isten elkezdte újjáépíteni ezt a kapcsolatot az 1Mózes 3:15-ben kezdődik és a Jelenések 22-ig tart. Tulajdonképpen a Biblia elsősorban Isten megváltási tervének a története.

ÓSz	Teremtés: 1Móz 1, 2	Bukás/bűnbeesés: 1Móz 3:1-14	Ígéret egy Megváltóról: 1Móz 3:15, 21	Ismételt ígéret Ábrahámnak: 1Móz 12	A mózesi törvény alatt bevezetett áldozati rendszer/engesztelés vérrel: 2Mózes	Választott nép, hogy tanúja legyen a világon mindenütt
	Az ember (férfi és nő) <u>Isten KÉPÉRE</u> teremtett ♦ hogy kapcsolata legyen Istennel, 3:8 ♦ hogy kapcsolatuk legyen egymással, 2:24 ♦ hogy szaporodjon, 1:28 ♦ hogy uralkodjon a földön, 1:28 ♦ hogy részesüljön Isten áldásában, 1:28	♦ Eltorzult kép ♦ Az Istennel való kapcsolat megszakadt ♦ Fájdalom és szenvedés ♦ Egymás felett próbálnak uralkodni ♦ Minden átok alá került	♦ 3:15 az asszony „magva” széttapossa a kígyó fejét. ♦ 3:21 bőrruhákat készített.	♦ Megáldalak téged ♦ Megáldatik benned a föld minden nemzetsége/népe ♦ Isten egy nemzetet az Ó népévé választott, hogy megismertessék Őt az egész világon.	♦ Ézs 53:7 ♦ 2Móz 12:13 Egy áldozati bárány a bűnökért. (Előkép Isten Bárányáról, aki elveszi a világ bűneit.) ♦ 3Mózes	♦ Józs 2:8-14; 4:24 ♦ 2Sám 7:25-26 ♦ 1Kir 8:41-43 ♦ Ézs 43:10-12; 54:5; 55:4, 5; 59:20; 60:16 ♦ Dán 7:13-14 ♦ Zak 13:1 (és sok más)
ÚSz	Jézus: Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit	Evangéliumok: Jézus, a Megváltó eljött	ApCsel: Annak a történelmi leírása, ahogyan a megváltás történetét elviszik a föld végső határáig	A megváltott nép elváltozik Krisztus képére: „Hogyan kellene élnünk?”	Jelenések könyve: A végső, teljes megváltás	
	♦ Jn 1:29	♦ Mt 1:21 ♦ Jn 3:16, 17 ♦ Lk 4:18, 19 ♦ Lk 19:10	♦ Jeruzsálem 2; 6:7 ♦ Júdea és Szamária 6:8 - 9:31 ♦ Palesztina és Szíria 9:32 - 12:24 ♦ A Római Birodalom keleti része 12:25-19:20 ♦ Róma 19:21-25:31	♦ Róm 3:24; Róm 4:22-25; Róm 6:11-14; ♦ Róm 8:29 ♦ 2Kor 3:18 ♦ Ef 4:21-33 ♦ Kol 1:15-22 ♦ 1Pét 5:1, 10 ♦ 1Thessz 2:19 ♦ Júd 24, 25	♦ Új Ég és Új Föld (teremtése) (21:1) ♦ Minden újjá lesz (21:5) ♦ Szolgái Vele uralkodnak majd (22:5) ♦ Boldogok, akik megmossák a ruháikat (kat.) (22:14)	

Ábra 2.2: A Biblia kronológiája

Ez a táblázat azt mutatja be, hogy a Biblia milyen történelmi szakaszokra bontható le. A kulcsfigurákat minden egyes periódusban bejelöltük

BIBLIOGRÁFIA

- ◆ Inch and Bullock, eds. 1981. *Literature and Meaning of Scripture*. Grand Rapids: Baker Book House.
- ◆ Ramm, Bernard. 1956. *Protestant Biblical Interpretation*. Boston: W. A. Wilde Publishers.

**BIBLIATANUL-
MÁNYOZÁSI
MÓDSZEREK**

3.&4. LECKE

Rávezető bibliatanulmányozás I.

ATTEKINTES

☞ **Helye a gyülekezetplántáló képzésben**

Alapok

☞ **A lecke célja**

Ennek a leckének az a célja, hogy megtanítsa a gyülekezetplántálónak a Biblia tanulmányozásának mikéntjét a rávezető bibliatanulmányozás által.

☞ **Mit várunk?**

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő...

- ◆ tudja, hogyan végezzen rávezető bibliatanulmányozást.
- ◆ szánja oda magát Isten Igéjének a tanulmányozására.
- ◆ kezdje el alkalmazni az ebben a tanulmányban leírt alapelveket.

☞ **A lecke vázlata**

- I. Bevezetés
- II. Megfigyelés
- III. Értelmezés
- IV. Alkalmazás

☞ **Javaslatok a tanároknak**

- ◆ Ezt a leckét kétórásra terveztük.

Rávezető bibliatanulmányozás I. A RÁVEZETŐ BIBLIATANULMÁNYOZÁS ALAPELVEI

A LECKE TARTALMA

I. BEVEZETÉS

A rávezető bibliatanulmányozás az az alapvető módszer, amely minden bibliatanulmányozásban felhasználásra kerül. Ezen a foglalkozáson a rávezető bibliatanulmányozás három lépését fogjuk végigkövetni: a megfigyelést, az értelmezést és az alkalmazást.

II. MEGFIGYELÉS

A megfigyelés annak a rögzítése, ami meglátható egy kiválasztott igerész olvasásakor. Erre a kérdésre ad választ: „Mit mond a szöveg?” Az alábbi bekezdések olyan módozatokat mutatnak be, melyek segítenek meghatározni egy adott szöveg értelmét.

A. A megfigyelés helyes értelmi hozzáállást igényel

A komoly tanulmányozás bizony munka. Amikor Isten Igéjéhez közeledünk, türelemmel és eltökéltséggel kell dolgoznunk egészen addig, amíg meg nem értjük a szöveget. Hadd figyelmeztessünk itt valamire. Ne vessz el a részletekben, a tanulmányozott szöveg minden részéhez egyenlő arányban oszd be az időt! Ne elégedj meg egy egyszeri rápillantással, menj tovább: tégy fel kérdéseket és keress jelentőségteljes válaszokat! Ne helyezz mindenre egyforma súlyt, figyelmesen ítélj meg, hogy mik a fontosabb dolgok!

B. Használd ezeket az alapkérdéseket: Ki? Mit? Hol? Mikor? Hogyan? és Miért?

Mindegyik versre vonatkozóan tedd fel ezt a hat alapkérdést! Nem mindig tudsz majd mindegyikre választ adni, ez az adott résztől függ.

1. *Ki?*

- Ki írta a Bibliának ezt a könyvét? (Ha ez nem derül ki egyértelműen az adott részből, akkor lehet, hogy a könyv első verseiben találod meg erre a választ.)
- Kinek írták?
- Írd le mindenkinek a nevét, akiről az adott vers/rész említést tesz.

2. *Mit?*

Írd le az összes eseményt, tárgyat és cselekményt, amiről a vers említést tesz!

3. *Hol?*

- Hol írták?
- Hol játszódik a szövegben leírt cselekmény?
- Sorold fel az összes helyet, amit megemlít a vers!

4. *Mikor?*

- Mikor írták?
- Mikor történt/történik/fog megtörténni ez a cselekmény?
- Sorold fel az időre vonatkozó összes utalást! Milyen időben (múlt, jelen, jövő) írták a szöveget?

5. *Hogyan?*

Hogyan játszódtott le a cselekmény?

6. Miért?

Jelzi a szöveg az okokat vagy az indítékokat? (Vigyázz, ne olvasd bele a saját elképzeléseidet a szövegbe – inkább olvasd figyelmesen az adott részt!)

C. Találd meg a szöveg formáját vagy felépítését!

1. A képletes beszéd formái

a) Hasonlat

A hasonlat két különböző dolgot hasonlít össze, ilyen kötőszavakat használva: „olyan, mint”, „ugyanolyan” vagy „hasonló”. Az 1. Zsoltár a folyóvizek mellé ültetett fához hasonlíttja az igaz embert. Mindkettő gyümölcsöt terem és virágzik.

b) Példázat

A példázat tulajdonképpen egy hosszabb történet formájába öntött hasonlat. Jézus egy példázat elmondásával segítette tanítványainak megérteni a Királyságát. A példázat olyan munkásokról szól, akik egyforma bért kaptak, annak ellenére, hogy némelyek közülük többet dolgoztak. Ezekkel a szavakkal kezdte: „Mert hasonlatos a mennyeknek országa a gazdaemberhez, a ki jó reggel kiméne, hogy munkásokat fogadjon az ő szőléjébe...” (Mt 20:1).

c) Metafóra

A metafóra úgy hasonlít össze két különböző dolgot, hogy kerüli az olyan nyilvánvaló kötőszavak használatát, mint az „olyan, mint” vagy a „hasonló”. Amikor Jézus azt mondja a farizeusoknak és a szadduceusoknak, hogy „mérgező kígyóknak fajzatai”, egy metaforát használ, hogy jelezze öngazultságuk iránti gyűlöletét (Mt 3:7).

d) Allegória

A példázat egy hosszú hasonlat; az allegória egy hosszú metafora. A Bírák 9:7-15-ben Jóthám egy haszontalan tövisbokorról mond el egy történetet, ami király lesz a többi hasznos fa felett, hogy így írjon le egy romlott politikai vezetőt.

e) Költői túlzás

A költői túlzás szélsőséges módon fogalmaz meg egy dolgot, azért, hogy rámutasson valamire. Amikor Jézus azt mondja, hogy az ítélező ember szemében gerenda van (s ő nem is tud erről!), ezzel egy fizikailag lehetetlen dolgot állít. Ezzel azonban arra mutat rá, hogy ha egy illető nincs tudatában saját bűneinek, akkor teljesen alkalmatlan más bűneit megítélni.

f) Irónia

Az irónia azáltal közöl kritikát, hogy meg nem érdemelt vagy nevetséges dicséretet használ. Pál így kritizálja a korinthusiak gőgjét: „Már megvan mindenetek, amit csak akartok! Immár meggazdagodtatok! Királyokká lettetek - és még hozzá nélkülünk!” (1Kor 4:8)¹.

2. A képletes beszéd értelmezése

Annak eldöntése, hogy a Biblia írói mikor használták a nyelvet átvitt és mikor szó szerinti értelemben, komoly munkát igényel. Súlyos hiba lenne Isten egyik parancsolatát figyelmen kívül hagyni azt hangoztatva, hogy az csupán képletes beszéd. A másik oldalon viszont, ha azt mondjuk, hogy a Biblia minden versét szó szerint kell érteni - ez bizony gyakran zavarba hozhat bennünket. Amikor Jézus ezt mondta: „Én vagyok az élet kenyere”, egyértelmű, hogy nem beszélhetett Önmagáról úgy, mint egy vekni valódi kenyérről (Jn 6:35).

Hogyan különböztethetjük meg a szó szerinti és az átvitt értelmű szöveget egymástól? Gondolkozz el az alábbi kérdéseken!

¹ Egyenesen az angolból fordítva.

- a) Abszurdá és lehetetlenné válik a szöveg, ha szó szerint értelmezzük?

Példa: „A mező minden fáit tapsolnak” (Ézs 55:12).

- b) Úgy írja le Istent (aki Szellem) a szöveg, mintha fizikai teste és más kizárólag emberi tulajdonságai lennének?

Példa: „Ímé, nem oly rövid az Úr keze, hogy meg ne szabadíthatna, és nem oly süket az ő füle, hogy meg nem hallgathatna” (Ézs 59:1).

- c) Maga a szöveg kijelenti, hogy átvitt értelmű?

Példa: „Halljatok egy másik példázatot: . . .” (Mt 21:33).

Ha a fentiek közül az egyik sem áll fenn, akkor értelmezd a szöveget szó szerint!

D. Keresd meg a kulcsszavakat!

Példa: Az 1János 2:15-17-ben a „világ” a kulcsszó. Írd le minden egyes alkalommal, amikor előfordul és jegyezd fel, amit megtudsz róla az adott helyen!

E. Gondolkozz el az összehasonlításokon és az ellentéteken!

Példa: Az 1. zsoltárban mihez hasonlítják az igaz embert? Mutasd be az ellentétet két oszlopban az igaz és a gonosz ember között!

Igaz ember	Gonosz ember

F. Figyeld meg egy mondanivaló kifejlődését vagy a gondolatmenetet!

Példa: Ézsaiás 40:29-31

1. „[Isten] erőt ad a megfáradtnak” és;
2. „magnöveli az erőtlen erejét”
3. „elfáradnak és meglankadnak az ifjak” és;
4. „megtántorodnak és elesnek a fiatal férfiak” de;
5. „az Úrban reménykednek. . . erejük megújul. . . szárnyalnak. . . futnak. . . járnak. . .”

G. Figyeld meg az ismétlést!

Példa: Olvasd el a János 17:20-26-ot! Milyen szóismétlésekkel találkozol? (Legalább négyet kéne látnod.) Sorold fel ezeket, és nézd meg mit mond Jézus ezekről! Hogyan kapcsolódnak/viszonyulnak egymáshoz?

H. Képzeld magad elé az igéket²!

Példa: Lapozz az Ézsaiás 40:20-31-hez! Ahogy újra végigolvasod ezeket a verseket, képzeld magad elé a leírt cselekményeket!

I. Képzeld magad elé a helyzetet!

Példa: Olvasd el a Máté 9:36-38! Próbáld magad elé képzelni az itt lefestett helyzetet!

J. Tanulmányozd a magyarázatokat!

Példa: Máté 13:31-39

² Az ige itt szófaji értelemben szerepel.

K. Vedd észre a kötőszavakat!

Példa: Galata 5:19-23

L. Légy kész álláspontod megváltoztatására!

M. Olvasás közben tégy bejelöléseket a Bibliádba!

Megjegyzés: Sokan nem szeretnek beleírni a Bibliájukba. Javasolható, hogy írják ki az éppen tanulmányozott szöveget, vagy szerezzenek be egy másik Bibliát, amibe írhatnak.

III. ERTELMEZES

Az értelmezés azt jelenti, hogy megértjük a bibliatanulmányozás során megfigyelték jelentését. Erre a kérdésre ad választ: „Mit jelent?”

A. Az értelmezés folyamata

1. *Határozd meg a szerző célját!*
2. *Találd meg a kulcsgondolatot!*
 - a) Miről ír a szerző?
 - b) Mit mond erről a témáról?
 - c) Mi az adott rész központi gondolata? (egy mondatban)
3. *Találd meg a gondolatmenetet!*

B. A bibliai értelmezés alapszabályai

1. *A bibliai értelmezés általános alapelvei*
 - a) Abból a feltételezésből kiindulva dolgozz, hogy a Biblia Isten mértékadó Igéje!
 - b) A Biblia önmaga legjobb értelmezője.
 - c) Üdvözítő hit és Szent Szellem szükséges a Szentírás helyes megértéséhez.
 - d) A személyes tapasztalatokat értelmezd az Ige fényében, ne pedig az Igét a személyes tapasztalatok fényében!
 - e) A Biblia elsősorú célja az, hogy megváltoztassa az életünket, nem pedig az, hogy növelje a tudásunkat/ismeretünket.
 - f) Minden keresztyén rendelkezik ama joggal, felelősséggel és kiváltsággal, hogy a Szent Szellem segítségével tanulmányozza és értelmezze Isten Igéjét.
2. *A bibliai értelmezés nyelvtani, történelmi és teológiai alapelvei*
 - a) A szavakat azon jelentésük alapján értelmezd, amiket a szerző történelmi és kulturális összefüggéseiben jelentettek!
 - b) Fontos megérteni a Bibliát nyelvtani szempontból, mielőtt megpróbálnánk megérteni teológiai szempontból.
 - c) Amikor úgy tűnik, hogy két, a Bibliában tanított doktrína ellentmond egymásnak, fogadd el mindkettőt igeinek annak biztos tudatában, hogy azok Isten előtt feloldhatók és összeegyeztethetők.
 - d) Amikor a Biblia képletes nyelvet használ, akkor egy fő gondolat alkalmazható: ne próbálj túl sok dolgot belemagyarázni a szövegbe.

C. A bibliai alapelvek kölcsönös összefüggése

A kölcsönös összefüggés (korreláció) azt jelenti, hogy a tanulmányozottakat a Szentírás többi részével és magával az adott résszel is összekapcsoljuk, azokhoz is viszonyítjuk.

1. *Ha van olyan Bibliád, ami feltünteteti a hasonló igerészeket, keresd ki mindegyik utalást!*
2. *Fogld össze egy bekezdésben az adott rész tartalmát!*

3. *Készíts vázlatot!*
4. *Készíts táblázatot!*

IV. ALKALMAZÁS

Az alkalmazás azt jelenti, hogy átültetem a tanulmányozottakat a mindennapi életbe a személyes jellemfejlődés és a szolgálati hatékonyság kedvéért. Az alábbi kérdést teszi fel: „Mit jelent személy szerint nekem?” Melyik alábbi területtel foglalkozik?

A. Hit

Mit tanít nekem ez a rész a személyes hitről?

B. Lelkület vagy szemlélet

Mit tanulhatok a jó ill. rossz lelkületről? Mit eredményeznek? Hogyan tudok megváltoztatni egy negatív lelkületet? Van bármilyen segítség a szabaduláshoz az olyan negatív vagy pusztító lelkületek alól, mint például a félelem, aggodás, szorongás, gyűlölet, neheztelés vagy féltékenység?

C. Cselekedetek

Miként cselekedjek? Vannak hibák, amiket el kellene kerülnöm? Vannak megszokott cselekedeteim, amiket meg kellene változtatnom?

D. Bűnök

Milyen bűnökre mutat rá az életemben? Meg kell azokat vallanom Istennek? Esetleg egy embertársamnak?

E. Példák

Milyen példákat kell követnem vagy elkerülnöm?

F. Kihívások

Milyen konkrét módokon alkalmazhatom a kihívásokat a családi, baráti és gyülekezeti kapcsolataimban?

G. Ígérek

Milyen konkrét ígéreteket igényelhetek a magam számára? Eleget kell tennem valamilyen feltétel(ek)nek?

AKCIOTERV

- ◆ Olvasd el a János 17-et! Sorold fel a szóismétléseket! Mit mond az a rész a világról?
- ◆ Válaszolj az Isten dicsőségére vonatkozó alábbi kérdésekre:
- ◆ Mit jelent a „dicsőség” szó? (Ha van bibliai szótárad, keresd ki a jelentését!)
- ◆ Mikor kezdődött Jézus dicsősége?
- ◆ Hogyan adott Jézus dicsőséget az Atyának a földön?
- ◆ Hogyan adnak Jézus követői dicsőséget Neki?

BIBLIOGRAFIA

- ◆ Arthur, Kay. 1994. *How to Study Your Bible*. Eugene, Oregon: Harvest House Publishers.
- ◆ Jenson, Irving L. 1962. *Independent Bible Study*. Chicago: Moody Press.
- ◆ Traina, Robert A. 1952. *Methodical Bible Study*. Wilmore, Kentucky: Asbury Theological Seminary.
- ◆ Wald, Oletta. 1956. *Joy of Discovery*. Minneapolis: Bible Banner Press.
- ◆ Yohn, Rick. 1982. *First Hand Joy*. Colorado Springs: NavPress.

**BIBLIATANUL-
MÁNYOZÁSI
MÓDSZEREK**

5 ■ LECKE

Rávezető bibliatanulmányozás II.

ÁTTEKINTÉS

☞ Helye a gyülekezetplántáló képzésben

Alapok

☞ A lecke célja

Ennek a műhelynek az a célja, hogy bemutassa, miként végezzünk bekezdés-tanulmányozást a megfigyelés, az értelmezés és az alkalmazás módszereivel.

☞ Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő...

- ◆ tudja, hogyan végezzen bekezdés-tanulmányozást.
- ◆ hűséges magvető legyen, kérve Istent, hogy mutassa meg, merre vesse a magokat.
- ◆ hűségesen imádkozzon a jó aratásért.

☞ A lecke vázlata

- I. A bekezdés-tanulmányozás alapelvei
- II. Irányított tanulmányozás kiscsoportokban
- III. Alkalmazás

☞ Javaslatok a tanároknak

- ◆ Oszd kiscsoportokba a résztvevőket! Minden egyes csoportnak bekezdés-tanulmányozást kell végeznie a „Magvető példázatáról” a Máté 13:1-9; 18-23-ból (azonos téma a Mk 4:1-28 és a Lk 8:4-15-ben).
- ◆ Utalj vissza a Bibliatanulmányozási módszerek 3. leckéjére, miközben a „Magvető példázatát” veszitek, és kövessétek a megfigyelés, értelmezés és alkalmazás alapelveit!
- ◆ Ha a műhely teljes ideje hatvan perc, akkor húsz-húsz percet szánj a három fenti pont mindegyikére!

Rávezető bibliatanulmányozás II. A BEKEZDÉSTANULMÁNYOZÁS GYAKORLÁSA

A LECKE TARTALMA

I. A BEKEZDÉSTANULMÁNYOZÁS ALAPELVEI

A bekezdés-tanulmányozás a rávezető bibliatanulmányozás módszereinek alkalmazása a Szentírás egy kiválasztott részére. Követendő lépések:

- ♦ Válaszd ki a tanulmányozandó igerészt! Győződj meg arról, hogy egy darab egységről van szó, amiben egy fő téma található! Sok Bibliában a bekezdéseket vagy egységfelosztásokat külön cím vagy fejléc jelzi.
- ♦ Tanulmányozd a szöveget az elejétől a végéig a megfigyelés, értelmezés és alkalmazás bibliatanulmányozói módszereit használva!

II. IRÁNYÍTOTT TANULMÁNYOZÁS KISCSOPORTOKBAN

Minden egyes csoportnak bekezdés-tanulmányozást kell végeznie a „Magvető példázataról” a Máté 13:1-9; 18-23-ból (párhuzamos igék: Mk 4:1-28; Lk 8:4-15).

A. Megfigyelés

Olvasd el a kijelölt részeket, gondosan figyelve a részletekre! Milyen irodalmi műfajba sorolható be? Miket hasonlít össze?

B. Értelmezés

1. *Mi a mag?*
2. *Ki veti a magot? (Vesd össze az 1Kor 3:6-al!)*
3. *Ki a gazda?*
4. *Mit jelképeznek a különbözőfajta talajok?*
5. *Írd le, hogyan növekedtek (vagy nem növekedtek) a növények a különféle földfajtákban!*
6. *Mit jelképeznek a „madarak”?*
7. *Mik a „tövissek”?*
8. *Mit értett Jézus e mondása alatt: „Akinek van füle a hallásra, hallja”?*
9. *Olvasd el a 1Korinthus 1:18; 2:10-14-et! Mi a Szent Szellem szerepe a megtérés folyamatában?*

III. ALKALMAZÁS

Írd le egy vagy két módját annak, ahogyan alkalmazhatod ezt a leckét az életedben ezen a héten!

További gondolkodásra:

1. *Csakis jó földbe kell(enne) vetnünk?*
2. *Tehetünk bármit is a „föld feltöréséért”?*
 - a) Kérd Istent, mutassa meg, hol vess!

- b) Tölts időt imában, kérve, hogy Isten készítse elő azon szívek „talaját”, akiknek bizonyosságot fogsz tenni!
- c) Imádkozz azokért, akik már hallották az Igét, hogy a Sátán ne kapja ki azt a szívükből!
- d) Imádkozz mindazon ismerőseidért, akik engedik, hogy a világ gondjai megfojtsák az Igét!
- e) Imádkozz jó aratásért!

AKCIÓTERV

- ◆ Végezz rávezető bibliatanulmányozást a Filippi 4:4-9-ről, az alábbi vezérfonal alapján!
 1. Megfigyelés:
 - ◆ Olvasd el legalább háromszor a részt és válaszolj a kérdésekre!
 - ◆ Milyen irodalmi műfaj a Filippi levél?
 - ◆ Kinek írták?
 - ◆ Olvasd el a szövegkörnyezetet és keresd meg a filippi gyülekezet néhány problémáját!
 2. Értelmezés:
 - ◆ Olvasd el a Galata 5:22-öt és találd meg, hogy a Szent Szellem gyümölcseinek mely példái kerülnek megemlítésre a Filippi levél kijelölt részében!
 - ◆ Milyen követendő példa áll a hívő előtt?
 - ◆ Hogyan kaphatják meg Isten békességét?
 3. Alkalmazás:
 - ◆ Figyeld meg, hogy mind a szív (érzelmek) és mind az elme szerepet játszik az Istennel való békesség területén!
 - ◆ Milyen szerepet játszanak a fentiek a Te szellemi életedben?
 - ◆ Egyensúly van a szíved és az elméd között?

BIBLIATANUL-
MÁNYOZÁSI
MÓDSZEREK

6 ■ LECKE

Rávezető bibliatanulmányozás III.

ÁTTEKINTÉS

☞ Helye a gyülekezetplántáló képzésben

Alapok

☞ A lecke célja

Ennek a műhelynek az a célja, hogy bemutassa, miként végezzünk egy tematikus (téma szerinti) tanulmányozást.

☞ Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő...

- ◆ tudja, hogyan végezzen téma szerinti tanulmányozást.
- ◆ tudja, hogyan imádkozzék biblikusan.
- ◆ legyen odaszánt az imádkozásra.

☞ A lecke vázlata

- I. A téma szerinti tanulmányozás alapelvei
- II. A téma szerinti tanulmányozás gyakorlása
- III. A téma szerinti tanulmányozás leleteinek összegzése
- IV. A téma szerinti tanulmányozás alkalmazása

☞ Javaslatok a tanároknak

- ◆ Utalj vissza a Bibliatanulmányozási módszerek 3. leckéjére és kövessétek a megfigyelés, értelmezés és alkalmazás alapelveit!

Rávezető bibliatanulmányozás III. A TÉMA SZERINTI TANULMÁNYOZÁS GYAKORLÁSA

A LECKE TARTALMA

I. A TÉMA SZERINTI TANULMÁNYOZÁS ALAPELVEI (5 PERC)

A. Meghatározás

A téma szerinti tanulmányozás azt jelenti, hogy felfedezzük azt, amit Isten mond egy témáról azáltal, hogy végigkövetjük azt a témát egy könyvön, az Ó- vagy Újszövetségen, vagy akár az egész Biblián keresztül. Ezzel a módszerrel tanulmányozni lehet egy alaptant, egy elképzelést, egy mondatot vagy bármilyen más, a Bibliában említésre kerülő témát. Ezáltal rendszerezőek, alaposak és pontosak leszünk.

B. Követendő lépések

Habár követni kell a Bibliatanulmányozási módszerek harmadik leckéjében felvázolt lépéseket, néhány további lépés segítséget nyújthat egy-egy téma tanulmányozásakor. Mielőtt nekifognál a megfigyeléshez, válaszd ki a tanulmányozni kívánt témát! Ha van konkordanciád, akkor készíts a segítségével egy listát, amin rajta van minden, a témához kapcsolódó utalás és az azzal kapcsolatos szavak is (például öröm, örvendezés)! Ha nem tudsz konkordanciához jutni, akkor sorold fel az általad ismert összes utalást! Próbáld ki egy teljes könyv tanulmányozását úgy, hogy egy adott témát követsz végig a könyvben, például a „szeretetet” az 1Jánosban!

1. Megfigyelés

Készíts összefoglaló jegyzeteket minden versről!

2. Értelmezés

- Gondolj át minden verset önmagában és szövegösszefüggésében is! Mit árul el a témáról?
- Hasonlítsd össze a verseket! Segít az egyik vers értelmezni egy másikat?
- Csoportosíts!
- Írj egy összefoglaló bekezdést erről a témáról!

3. Alkalmazás

II. A TÉMA SZERINTI TANULMÁNYOZÁS GYAKORLÁSA

A gyakorlathoz oszd három kiscsoportra a résztvevőket! Mindegyik csoport „altmákat” fog kapni, amiket a megfigyelés, értelmezés és alkalmazás alapeleinek felhasználásával fognak tanulmányozni. Minden csoportnak ki kell választania egy titkár(nő)t, aki lejegyzi a leleteiket és beszámol a nagy csoportnak.

Megjegyzés a tanároknak: Mivel a résztvevőknek nem kötelező konkordanciával rendelkezniük, ezért a feltett kérdésekre elég, ha csak az általuk ismert összes bibliai utalást írják le.

A. 1. csoport:

- ◆ Ki imádkozzon?
- ◆ Mikor imádkozzon?

B. 2. csoport:

- ◆ Hol imádkozzon?
- ◆ Mit imádkozzon?

C. 3. csoport:

- ◆ Kiért imádkozzon?
- ◆ Hogyan imádkozzon?
- ◆ Miért (milyen okból) imádkozzon?

Megjegyzés a tanároknak: Bontsd a műhelyalkalmat három egyenlő időbeli részre: (1) munka a kiscsoportokban, (2) beszámolás és összegzésírás, és (3) alkalmazás imádságban.

Megjegyzés: A c), „csoportosítás” pontot már megcsináltátok (ki, mikor, hol, stb.). Ami a d) pontot illeti „írj egy összefoglaló bekezdést erről a témáról”, mindegyik csoportnak kell egy összefoglaló bekezdést írnia minden egyes altémáról: ki imádkozzon, mikor, stb. Mindegyik csoportnak be kell számolnia a többieknek arról, hogy mire jutott.

III. A TÉMA SZERINTI TANULMÁNYOZÁS LELETEINEK ÖSSZEGZÉSE

Írjon az egész csoport közösen egy-egy bekezdésnyi összefoglaló imádságot!

IV. A TÉMA SZERINTI TANULMÁNYOZÁS ALKALMAZÁSA

Töltsd az utolsó percekét konkrét imádkozással azokért a dolgokért, amiket az imádkozással kapcsolatban tanultak!

AKCIÓTERV

- ◆ Végezz téma szerinti tanulmányozást a „szeretet”-ről az 1János 4:7-21 alapján!

BIBLIOGRÁFIA

- ◆ Duewel, Wesley L. 1982. *Touch the World Through Prayer*. Grand Rapids: Frances Asbury Press/Zondervan.

EVANGÉLIZÁCIÓ

1. LECKE: BEVEZETŐ

- I. Isten megismerésének folyamata
- II. Az „A” és „B” típusú nem hívő
- III. Személyes szükségletek szerepe
- IV. Konkrét példák
- V. Az elvek alkalmazása a saját gyülekezeti célcsoportra és a hívőkre

2. LECKE: A FŐBB, MINŐSÉGILEG ELKÜLÖNÜLŐ, DE EGYFORMÁN FONTOS EVANGÉLIZÁCIÓS TIPUSOK

- I. Hirdetési evangelizálás
- II. Kapcsolatteremtő evangelizálás
- III. Szolgáló evangelizálás
- IV. IMA evangelizálás
- V. Egység evangelizálás

3. LECKE: SZEMÉLYES (KAPCSOLATTEREMTŐ) EVANGÉLIZÁLÁS

- I. Elmélet
- II. Gyülekezetalapítás esetén
- III. A vezetőség szerepe

4. LECKE: OIKOS - AZ EMBERISÉG ISTENTŐL KAPOTT KÖZÖSSÉGI EGYSÉGE

- I. Elmélet
- II. Alkalmazás

Bevezetés

ÁTTEKINTÉS

Helye a gyülekezetplántáló képzésben

Az evangelizációs gondolkodás alapjai

A lecke célja

Az evangelizáció alapjainak bemutatása

Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő megértse, hogy...

- ◆ a gyülekezeti evangelizáció része minden lépés az érett tanítványság felé vezető úton
- ◆ a döntéshez való közeledés szempontjából a nem hívőket két fő csoportra oszthatjuk, és ez hogyan befolyásolja evangelizációs stratégiánkat
- ◆ az emberek elérhetősége szempontjából milyen szerepe van a személyes szükségleteiknek

A lecke vázlata

- I. Isten megismerésének folyamata
- II. Az „A” és a „B” típusú nem hívő
- III. Személyes szükségletek szerepe
- IV. Konkrét példák
- V. Az elvek alkalmazása a saját gyülekezeti célcsoportra és a hívőkre

Javaslatok a tanároknak

Használj írásvetítőt!

Bevezető

Valakit abból az állapotból, ahol van, vezetni, segíteni, bármilyen Istentől kapott eszközzel, képességgel addig, amíg érett tanítvány nem lesz.

I. ISTEN MEGISMERÉSÉNEK FOLYAMATA

Az emberek az Istennel kapcsolatos megértésben és hitben egészen különböző szinteken lehetnek. Ezt befolyásolja nemzeti és családi örökségük és személyes élettörténetük.

Az egyik véglet ebből a szempontból az Istentől teljesen elfordult, hazugságokban hívő gondolkozás- és életmód, a másik véglet pedig az Istennel mély szeretet-közösségben, értelmi és lelki világosságban és aktív szolgálatban élő ember. Az út hosszú a két véglet között, sok állomás van - találkozások, tapasztalatok, döntések, stb.

Máté 28:19, 20 alapján

- ◆ evangélizáció **minden lépés** a teljes folyamat során, melyben valaki onnan, ahol van, eljut az érett, szolgáló tanítványságig (*Tegyetek tanítványokká*)
- ◆ emellett az evangélizáció célja **minden ember** - minden korosztály, minden embertípus, minden hitbeli és értelmi szint (*Minden népeket*)

Ebben a folyamatban **minden lépés egyformán fontos** - vagyis **mindet kell, hogy végezze az Egyház**. Nem lehet a közvetlen megtérés körüli leglátványosabb szakaszt kiemelten elkülöníteni a többitől.

Tehát az Egyház folyamatosan szolgáljon különböző hitbeli szintű hitetlenek és a gyülekezethez tartozó különböző hitbeli szintű hívők felé is.

II. AZ „A” ÉS „B” TÍPUSÚ NEM HÍVŐ

Az Istenhez való közelséget figyelembe véve, az alkalmazott evangélizáció szempontjából (erősen leegyszerűsítve), két csoportra osztjuk csak a nem hívőket, és az evangélizációs módszereket. (Efézus 2:17 - Távolvalók és közelvalók)

„A” típusú nem hívők - ők a „hozzánk hasonló” emberek - könnyen tudunk velük kapcsolatot teremteni

Jellemzői:

- ◆ El lehet hívni istentiszteletre
- ◆ Már hisz Istenben és elfogadja a Bibliát
- ◆ Lehet hogy korábban tagja volt valamilyen vallásnak, gyülekezetnek
- ◆ Keres, nyitott
- ◆ Nem látja a „teljes képet” (evangéliumot)
- ◆ Személyes, baráti biblíatanulmányozás, vagy ilyen jellegű kiscsoport alkalmas számára

Az evangélizációs programok 99 százaléka az „A” típusú nem hívőkre irányul, számukra hatásos csak. Ők azok, akik megállnak, ha az utcán valamilyen evangélizáció van, ők jönnek el valamilyenfajta evangélizációra, ők nem küldik el a bekopogtató testvéreket.

„B” típusú nem hívők - ők a „távol levő” emberek - nehezen tudunk velük keresztény kapcsolatot teremteni

Jellemzői:

- ◆ Szinte soha nem volt gyülekezetben.
- ◆ Nem is vágyik rá.
- ◆ Keveset tud Istenről.
- ◆ A Bibliát nem tartja egyedülálló, Isteni jelentőségűnek.
- ◆ Nem érti mit jelent, hogy Jézus - Isten fia.
- ◆ Nem keresi a keresztény igazságokat.
- ◆ Személyes, baráti biblia tanulmányozás, vagy ilyen jellegű kiscsoport NEM alkalmas számára.
- ◆ Először időt kell szánni arra, hogy személyes kapcsolatot építsünk ki vele, amin keresztül találkozhat a bennünk élő Krisztussal.

Két fő problémája lehet. Vagy az, hogy MÉG NEM ismert keresztényt - nem volt közeli baráti körében olyan hívő, akiben megláthatta Krisztust, vagy az a baj, hogy ISMER egy „keresztényt” - a hitelesség problémája, van ismeretségi körében egy olyan hívő, aki „kettős” életet él.

III. SZEMÉLYES SZÜKSÉGLETEK SZEREPE

Láttuk, a jelentőségét annak, hogy valaki milyen szintre jutott közeledésében Istenhez. A gyakorlatból láthatjuk azonban, hogy az is fontos, hogy a szükségletek mely szintjén keresi a megoldást. Úgy tűnik, hogy az emberek cselekvésének-keresésének hajtóereje közvetlen kapcsolatban áll a szükségleteikkel. Ha egy **általuk érzett** problémára megoldást javaslok (evangélium), akkor ezzel máris cselekvésre buzdítom őket.

- ◆ Luk. 4:18-19
- ◆ Máté 11:28
- ◆ János 7:37-39

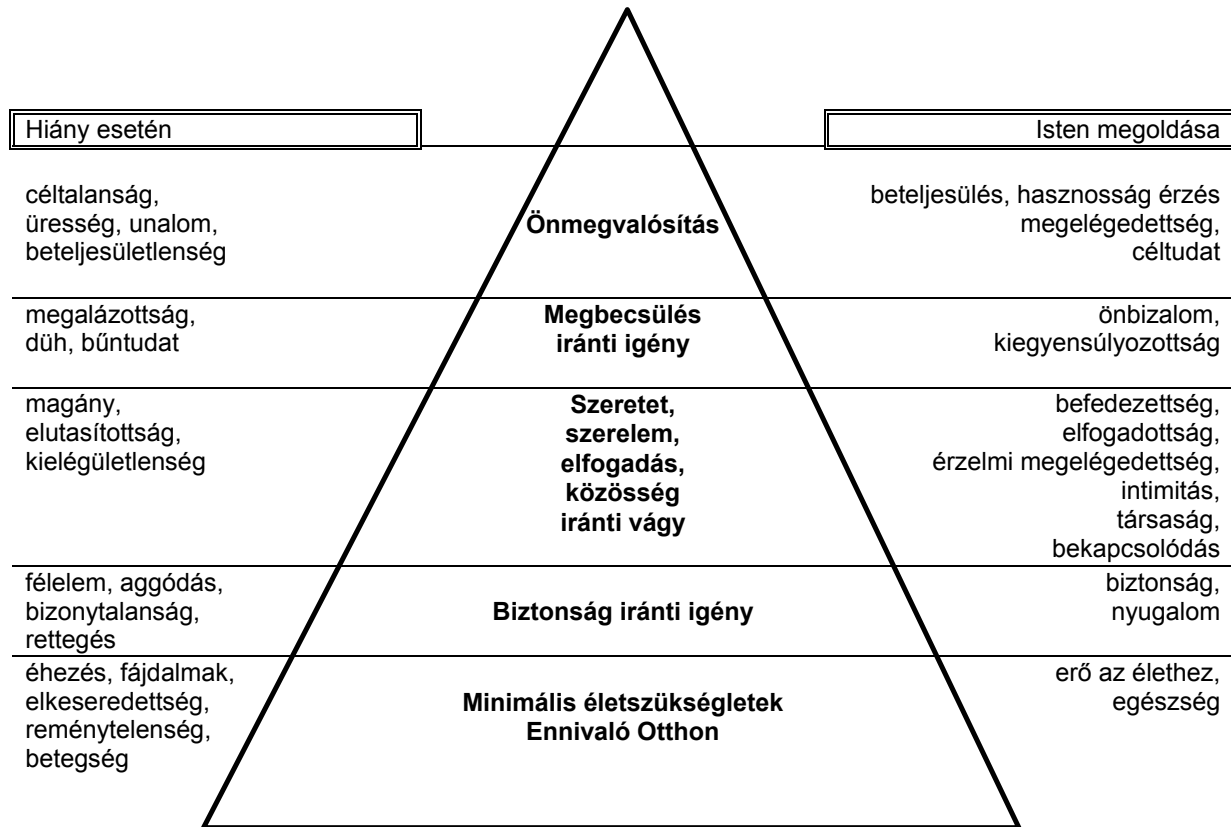
Jézus Krisztust Isten felkente, hogy az emberek valós - legnagyobb szükségleteire megoldást nyújtson. Ez volt az EVANGÉLIUM.

Felmérve a hallgatók, ismerősök igény szintjét (lásd következő lap), átgondolhatjuk, hogy egy adott igehely mit mond az ilyen kérdésekkel küszködőknek. Mit tehetnek a gyülekezet egyes tagjai a megállapított igényekkel kapcsolatban. A gyülekezet a gyógyulás helye legyen, valódi segítséget adva valódi igényekre. Az alábbi ábra bemutatja, hogy mi a hiány, és mi a válasz az egyes szükséglet szinten álló emberek számára.

Az alacsonyabb igény szinten küszködők gyengébbek, sebezhetőbbek. Evangélizálásuk titka: gondoskodni róluk, adni nekik. Ez a hagyományos evangélizációs üzenet és stratégia.

Akinek nehézségei a magasabb szinten jelentkeznek, erősebbnek érzi magát, tenni akar. Meg kell próbálnunk bevonni őt más rászorultak segítségének feladatába. Ez lehet például az, hogy részt vesz velünk gyereknap szervezésében, öregek meglátogatásában vagy akár otthonát adja evangélizációs kiscsoporthoz.

EMBERI SZÜKSÉGLETEK „PIRAMISA” (Maslow piramis)

Az érzett szükséglet nem mindig egyezik a legnagyobb valós szükséggel, különösen hitetlen embereknél. Az érzett szükség alkalmas kapcsolódási pont, de a gyülekezet fő küldetése ráébreszteni a valódi szükségre, segíteni, hogy megtalálja a megoldást.

⇒→→

Isten munkája - üzenete mindig az emberek valós szükségeivel foglalkozik.
Tehát az Egyház folyamatosan szolgáljon a különböző szükségleti szintű
hitetlenek és hívők konkrét hiányterületein is.

IV. KONKRÉT PÉLDÁK

Az azonos szükségleti szintű, és Isten-ismerettel bíró emberek jól összehozhatóak egy számukra érdekes kiscsoportba. A szükségeket, és az Isten ismeretében található hiányokat konkrétan kell megkeresni, nem csak általánosságban. Pl. Válás miatt mélyen elutasított és magányos, gyerekeiket egyedül nevelő, ezért anyagi és „energia” szükséggel küszködő kismamák, akik a magyar iskolarendszer és TV „tanításán” nőttek fel, nincs „vallásos” hátterük. Ez segít a csoport témáinak, programjának és légkörének helyes kialakításához.

V. AZ ELVEK ALKALMAZÁSA A SAJÁT GYÜLEKEZETI CÉLCSOPORTRA ÉS A HÍVŐKRE

ELGONDOLKODTATÓ, AZ ÁTTEKINTÉST ÉS A GYAKORLATI ALKALMAZÁST SEGITŐ KÉRDÉSEK

- ◆ Mindenki írja fel egy lapra néhány nem hívő ismerősének a nevét, és írja le róla a lecke alapján, hogy **A** vagy **B** típusú csoporthoz áll-e közelebb, és milyen életszükségletei vannak.
- ◆ Írja mindegyik személy alá, milyen gondolatokat lehet levonni ezekből személyes- és gyülekezeti-program evangelizációs megközelítésével kapcsolatban

BIBLIOGRÁFIA

- ◆ Evangelizálás és Tanítványság (KIE): 1. lecke (A magvető feladat) B Függelék

EVANGÉLIZÁCIÓ

2 ■ LECKE

A főbb, minőségileg elkülönülő, de egyformán fontos evangélikációs típusok

ÁTTEKINTÉS

☞ Helye a gyülekezetplántáló képzésben

Áttekintést ad a különböző evangélikációs típusokról

☞ A lecke célja

Szélesebb és átfogó látást és ötleteket kapni a gyülekezet evangélikációs életéről.

☞ Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő megértse, hogy...

- ◆ sokkal többféle lehetőség van az evangélium hirdetésére, mint gondolnánk.
- ◆ ez nem csak lehetőség, de szükséges is, ha széles körben és maradandó eredményeket akarunk elérni.

☞ A lecke vázlata

- I. Hirdetéses evangélikálás
- II. Kapcsolatteremtő evangélikálás
- III. Szolgáló evangélikálás
- IV. Ima evangélikálás
- V. Egység evangélikálás

☞ Javaslatok a tanároknak

- ◆ A téma részben az előző leckére épül. Említeni kell ezért a folytonosság és a szükségletek alapelveit több helyen is.
- ◆ Konkrét példák jelentősen színesítik és érthetőbbé teszik az anyagot.
- ◆ Használjuk a vetítő fóliát!

EVANGELIZACIO
2. LECKE

A főbb, minőségileg elkülönülő, de egyformán fontos evangelizációs típusok

I. Hirdetési evangelizálás → Értelem - Személyiség - Akarat
Az evangélium, tanítás elmondása (személyes kapcsolat nélkül),
azzal a céllal, hogy hallja, megértse Isten igéjét, és döntést hozzon.

Pl. Evangelizáció, gyülekezeti igehirdetés, kopogtató evangelizálás, utcai evangelizálás, stb.

Mi történik: Szembeállok valakivel, aki nem ismer, azzal a bizonyossággal, hogy az Ige, amiről beszélek igaz. Elmondom az evangéliumot/tanítást, és felhívom, hogy fogadja el, amit mondok, és hozza meg döntését (esetleg élete legnagyobb döntését).

- ◆ Mikor eredményes? Mitől eredményes?
- ◆ Mi történik, ha ez hiányzik?
- ◆ A teljes hitetlenségtől az érettség felé haladva, mely életszakaszokban a legnagyobb a jelentősége?
- ◆ Hogyan jelenik meg nálunk, miket lehet tenni ezen a területen?

II. Kapcsolatteremtő evangelizálás → Érzelmek - Barátság
Mély személyes kapcsolat felépítése azzal a céllal,
hogy segítsek Krisztust megismerni, és elkötelezett tanítványává lenni.

Pl. Baráti kapcsolat építése a szomszédokkal. Hitetlen rokonok rendszeres látogatása. Munkatársakkal mély, őszinte kapcsolat építése, stb.

Mi történik: Odaadom magamat (időm, gondolataim, otthonom) őszintén, azzal a céllal, hogy a kapcsolatunk eredményeképpen megismerje Krisztust, döntésre jusson, és érett tanítványá növekedjen fel.

- ◆ Mikor eredményes? Mitől eredményes?
- ◆ Mi történik, ha ez hiányzik?
- ◆ A teljes hitetlenségtől az érettség felé haladva, mely életszakaszokban a legnagyobb a jelentősége?
- ◆ Hogyan jelenik meg nálunk, miket lehet tenni ezen a területen?

III. Szolgáló evangélicálás → Életszükségletek - Isten szeretetének bemutatása
Egy valódi szükség betöltése alázatos szolgálattal és ellenszolgáltatás nélkül, azzal a céllal,
hogy ezzel bemutassunk valamit Isten feltétel nélküli szeretetéből.

Pl. Gyereknapi előadásorozat aktuális problémás kérdésekről, párhuzamos gyerekfoglalkozással (pl. erős akarátú gyerek nevelése, helyreállítás válás után, GYES depresszió kezelése, stb.) Ingyenes kocsimosás. Ételosztás rászorulóknak. Öregek, betegek meglátogatása. Szegényebb család építkezésében melléállítás.

Mi történik: Egy felismert valós igényben segíteni próbálunk Istentől teljesen eltávolodott embereknek, hogy ezzel bemutassuk Isten szeretetét, és alkalmat teremtsünk további beszélgetésre.

- ◆ Mikor eredményes? Mitől eredményes?
- ◆ Mi történik, ha ez hiányzik?
- ◆ A teljes hitetlenségtől az érettség felé haladva, mely életszakaszokban a legnagyobb a jelentősége?
- ◆ Hogyan jelenik meg nálunk, miket lehet tenni ezen a területen?

IV. IMA evangélicálás → Szellemi terület
Közbenjárás Isten és a világunk között, szellemi erősségek legyőzése,
Isten szolgálóinak háttértámogatása.

Pl. Imaéjszaka. Imaséta. Rendszeres közbenjárás egy evangélicációért, szolgálókért, a rám bízott emberekért. Minden jellegű szolgálat imatámogatása.

Mi történik: Felismerjük, hogy Isten országa nem emberi energiákból épül, felismerjük, hogy nem erővel, nem hatalommal, hanem Isten lelkével győzhetünk. Ezért Istenbe kapaszkodunk, és az Ima erejével végezzük el azokat a munkákat, amiket csak így lehet elvégezni.

- ◆ Mikor eredményes? Mitől eredményes?
- ◆ Mi történik, ha ez hiányzik?
- ◆ A teljes hitetlenségtől az érettség felé haladva, mely életszakaszokban a legnagyobb a jelentősége?
- ◆ Hogyan jelenik meg nálunk, miket lehet tenni ezen a területen?

V. Egység evangélizálás → Hitelesség

Őrizzük a gyülekezet életét és törekszünk az egységre mindazokkal, akik Jézus Krisztust Uruknek vallják, és ezt valóban meg is élik.

PI. A gyülekezetbe érkező sokat ígérő új tanításokat bölcsen kezeljük, a közösség egységét fontosabbnak tartva.

Nem beszélünk rosszat, nem terjesztünk pletykákat testvéreinkről, más gyülekezetekről. Együtt örülünk az örülőkkel, és sírunk a sírókkal. Munkahelyen, iskolában, egyetemen, városi szinten, stb. a különböző hívők együtt imádkoznak és támogatják egymást.

Mi történik: Felismerjük, hogy a hitetlenek előtt nagy érték, ha olyan közösséget látnak, ahol a szeretet, egymás védelme megvalósul. Ez számukra minden beszédnél többet mond. Ugyanakkor az evangélium hitelességét és a gyülekezet szolgálatát teljesen lerontja, ha a hívők rosszat mondanak egymásról mások előtt, veszekednek, stb. Ezért tudatosan törekszünk Krisztus testének a védelmére, amennyire ez tőlünk telik.

- ◆ Mikor eredményes? Mitől eredményes?

- ◆ Mi történik, ha ez hiányzik?

- ◆ A teljes hitetlenségtől az érettség felé haladva, mely életszakaszokban a legnagyobb a jelentősége?

- ◆ Hogyan jelenik meg nálunk, miket lehet tenni ezen a területen?

A gyülekezet tudatosan kell, hogy végezzen ima, kapcsolati, egység, hirdető és szolgáló evangélizációt, minden életszakaszában.

ELGONDOLKODTATÓ, AZ ÁTTEKINTÉST ÉS A GYAKORLATI ALKALMAZÁST SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

- ◆ Van-e olyan más evangélizációs típus, amelyiket szerinted még meg kellene említeni?
- ◆ Mond el a többieknek, beszélgetsek róla!

Személyes (kapcsolatteremtő) evangélizálás

ÁTTEKINTÉS

- ☞ **Helye a gyülekezetplántáló képzésben**
Az első és talán legfontosabb konkrét evangélizációs típus.
- ☞ **A lecke célja**
A személyes evangélizáció jelentőségének és gyakorlatának megértése
- ☞ **Mit várunk?**
Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő megértse, hogy...
 - ◆ a személyes evangélizálás a gyülekezet fő kapuja a külvilág felé.
- ☞ **A lecke vázlata**
 - I. Elmélet
 - II. Gyülekezetalapítás esetén
 - III. A vezetőség szerepe
- ☞ **Függelék**
3A Mi is a kapcsolatteremtő evangélizálás?
- ☞ **Javaslatok a tanároknak**
A „kapcsolatteremtő” kifejezés értelmezése.
 - ◆ Személyes példák teszik igazán érthetővé.
 - ◆ Mindenképpen el kell jutni a „Vezetőség szerepe” pont átbeszéléséig!
 - ◆ Használjuk a vetítő fóliát!

Személyes (kapcsolatteremtő) evangélizálás

I. ELMÉLET

Ha bármely gyülekezetben körkérdest intézünk, hogy a nem hívő háttérből megtértek hogyan kerültek a gyülekezetbe, legalább 90 százalékuk egy közeli barátról vagy rokonról kezd el beszélni, aki hívő volt, és nagy hatással volt rájuk.

A személyes kapcsolatok útvonalán már a negyedik kapcsolat szintjén bármely magyar ember elérhető (pl. a szomszédom rokonának, a barátjának a munkatársa).

**A nem hívők számára
a személyes kapcsolat
a gyülekezetbe vezető kapu.
Ezen az úton az egész társadalom elérhető.**

Az evangéliumokban erre a következő példákat találjuk: András Jézushoz hívja testvérét Pétert, Fülöp Nátánáélt (János 1:41-43, 46, 47), a samáriai asszony az egész faluját (János 4:39).

Az apostoli levelek nem beszélnek az evangélium „hirdetéséről” a hitetlenek felé. Ezzel szemben nagyok sok helyen van szó arról, mennyire fontos az evangélium bemutatása a közvetlen hitetlen környezet számára:

- ◆ a hívő feleség hogyan nyerheti meg férjét az Úrnak, (1Péter 3:1, 2)
- ◆ a tiszta élet eredményeként a pogányok hogyan fordulnak Isten felé (1Péter 2:12)
- ◆ tisztán világitani, és az életnek beszédét tartani az emberek elé (Fil 2:15, 16a)
- ◆ „jó hűséggel szolgáljanak, hogy megtartó Istenünk tudományát vonzóvá (híhetővé) tegyék” (Titusz 2:9-10) (Angol fordítás alapján)
- ◆ A mai magyar valóság az, hogy az átlagos magyar család
- ◆ passzív a kapcsolatteremtésben,
- ◆ nincs rá ideje, energiája,
- ◆ nincsenek jó tapasztalatai és ötletei a baráti kapcsolat területén,
- ◆ magányos,
- ◆ szeretne igazi barátot találni.

Hogyan lehet úgy barátságot kialakítani, hogy az ne legyen barátság a „világgal”? (1János 2:15 látszólag ellent mond a János 3:16-nak.)

Annak leszek barátja, akit Isten teremtett, akit Isten szeret, akivel Istennek csodálatos terve van - és nem a bűneivel. Ha a kapcsolatteremtésem célja az, hogy megismerje és befogadja Jézus Krisztust, akkor ez védelem a sötétség ravaszágaival szemben. Félni semmiképpen nem szabad - „nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki e világban van” 1János 4:4b.

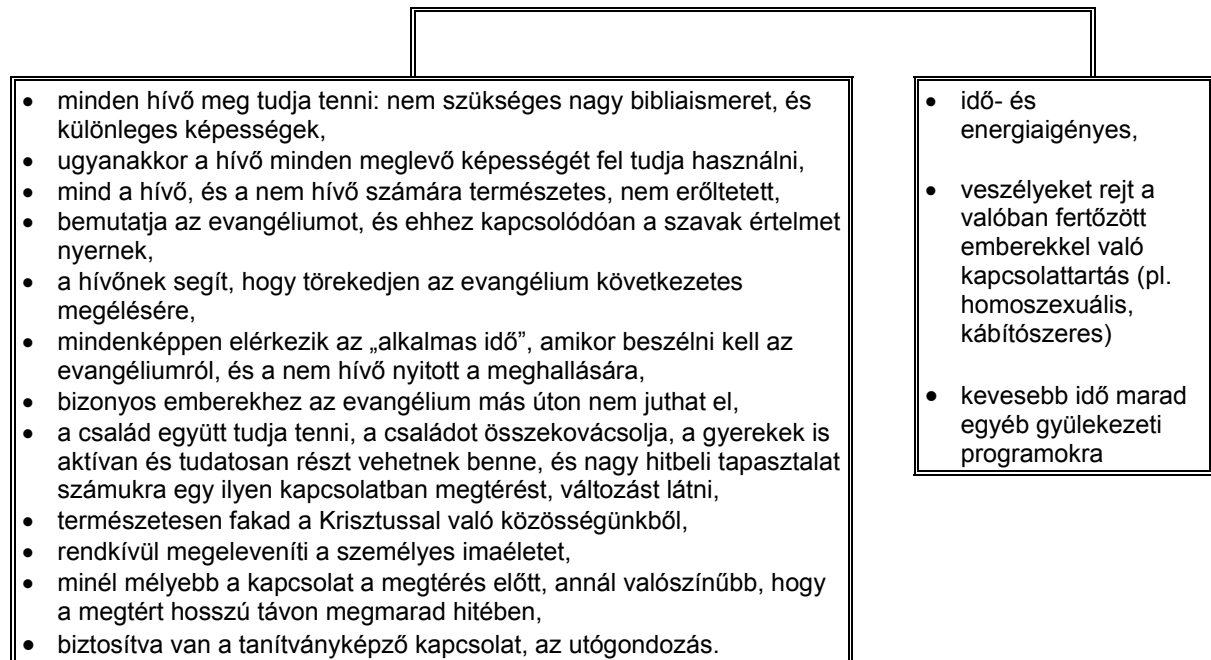
János 17:14-15, 18
Lukács 5:30-32

János 12:46-47
1Kor. 9:19-23

A személyes evangélizálás lényege:

Mély, személyes kapcsolat felépítése azzal a céllal, hogy segítsek másoknak Krisztust megismerni, és elkötelezett tanítványává lenni.	Odaadom magamat (időm, gondolataim, otthonom) <u>őszintén</u> , azzal a céllal, hogy a kapcsolatunk eredményeképpen megismerje Krisztust, döntésre jusson, és érett tanítvánnyá növekedjen fel.
---	---

Előnyök és hátrányok „mérlege”

Az itt felsorolt előnyöket érdemes rendszeresen magyarázni, amikor a gyülekezetet a személyes evangélizálásra buzdítjuk és tanítjuk.

II. GYÜLEKEZETALAPÍTÁS ESETÉN

A gyülekezet „genetikai kódjában” benne kell lennie, hogy a gyülekezeti tagok természetes életformája a személyes evangélizáció. Vagyis kezdettől a látás alapvető része kell, hogy legyen.

A gyülekezet minden életszakaszában egyformán fontos, és a gyülekezeti tagok lényegében mind egyformán kell, hogy megéljék.

A gyülekezet életszakaszaiban, a különbség abban van, hogy a megszilárdult kapcsolat után hova hívják el a nem hívő ismerősüket. Kisebb, alakuló gyülekezet elsősorban családi alkalmakat készít elő, ahova a kialakult mélyebb baráti kapcsolataikat a tagok elhívhatják. Egy nagy gyülekezetnek vannak kifejezetten evangélizációs istentiszteletei, és Bibliatanulmányozó csoportjai.

III. A VEZETŐSÉG SZEREPE

- ◆ A vezetőknek folyamatosan bátorítani kell a gyülekezetet a személyes kapcsolatteremtésre. Ehhez biztosítani kell számukra az időt is, vagyis a gyülekezet nem foglalhatja le programok tömegével a gyülekezeti tag magánéletét. Mindenféleképpen kell, hogy maradjon elegendő ideje **a családjára, és nem hívő baráti kapcsolata(i) fenntartására.**

- ◆ A gyülekezeti tagokat fel kell készíteni az egészséges kapcsolatteremtésre, az evangélium egyszerű, érthető, lépésről-lépésre történő átadására, a négy szemközti megtérésre hívásra. Ezt a vezetőknek maguknak is be kell mutatni. Helyet kell adni, hogy minél több egészséges bizonyosságtétel hangozzon el az ilyen tapasztalatokról.

- ◆ Az **evangélium** rendszeresen hangozzon el a különböző istentiszteleti alkalmakon, az egyéb, mélyebb tanítások mellett.

- ◆ A gyülekezeti tagokat fel kell készíteni házi (baráti) bibliatanulmányozó csoport elindítására, működtetésére. Ehhez segítenek bizonyosságtételek, és ilyen kiscsoport vezetéséhez összeállított segédanyagok.

- ◆ Folyamatosan szervezni kell olyan programokat, amik az elhívandó ismerősöket számításba veszik. Pl. kirándulás, házics csoport, baráti evangélizációs kiscsoport, gyereknap, stb.

- ◆ A nyitott istentiszteletek a folyamatosan megjelenő, nem hívő ismerősök számára legyenek érthetőek és vonzóak.

A K.I.A. (Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány) által kiadott **Evangelizálás és Tanítványság** tananyag és segédletei rengeteg használható ötletet és anyagot szolgáltatnak a képzéshez a gyülekezet vezetői számára.

Mi is a kapcsolatteremtő evangélizálás?

KIINDULÓPONT, MOTIVÁCIÓ

- ◆ Megértettem, hogy a körülöttem élő nem hívők EGYFORMÁN reménytelenül el vannak szakadva Istentől. Ezt a Biblia szellemi halálnak nevezi.
- ◆ Hiszem, hogy Jézus Krisztus megbízott az evangélium átadásával, és velem van minden napon.
- ◆ Hiszem, hogy meg fogja adni az embereknek, amit az evangélium ígér.

Ha a keresztyényben él ez a motiváció, akkor ösztönösen evangélizál mindenhol. Ezért kell, hogy ezt a motivációt a gyülekezet vezetői táplálják és bemutassák.

HOGYAN NYILVÁNUL EZ MEG?

- ◆ Mindennap imádkozom azokért, akikkel rendszeresen találkozom. Szomszédok, munkatársak, iskolatársak, stb.
- ◆ A családokban és házicsoportokban is ez az egyik fő téma.
- ◆ Isten általában vezetést ad, hogy ki az, akire kifejezetten figyeljek, aki „rám van bízva”.
- ◆ Keresem a lehetőséget a beszélgetésre.
- ◆ Keresem a lehetőséget a szeretet - odafigyelés kifejezésére. Itt valódi szeretetnek és törődésnek kell fakadnia, ez nem „munka”.
- ◆ Megpróbálom a kapcsolatot mélyíteni. Isten nagyon ötletes, és szívesen segít.
- ◆ Felhasználom a természetesen adódó alkalmakat az evangélium megosztására. Általában nem a „teljes” üzenetet egyszerre, hanem lépésenként. Isten készíti az alkalmakat, és az ő szívét.
- ◆ Aki így tér meg, az általában így is fog tovább evangélizálni.

TERMÉSZETES ÖTLETEK

- ◆ Közös programok: kirándulás, mozi, sport, gyerekekkel együtt, stb.
- ◆ Meghívás családi körbe.
- ◆ Szomszédság baráti csoport elindítása.
- ◆ Születésnapon, karácsonykor megajándékozni-meglátogatni- meghívni.
- ◆ Betegség esetén meglátogatni.

OIKOS - Az emberiség Istentől kapott közösségi egysége

(R. W. Neighbour: Where Do We Go From Here? könyvének felhasználásával)

ÁTTEKINTÉS

☞ Helye a gyülekezetplántáló képzésben

A személyes evangelizáció mélyebb megértése, és gyülekezetvezetési alapelvek átgondolása

☞ A lecke célja

Megérteni az OIKOS bibliai alapelvet és alkalmazását a gyülekezeti életre vonatkozóan.

☞ Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő megértse, hogy...

- ◆ az emberi kapcsolatok területén hogyan működött Isten munkája a Bibliában, és a teremtésben.
- ◆ hogyan alkalmazhatjuk ezeket a gyülekezeti életben, különösképpen az evangelizáció és megtérés utáni tanácsadás területein.

☞ A lecke vázlata

- I. Elmélet
- II. Alkalmazás

☞ Javaslatok a tanároknak

- ◆ A téma az előző leckét folytatja és mélyíti el.
- ◆ Konkrét példák jelentősen színesítik, és érthetőbbé teszik az anyagot.
- ◆ Kérdezzünk rá a végén mindenképpen, hogy milyen gondolatok támadtak a hallgatókban!

OIKOS - Az emberiség Istentől kapott közösségi egysége

(R. W. Neighbour: Where Do We Go From Here? könyvének felhasználásával)

I. ELMÉLET

Ezzel a kifejezéssel írja le a Biblia minden korszak társadalmának alapvető építőkövét. A magyar nyelvben lehet **háznép**, **család**, **baráti kör**. ApCsel 16:31 „Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe!”

Kis OIKOS-okban élünk. **Lehet**, hogy sok embert ismerek, de valódi kapcsolatban csak néhány emberrel vagyok, akikkel értékes és elegendő időt szoktam együtt tölteni. Ez az OIKOS-om, személyes közösségem: néhány családtag, néhány munkatárs és szomszéd, akikkel összességében legalább egy órát hetente személyes kapcsolatban töltök. Kevés embernél éri el ez a csoport a 20 főt, a legtöbb embernél átlagosan 9 fő.

Az élet végtelen OIKOS kapcsolatok folyamából épül fel.

Amikor OIKOS-odból találkozol valakivel, sokkal nagyobb biztonságban érzed magad, mintha egy idegennel találkozol. A legtöbb **társadalomban** ez a kapcsolat szent. Az ember teremtése óta OIKOS-okban él - kivétel nélkül, minden kultúra erre épül.

Az egyéni élet biztonsága az őt körülvevő OIKOS kapcsolatokból fakad - a számára legfontosabb kapcsolatokból.

Anya - Család - Tanár - **Barátok** - Munkatársak - Hobbitársak - Házastárs - Szomszédok

Minden OIKOS a tágabb társadalmi **rendszer** sejtje, élő, szervesen kapcsolódó része.

Minden ember egy kis világban él, ahol belekapaszkodik másokba, vagy rákényszerül, hogy kapcsolódjon másokhoz, és azok is hozzá.

Manapság a **házcsoport** egyik szolgálata gyógyító közösséget nyújtani azoknak, akik megsérültek egészségtelen OIKOS kapcsolataikba.

FELADAT: Sorold fel azokat, akikkel összességében legalább hetente 1 órát közvetlen személyes kapcsolatban töltesz el! Ez az egy óra összetevődhet napi pár percekből.

- ◆
- ◆
- ◆
- ◆
- ◆
- ◆
- ◆

Fontos, hogy lássad ennek a **néhány** embernek a rendkívüli hatását életedre! Például kik azok, akiknek belegegyezése vagy egyet nem értése fontos számodra? Kinek az elutasításától félsz, kitől vársz bátorítást? Segít megérteni a témát, ha átgondolod saját OIKOS kapcsolataid.

A keresztény munkások OIKOS-ában (ha nincs világi munkahelyük) nincs hitetlen.

Jézus folyamatosan kapcsolatot teremtett hitetlen OIKOS-okkal.

A gyülekezet kiemeli az embereket **OIKOS**-ukból, és beszippantja magába.

Az OIKOS otthonokra épül, nem **intézményekre**.

A. Jézus meglátogatta az OIKOS-okat - háznépeket, baráti köröket:

- ◆ Jézus meglátogatja Zákeus házát, és teljesen felforgatja azt (Luk. 19:2-5).
- ◆ Jézus meglátogatja Péter házát, és meggyógyítja annak egy tagját (Máté 8:14).
- ◆ Tanítványaival együtt a vámszedőkkel és bűnösökkel eszik Máté házában (Máté 9:10).
- ◆ Annyian gyűltek a házhoz, hogy nem is tudtak enni (Márk 3:20).
- ◆ Találkozik egy samáriai asszonnyal, és rajta keresztül eléri az őt ismerő egész falut (János 4).

Egyértelmű, hogy Jézus nagyon gyakran látogatott és változtatott meg egész OIKOS-okat.

B. A korai egyház is az OIKOS-ok felé szolgált és az OIKOS-okban élt:

- ◆ Háznál házra terjedt, házanként egybegyűltek (ApCsel 5:42).
- ◆ Péter meglátogatja Kornélius házát. Üdvözlés te és a te házad népe. A megtérés általában egy egész háznépet söpört Isten országába (ApCsel 10).
- ◆ A börtönőr és háznépe, Pál velük marad (ApCsel 16:30).

Az evangélizáció fő útiránya az OIKOS kapcsolat.
Az evangélizáció egyik helyes célja az OIKOS feje.
A megtérő ember OIKOS kapcsolatainak meggyógyulásán keresztül az evangélium gyorsan és egészségesen terjed.

II. ALKALMAZÁS

A. A gyakorlatban ez a következő evangélizációs alapelveket jelenti:

- ◆ Ha lehet teljes család térjen meg. Egy családtag megtérése még csak „csonka” eredmény. A helyes hozzáállás a megtérőhöz az, ha visszaküldjük OIKOS-ába, hogy szeresse őket (pl. tisztelje szüleit), állítsa helyre elromlott kapcsolatait, és tartsa meg meglévő jó kapcsolatait, hogy azok is megismerjék Krisztust. Ezt tanítani kell a tanítványsági alapozó részeként.
- ◆ A gyülekezet összpontosít OIKOS vezetők megnyerésére. Általában a „kisebb ellenállás” irányában haladunk, az OIKOS fejek elérése sokkal nehezebb és lassabb, mint egy céltalan OIKOS tagé. Ezért ez nem természetes, hanem jól átgondolt tevékenység. Ez egyben az imaharc célpontjait is jelenti.
- ◆ Teljes OIKOS-ra tervezett evangélizációs módszerek keresése. Például gyereknap egy lakótelepen családi vetélkedőkkel, közös élmény az egész család számára, nem elválasztja, hanem közelebb hozza őket Krisztussal kapcsolatos közös élményük. A szolgáló evangélizációs módszerek általában ilyen hatással vannak. A választott evangélizációs módszer alkalmazásánál is át lehet gondolni, mivel lehet úgy kiegészíteni, hogy egész OIKOS jöjjön el és érezze jól magát. (Pl. van gyerekprogram, így a házaspár együtt jöhet, stb.)

- ◆ A gyülekezeti tagok törekedjenek OIKOS kapcsolatok kiépítésére gondosan kiválasztott nem hívő OIKOS-okkal. Ez azt jelenti, hogy véresen őszinte és mély a kapcsolat. Ha lehet, a hívő egész családjával együtt részt vesz benne. Sok időt szán rá. A szeretet, elfogadás, megértés őszinte. Ezért lehet, hogy jobb, ha egy időben egy OIKOS-ra összpontosít a család.

ELGONDOLKODTATÓ, AZ ÁTTEKINTÉST ÉS A GYAKORLATI ALKALMAZÁST SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

- ◆ Miben tér el ezektől az alapelvektől a jelenlegi gyülekezeti gyakorlat nálatok, a magyar gyülekezetekben?
- ◆ Milyen konkrét ötletek születtek bennetek a hallottak alapján? (Brainstorming)

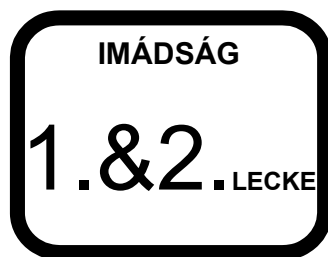
BIBLIOGRÁFIA

- ◆ R. W. Neighbour: Where Do We Go From Here - OIKOS

IMÁDSÁG

1. & 2. LECKE: IMAKONCERT

- I. Bevezetés
- II. Hogy is történt?
- III. A minta

Imakoncert

ÁTTEKINTÉS

Helye a gyülekezetplántáló képzésben

Alapok (ábra)

A lecke célja

E lecke során megismerkedünk az imádság egyik módszerével, továbbá azzal, hogy miként tehetjük közös ima-összejöveteleinket hatásosabbá. A végső cél az, hogy a közös imaalkalmak rendszeressé és hatékonyá váljanak.

Mit várunk?

Azt, hogy a foglalkozás végeztével minden egyes résztvevő...

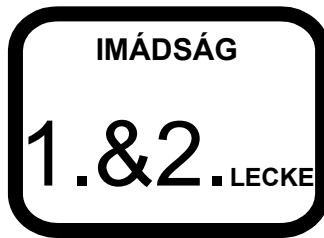
- ◆ tisztában legyen azzal, hogy mit tanított Jézus tanítványainak, amikor azt kérték Tőle: „Taníts imádkozni!”
- ◆ rendszeresen, hűségesen imádkozzon.

A lecke vázlata

- I. Bevezetés
- II. Hogy is történt?
- II. A minta

Javaslat a tanároknak

- ◆ Ez a foglalkozás két órás lesz, célja pedig az első imakoncert előkészítése.
- ◆ Miközben az Úrtól tanult imádságot tanulmányozod, ha szükséges, vedd igénybe a különféle Bibliatanulmányozó vezérfonalak segítségét is! Mindig kövesd a megfigyelés-értelmezés-alkalmazás hármas szabályát!

Imakoncert

A LECKE VÁZLATA

I. BEVEZETÉS

Az elkövetkező két óra során imádkozni fogunk, s ehhez vezérfonalként az Úrtól tanult imádságot, a Miatyánkot (Mt 6:9-13; Lk 11:1-4) fogjuk használni. Figyelmet fordítunk az imádság mind a hat szakaszára, ezután közösen megpróbáljuk értelmezni a látottakat, végül pedig saját magunk is alkalmazzuk azokat - vagyis imádkozni fogunk.

II. HOGY IS TÖRTÉNT?

Máté evangéliumában a Miatyánk a Hegyi beszéd részét képezi. Az imádság előtt Jézus a következőkről beszélt tanítványainak: (1) ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, (2) ellenkezőleg: titokban imádkozzatok Istenhez, (3) ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, valamint (4) ne feledjétek: Isten tisztában van azzal, hogy mire van szükségetek.

Lukács elmondása szerint Jézus éppen imádkozott, amikor az egyik tanítványa azzal a kérdéssel fordult Hozzá, hogy tanítsa őket imádkozni, mint ahogy Keresztelő János is tanította az ő tanítványait. Figyeljük meg, hogy az Úr akkor adott nekik példát az imádság területén, amikor azt kérték Tőle. Saját csendességünkben is jól tesszük, ha Istent először arra kérjük, hogy tanítson bennünket imádkozni.

A tanítványok kérésére Jézus a következő modellel válaszolt:

III. A MINTA

A. „Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved.” (Mt 6:9)

1. Észrevételek

2. Értelmezés

a) „Mi Atyánk”

Közösen is elismerjük, hogy Isten a mi Atyánk - nem azért, mert Ábrahám utódai vagyunk, hanem mert a Jézus Krisztusba vetett hit által mindannyian Isten gyermekei vagyunk (Jn 1:12; 3:3; Gal 4:7).

b) „mennyekben”

Ezáltal világossá válik, hogy nem a saját földi édesapáinkról van szó.

c) „szenteltessék meg a te neved”

„Szent” annyit tesz, mint „valamely célra félretett”, „különleges” (1Móz 2:3, 3Móz 10:3; 11:44). De vajon mit jelent az, hogy Isten „különleges”?

(1) Azt, hogy Ő páratlan.

(2) Lényegét tekintve nem hasonlítható semmihez és senkihez.

(3) Minden tulajdonságára nézve egyedülálló. Szeretete például minden más szeretetet sokszorosán felülmúl, olyannyira, hogy mi, emberek azt nem is érthetjük meg.

Most keressünk mi magunk is olyan dolgokat, amelyek Isten szentségéről, különlegességéről beszélnek! Mik azok a dolgok, amikben Isten „más”?

d) „A Te neved”

(1) Az Ószövetség tudósításai

A zsidók számára egy-egy személy neve megtestesített minden olyan dolgot, amelynek bármi köze is volt az illető egyénhez. Olvassuk csak el a 2Móz 3:14-15-öt! Mi Isten neve?

Az Ószövetségben Isten többek között a nevein keresztül nyilatkoztatta ki Magát Izrael népének. Kérjünk önként vállalkozókat, hogy olvassák fel a következő igeverseket!

- (a) JAHVE JIREH - ÉN gondoskodom rólad (1Móz 22:8).
- (b) JAHVE ROFE - ÉN vagyok a te gyógyítód (2Móz 15:26).
- (c) JAHVE QUANAH - ÉN féltőn szerető Isten vagyok (2Móz 34:14).
- (d) JAHVE NISSI - ÉN vagyok a te hadijelvényed (2Móz 17:15).
- (e) JAHVE M'KADDESH - ÉN vagyok az ÚR, aki megszentellek téged (2Móz 31:13).
- (f) JAHVE SALOM - ÉN vagyok a békesség (Bír 6:24)
- (g) JAHVE ROHI - ÉN vagyok a te pásztorod (Zsolt 23.)
- (h) JAHVE CIDKENU - ÉN vagyok a te igazságod (Ézs 42:6).

(2) Az Újszövetség tudósításai

János evangéliumában Jézus kijelentette magáról, hogy Ő a „Vagyok” (Jn 8:58). Tanításai és csodái Isten további tulajdonságait tárják elénk:

- (a) ÉN vagyok az élet kenyere (Jn 6:35)
- (b) ÉN vagyok a világ világossága (Jn 8:12)
- (c) ÉN vagyok a juhok ajtaja (Jn 10:7,9).
- (d) ÉN vagyok a jó pásztor (Jn 10:11).
- (e) ÉN vagyok az út, az igazság és az élet (Jn 14:6).
- (f) ÉN vagyok a feltámadás és az élet (Jn 11:25).
- (g) ÉN vagyok az igazi szőlőtő (Jn 15:5).

3. *Alkalmazás*

Dicsérjük most Istent azért, mert Ő egy ilyen különleges Isten! Keressünk további igeverseket, amelyek szintén tulajdonságaira világítanak rá, és sorban, mindegyik után álljunk meg, és dicsérjük Őt érte! Énekeljünk Neki Őt dicsőítő dalokat!

B. „Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.” (Mt 6:10)

1. *Észrevételek*

2. *Értelmezés*

A zsidók egy olyan király eljövételét várták, aki egy valóságos, földi birodalom ura lett volna. Jézus célja ezzel szemben az volt, hogy lelki Királyként az emberek szívében uralkodjon. Lukács 17:20-21-ben követőinek azt mondta, hogy az Isten országa közöttük van. Ugyanakkor a Jelenések 11:15-ben arról olvashatunk, hogy egy nap majd visszatér, és az egész földön Ő fog uralkodni.

3. *Alkalmazás*

Ismerjük el, hogy Ő a Király a mi életünk fölött is! Valljuk meg, hogy mi csupán szolgálai vagyunk, s fejezzük ki azon óhajunkat, hogy gyülekezeteink, otthonaink és országaink mind-mind az Ő uralma alá kerüljenek! Imádkozzunk azért, hogy az Ő akaratata legyen meg mindazokban a helyzetekben, amelyekkel szembe kell néznünk! Végül pedig imádkozzunk azért is, hogy az Ő akaratata valósuljon meg akkor is, amikor egy újabb gyülekezet alapításán kezdjük törni a fejünket!

C. „Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.” (Mt 6:11)

1. *Észrevételek*
2. *Értelmezés*

A kenyér az élethez szükséges dolgok jelképe. Nekünk magunknak is imádkoznunk kell mindennapi szükségleteinkért.

3. *Alkalmazás*
Imádkozzunk ezért most!

D. „Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.” (Mt 6:12)

1. *Észrevételek*
2. *Értelmezés*

Ha azt akarjuk, hogy Istentől bocsánatot nyerjünk, nekünk is meg kell bocsátanunk embertársainknak.

3. *Alkalmazás*
 - a. Valljunk meg minden felismert bűnt az életünkben (1Jn 1:9)!
 - b. Szabaduljunk meg mindennemű haragtól, keserűségtől, nehezteléstől, frusztrációtól, és önsajnálattól (Ef 4:31-32)!
 - c. Tudatosan bocsássunk meg mindenkinek, akik az utóbbi időben, vagy régebben megbántottak! Kérjük Istent, hogy adjon a szívünkbe szeretetet e személyek felé!
 - d. Kérjük Istent, hogy mutassa meg, nekünk kitől kell bocsánatot kérnünk! Ha van ilyen személy, akkor a lehető leghamarabb menjünk el hozzá és kérjünk tőle bocsánatot, szükség esetén pedig tegyük is jóvá, amit elrontottunk!

E. „Ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól.” (Mt 9:13)

1. *Észrevételek*
2. *Értelmezés*

A gonosz nem más, mint maga az ördög, a Sátán. Noha Isten már legyőzte az ördögöt, az még mindig igyekszik foglyul ejteni Isten gyermekeit hazugságain keresztül. Fegyvereink vele szemben: igazság és szeretet (lásd Jn 17).

3. *Alkalmazás*
Kérjük Istent, hogy őrizzen meg minket a gonosztól!

F. „Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké”

1. *Észrevételek*
2. *Értelmezés*

Az imádság újból visszakanyarodik oda, ahonnan elindult, és ismét Istenre fordítja a figyelmet.

3. *Alkalmazás*
Közös ima-összejövetelünket zárjuk azzal, hogy ismét megerősítjük: mi mindannyian Isten országáért dolgozunk, az Ő erejével és az Ő dicsőségére! Ámen.